Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 29ης Απριλίου 2015*

«Εξωσυμβατική ευθύνη — Προσέγγιση που ακολούθησε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά την εξέταση καταγγελίας σχετικά με κακή διαχείριση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που προέκυψε από γενικό διαγωνισμό — Εξουσίες διεξαγωγής ερευνών — Καθήκον επιμελείας — Απώλεια ευκαιρίας — Ηθική βλάβη»

Στην υπόθεση T-217/11,

Claire Staelen, κάτοικος Bridel (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους L. Levi, M. Vandenbussche και A. Blot, στη συνέχεια από τους F. Wies και A. Hertzog και, τέλος, από τη V. Olona, δικηγόρους,

ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, εκπροσωπούμενου από τον G. Grill, επικουρούμενο από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους,

εναγομένου,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη η ενάγουσα λόγω της προσεγγίσεως που ακολούθησε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά την εξέταση της καταγγελίας της σχετικά με κακή διαχείριση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που προέκυψε από τον γενικό διαγωνισμό EUR/A/151/98, στον οποίον πίνακα η ενάγουσα περιλαμβανόταν ως επιτυχούσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek, πρόεδρο, I. Labucka και V. Kreuschitz (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Απριλίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

I – *Επί των πραγματικών περιστατικών που προηγήθηκαν της καταγγελίας ενώπιον του Διαμεσολαβητή*

1 Στις 2 Μαρτίου 1999, δημοσιεύθηκε προκήρυξη διαγωνισμού στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ C 60 A, σ. 10) που αφορούσε μεταξύ άλλων τη διοργάνωση γενικού διαγωνισμού βάσει εξετάσεων για την κατάρτιση πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων με σκοπό την πρόσληψη γαλλόφωνων διοικητικών υπαλλήλων (EUR/A/151/98) (στο εξής: διαγωνισμός EUR/A/151/98). Ο εν λόγω διαγωνισμός διοργανώθηκε από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ενάγουσα μετέσχε ως υποψήφια στον διαγωνισμό αυτόν.

2 Η ενάγουσα, C. Staelen, άρχισε να εργάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 11 Νοεμβρίου 1999 ως επικουρική υπάλληλος της κατηγορίας Α μέχρι τις 27 Νοεμβρίου 2000. Από την τελευταία αυτή ημερομηνία, απασχολείτο επί συμβάσει ως έκτακτη υπάλληλος κατατασσόμενη στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3, ακολούθως δε στον ίδιο βαθμό, κλιμάκιο 4. Το συμβόλαιό της με το Κοινοβούλιο έληξε στις 26 Νοεμβρίου 2003. Από της ημερομηνίας αυτής είναι άνευ απασχολήσεως.

3 Στις 8 και 9 Ιουνίου 2000, η ενάγουσα συμμετείχε στις γραπτές δοκιμασίες του διαγωνισμού EUR/A/151/98.

4 Στις 26 Οκτωβρίου 2000, ο πρόεδρος της επιτροπής του διαγωνισμού EUR/A/151/98 ενημέρωσε την ενάγουσα ότι, δεδομένου ότι δεν είχε λάβει παρά μόνο 17 βαθμούς στη γραπτή δοκιμασία, ενώ το ελάχιστο απαιτούμενο για τη δοκιμασία αυτή ήταν 20 βαθμοί, δεν μπορούσε να γίνει δεκτή στις επόμενες δοκιμασίες του εν λόγω διαγωνισμού. Στις 12 Ιανουαρίου 2001, καταρτίστηκε ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων αυτού του διαγωνισμού.

5 Στις 30 Ιανουαρίου 2001, μετά την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεώς της, η ενάγουσα άσκησε αγωγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως της 26ης Οκτωβρίου 2000.

6 Στις 5 Μαρτίου 2003, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της επιτροπής του διαγωνισμού EUR/A/151/98 της 26ης Οκτωβρίου 2000 περί αποκλεισμού της ενάγουσας από τις δοκιμασίες που έπονται της γραπτής δοκιμασίας (απόφαση της 5ης Μαρτίου 2003, Staelen κατά Κοινοβουλίου, T-24/01, Συλλογή Υπ.Υπ., EUT:2003:52).

7 Στις 22 Μαρτίου 2004, το Κοινοβούλιο διοργάνωσε, σε εκτέλεση της αποφάσεως Staelen κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 6 ανωτέρω (EUT:2003:52), προφορικές δοκιμασίες στις οποίες η ενάγουσα συμμετείχε ως μόνη υποψήφια.

8 Στις 22 Ιουλίου 2004, η ενάγουσα άσκησε διοικητική ένσταση προκειμένου να της ανακοινωθούν τα αποτελέσματα της συμμετοχής της στον διαγωνισμό EUR/A/151/98.

9 Στις 18 Αυγούστου 2004, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την ενάγουσα ότι το όνομά της δεν είχε περιληφθεί στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων εκ του λόγου ότι η συνολική βαθμολογία που είχε λάβει υπελείπετο της βαθμολογίας που είχε λάβει ο καταταγείς στην τελευταία θέση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων διαγωνιζόμενος.

10 Στις 19 Ιανουαρίου 2005, μετά την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεώς της, η ενάγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως της 18ης Αυγούστου 2004.

11 Στις 19 Μαΐου 2005, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την ενάγουσα ότι είχε αποφασίσει να περιλάβει το όνομά της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 και ότι ο εν λόγω πίνακας ίσχυε μέχρι την 1η Ιουνίου 2007.

12 Με διάταξη της 18ης Οκτωβρίου 2006, Staelen κατά Κοινοβουλίου (T-32/05, EU:T:2006:328), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν συνέτρεχε λόγος εκδόσεως αποφάσεως επί της προσφυγής ακυρώσεως που είχε ασκηθεί στις 19 Ιανουαρίου 2005 και απέρριψε την αγωγή αποζημιώσεως.

13 Δεδομένου ότι δεν έλαβε προτάσεις για κάποια θέση εργασίας, η ενάγουσα απευθύνθηκε εγγράφως σε διάφορα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως στο Κοινοβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, προκειμένου να βρει απασχόληση. Όλες οι ως άνω αιτήσεις απορρίφθηκαν.

II – *Επί της καταγγελίας ενώπιον του Διαμεσολαβητή*

14 Στις 14 Νοεμβρίου 2006, η ενάγουσα υπέβαλε καταγγελία ενώπιον του Διαμεσολαβητή σχετικά με κακή διαχείριση από το Κοινοβούλιο του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 (στο εξής: καταγγελία).

15 Στις 30 Ιανουαρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την ενάγουσα ότι η καταγγελία θα εξεταζόταν και ότι είχε υποβληθεί αίτημα προς το Κοινοβούλιο να διατυπώσει την γνώμη του, αφ' ενός, επί της διαχειρίσεως του φακέλου της ενάγουσας κατόπιν της εγγραφής του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 και, αφ' ετέρου, επί του αιτήματος της ενάγουσας να τύχει δίκαιης μεταχειρίσεως κατά την κάλυψη των κενών θέσεων εντός των οργάνων της Ένωσης.

16 Στις 20 Μαρτίου 2007, το Κοινοβούλιο διαβίβασε την αιτηθείσα γνώμη στον Διαμεσολαβητή.

17 Στις 3 Μαΐου 2007, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε το Κοινοβούλιο ότι θεωρούσε αναγκαίο να εξετάσει τους φακέλους του, μεταξύ άλλων, προκειμένου να διευκρινίσει εάν και με ποιον τρόπο τα λοιπά όργανα της Ένωσης είχαν ενημερωθεί για την απόφαση του Κοινοβουλίου να εγγράψει το όνομα της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98.

18 Στις 11 Μαΐου 2007, η ενάγουσα υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή τις παρατηρήσεις της επί της γνώμης του Κοινοβουλίου σε σχέση με την καταγγελία.

19 Στις 15 Μαΐου 2007, η ενάγουσα ζήτησε από το Κοινοβούλιο να παρατείνει την ισχύ του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που προέκυψε από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98. Αντίγραφο της αιτήσεως αυτής διαβιβάστηκε αυθημερόν στον Διαμεσολαβητή. Την ίδια ημερομηνία, οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή προέβησαν σε έρευνα των φακέλων του Κοινοβουλίου. Οι φάκελοι περιείχαν οκτώ εμπιστευτικά έγγραφα.

20 Στις 16 Μαΐου 2007, ο Διαμεσολαβητής συνέταξε «έκθεση επί της έρευνας των φακέλων από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή» (στο εξής: έκθεση για την έρευνα). Η εν λόγω έκθεση επισήμαινε ότι οι εκπρόσωποι του Διαμεσολαβητή είχαν λάβει αντίγραφα οκτώ εμπιστευτικών εγγράφων, εκ των οποίων ένα περιγραφόταν ως εξής: «Έγγραφο για το λεγόμενο "pooling", το οποίο διένειμε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού [EPSO], περί καθορισμού του αριθμού των υποψηφίων που εξακολουθούν να είναι εγγεγραμμένοι στους πίνακες των πλέον ικανών υποψηφίων του συνόλου των διαγωνισμών που έχουν διοργανώσει τα διάφορα όργανα της [Ένωσης]».

21 Στις 24 Μαΐου 2007, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε στην ενάγουσα και στο Κοινοβούλιο την έκθεση για την έρευνα.

22 Με επιστολή της 24ης Μαΐου 2007, αντίγραφο της οποίας διαβιβάστηκε αυθημερόν στην ενάγουσα, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε στο Κοινοβούλιο να παραταθεί η ισχύς του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που προέκυψε από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98, προκειμένου να παρασχεθεί η δυνατότητα συμβιβαστικής λύσεως στην περίπτωση που διαπιστωνόταν κακοδιοίκηση. Στις 31 Μαΐου 2007, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι είχε παρατείνει την ισχύ του εν λόγω πίνακα μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Στις 6 Ιουνίου 2007, η ενάγουσα ενημερώθηκε για το γεγονός ότι ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου είχε ζητήσει να κινηθεί η διαδικασία παρατάσεως της ισχύος αυτού του πίνακα μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Στις 17 Ιουλίου 2007, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την ενάγουσα για το γεγονός ότι είχε αποφασίσει να παρατείνει την ισχύ του ιδίου πίνακα μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007.

23 Στις 28 Αυγούστου 2007, η ενάγουσα απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον Διαμεσολαβητή στο οποίο επισήμανε ότι η ισχύς του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 στον οποίον αναγραφόταν το όνομά της δεν είχε παραταθεί παρά μόνο για τρεις μήνες, ενώ η διάρκεια ισχύος του εν λόγω πίνακα για τους αρχικούς επιτυχόντες ήταν μεγαλύτερη. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 29ης Αυγούστου 2007, ο Διαμεσολαβητής απάντησε σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ενάγουσας.

24 Στις 15 Οκτωβρίου 2007, το Κοινοβούλιο επισήμανε στην ενάγουσα ότι, εάν το επιθυμούσε, ο φάκελος της υποψηφιότητάς της θα διατηρείτο για περίοδο δυόμισι ετών μετά τη λήξη της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Στις 19 Οκτωβρίου 2007, η ενάγουσα απάντησε ότι το γεγονός ότι η ισχύς του εν λόγω πίνακα είχε παραταθεί μόνο για τρεις μήνες επιβεβαίωνε την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος της.

25 Στις 22 Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε στην ενάγουσα την απόφασή του που είχε λάβει κατόπιν της καταγγελίας (στο εξής: απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007). Με την απόφαση αυτή, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε κακοδιοίκηση εκ μέρους του Κοινοβουλίου. Προς στήριξη του συμπεράσματος αυτού, επισήμανε μεταξύ άλλων ότι από την έρευνα των φακέλων του Κοινοβουλίου που πραγματοποιήθηκε στις 15 Μαΐου 2007 αποδείχθηκε ότι, από τον Μάιο του 2005, το Κοινοβούλιο δεν είχε προσλάβει παρά μόνο γαλλόφωνους διοικητικούς υπαλλήλους εξειδικευμένους σε επιμέρους τομείς. Επισήμανε επίσης ότι η εν λόγω έρευνα είχε αποκαλύψει ότι η υποψηφιότητα της ενάγουσας είχε τεθεί στη διάθεση του συνόλου των γενικών διευθύνσεως (ΓΔ) του Κοινοβουλίου (βλ. σημείο 2.4 της εν λόγω αποφάσεως). Ακολούθως, διευκρίνισε τα εξής: «η έρευνα [είχε] επιβεβαιώσει αυτό που το Κοινοβούλιο είχε ήδη επισημάνει με τη γνώμη του, ήτοι ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων [του διαγωνισμού EUR/A/151/98] σχετικά με τη διαθεσιμότητα της [ενάγουσας] είχε τεθεί στη διάθεση των λοιπών οργάνων [της Ένωσης]» και ότι «[η] έρευνα [είχε] επίσης επιβεβαιώσει ότι το βιογραφικό της είχε αποσταλεί στην υπηρεσία που ζητούσε πληροφορίες για την περίπτωσή της, ήτοι στο Συμβούλιο» (βλ. σημείο 2.5 της αποφάσεως αυτής). Τέλος, όσον αφορά την παράταση της ισχύος του εν λόγω πίνακα, παρατήρησε ότι επρόκειτο για στοιχείο που εμπίπτει στη διακριτική εξουσία της αρμόδιας διοικητικής αρχής και συνεχάρη το Κοινοβούλιο που δήλωσε πρόθυμο να παρατείνει την ισχύ αυτού του πίνακα (βλ. σημείο 2.6 της ιδίας αποφάσεως).

III – *Επί της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή*

26 Κατόπιν της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, η ενάγουσα απηύθυνε διάφορες επιστολές στον Διαμεσολαβητή με τις οποίες προέβαλε ότι αυτός υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά το πέρας της έρευνάς του επί του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 και την παράλειψη δημόσιας δημοσιεύσεως και κοινοποιήσεως μεταξύ των οργάνων αυτού του πίνακα (βλ., ιδίως, τις επιστολές της 24ης Ιανουαρίου, της 14ης Ιουλίου και της 1ης Αυγούστου 2008). Η ενάγουσα ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να κινήσει εκ νέου την έρευνά του επί της βάσεως αυτής. Ο Διαμεσολαβητής επιβεβαίωσε, με τις απαντήσεις του της 1ης και της 21ης Ιουλίου, καθώς και της

1ης Οκτωβρίου 2008, τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007. Με επιστολή της 8ης Οκτωβρίου 2008, η ενάγουσα έθεσε τέλος σε αυτή την ανταλλαγή επιστολών απαγορεύοντας στον Διαμεσολαβητή να της απευθυνθεί άλλη φορά εγγράφως.

27 Στις 5 Νοεμβρίου 2009, η P., μέλος του Κοινοβουλίου, επικοινώνησε με τον Διαμεσολαβητή, κατόπιν αιτήματος της ενάγουσας, προκειμένου να του ζητήσει να αναθεωρήσει την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007. Η P. απέστειλε επιστολή υπομνήσεως στον Διαμεσολαβητή στις 4 Μαρτίου 2010.

28 Στις 10 Μαρτίου 2010, ο Διαμεσολαβητής απάντησε στις επιστολές της P. απολογούμενος για την καθυστερημένη απάντησή του και επιβεβαιώνοντας το συμπέρασμά του ότι δεν υπήρχε περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου κατά την εξέταση της καταγγελίας. Ειδικότερα, επανέλαβε ότι η έρευνά του είχε επιβεβαιώσει ότι ο επίμαχος πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων είχε τεθεί στη διάθεση των λοιπών οργάνων της Ένωσης και ότι η απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) σχετικά με την ημερομηνία λήξεως της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων ενέπιπτε στη διακριτική εξουσία της.

29 Στις 14 Απριλίου 2010, η P. επικοινώνησε με τον Διαμεσολαβητή ζητώντας του να της διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί του περιεχομένου επιστολής της 17ης Μαρτίου 2010 την οποία ο W., συνταξιούχος υπάλληλος του Κοινοβουλίου και πρώην συνάδελφος της της ενάγουσας, της είχε απευθύνει και αντίγραφο της οποίας επισύναπτε. Η εν λόγω επιστολή περιείχε ερωτήματα σχετικά με την έρευνα του Διαμεσολαβητή, καθώς και διάφορες κατηγορίες εις βάρος του.

30 Με επιστολή της 1ης Ιουνίου 2010, η P. κατηγόρησε τον Διαμεσολαβητή ότι υπέπεσε σε διάφορες πλημμέλειες, μεταξύ δε άλλων, ότι παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά αποφαινόμενος ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας είχε τεθεί στη διάθεση άλλων οργάνων. Επισήμανε περαιτέρω ότι η ενάγουσα είχε υποστεί σοβαρή ζημία λόγω της συμπεριφοράς του Διαμεσολαβητή και ότι, ως εκ τούτου, ανέμενε από αυτόν την υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων προκειμένου να επανορθωθεί η ζημία αυτή.

31 Στις 11 Ιουνίου 2010, ο Διαμεσολαβητής απάντησε στην επιστολή της P. απολογούμενος για την καθυστερημένη απάντηση και παρατηρώντας ότι το περιεχόμενο των επιστολών της 14ης Απριλίου και της 1ης Ιουνίου 2010 θα αποτελούσε ταχέως αντικείμενο εξονυχιστικού ελέγχου, ότι η υπόθεση είχε ανατεθεί σε άλλον συνεργάτη και ότι θα ενημερωνόταν για τα συμπεράσματα του ελέγχου αυτού πριν από το τέλος του Ιουνίου 2010.

32 Στις 29 Ιουνίου 2010, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την P. για τα συμπεράσματα του ελέγχου του σε σχέση με τις επιστολές αυτής της τελευταίας της 14ης Απριλίου και της 1ης Ιουνίου 2010. Πρώτον, αναγνώρισε ότι η πρώτη περίοδος του σημείου 2.5 της αποφάσεώς του περιείχε ένα σφάλμα στον βαθμό που διελάμβανε ότι «το Κοινοβούλιο είχε ήδη τονίσει στη γνώμη του» ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας είχε τεθεί στη διάθεση άλλων οργάνων της Ένωσης. Για το γεγονός αυτό ζήτησε συγγνώμη στην ενάγουσα, καθώς και στην P. Δεύτερον, διευκρίνισε ότι το συμπέρασμά του ότι ο εν λόγω πίνακας με τη διαθεσιμότητα της ενάγουσας είχε κοινοποιηθεί στα λοιπά όργανα της Ένωσης στηριζόταν στο λεγόμενο έγγραφο του «pooling». Εξέφρασε τη λύπη του για το γεγονός ότι δεν είχε επισημάνει επαρκώς το γεγονός αυτό προηγουμένως. Περαιτέρω, παραδέχθηκε ότι το έγγραφο αυτό δεν διευκρίνιζε την ημερομηνία κατά την οποία το Κοινοβούλιο είχε διαβιβάσει τις εν λόγω πληροφορίες στην EPSO ή στα λοιπά όργανα, μολονότι η χρονολογία των πραγματικών περιστατικών είχε θεμελιώδη σημασία υπό το πρίσμα της λήξεως της ισχύος αυτού του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων την 1η Ιουνίου 2007. Ως εκ τούτου, τόνισε ότι είχε λάβει την απόφαση να κινήσει αυτεπάγγελτη έρευνα προκειμένου να διαπιστώσει εάν υπήρχε περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

33 Με επιστολή της ίδιας ημέρας, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε το Κοινοβούλιο για το σφάλμα που περιείχε το σημείο 2.5 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη διόρθωσή του και την απόφασή του να κινήσει αυτεπάγγελτη έρευνα προκειμένου να διαπιστώσει εάν υπήρχε περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του κατά την εκτίμηση της καταστάσεως της ενάγουσας. Στη συνάφεια αυτή, ζήτησε από Κοινοβούλιο να του διατυπώσει τη γνώμη του και να του παράσχει περαιτέρω πληροφορίες για διάφορα ζητήματα. Έτσι, ζήτησε από το Κοινοβούλιο να διευκρινίσει με ποιο μέσο είχε ενημερώσει την EPSO, το Συμβούλιο, καθώς και τα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης για το γεγονός ότι το όνομα της ενάγουσας είχε περιληφθεί στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, να διευκρινίσει τον λόγο για τον οποίον δεν είχε απαντήσει στο από 15 Μαΐου 2007 αίτημα της ενάγουσας να παραταθεί η ισχύς του εν λόγω πίνακα, να διευκρινίσει εάν είχε διαβουλευθεί με το Συμβούλιο προτού αποφασίσει εάν συνέτρεχε λόγος παρατάσεως της ισχύος αυτού του πίνακα και, στην περίπτωση που δεν συνέβαινε αυτό, να εκθέσει τον λόγο, καθώς και να διατυπώσει τις απόψεις του για το γεγονός ότι το όνομα της ενάγουσας δεν είχε εγγραφεί στον ίδιο πίνακα παρά μόνο δύο έτη και τρεις μήνες, ενώ τα ονόματα των λοιπών υποψηφίων ήσαν εγγεγραμμένα στον πίνακα αυτό περίπου για εξίμισι έτη.

34 Στις 5 Ιουλίου 2010, ο Διαμεσολαβητής συνάντησε την P. Κατά τη συνάντηση αυτή, η P. του ενεχείρισε αντίγραφο της επιστολής που της είχε αποστείλει ο W. στις 30 Ιουνίου 2010 και στην οποία αυτός παρατηρούσε ότι η ενάγουσα είχε απολέσει τελείως την εμπιστοσύνη της στην ικανότητα του Διαμεσολαβητή να κινήσει μια αντικειμενική διαδικασία και ότι αυτός θα έπρεπε, υπό τις περιστάσεις αυτές, να περατώσει πάραυτα την έρευνά του. Αυθημερόν, έλαβε χώρα συνάντηση μεταξύ του συνεργάτη του Διαμεσολαβητή που είχε επιφορτιστεί με τον φάκελο και του W. κατά τη διάρκεια της οποίας αυτός ο τελευταίος επιβεβαίωσε ότι η ενάγουσα είχε υπόνοιες για την ύπαρξη συμπαιγνίας μεταξύ του Διαμεσολαβητή και του Κοινοβουλίου.

35 Στις 12 Ιουλίου 2010, ο W. ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι η ενάγουσα αντιτίθετο σε νέα έρευνα λόγω υπονοιών συμπαιγνίας μεταξύ αυτού και του Κοινοβουλίου. Αντίγραφο εγγράφου που περιείχε αναλυτικά τις σκέψεις της ενάγουσας σχετικά με τυχόν νέα έρευνα παραδόθηκε στον Διαμεσολαβητή. Στο εν λόγω έγγραφο, η ενάγουσα επισήμανε ότι τυχόν συγκατάθεσή της για αυτήν την έρευνα εξηρτάτο από τις απαντήσεις του Διαμεσολαβητή στις υπόνοιές της.

36 Με επιστολή της 19ης Ιουλίου 2010 που απηύθυνε στον W., ο Διαμεσολαβητής απάντησε στα ερωτήματα που ετίθεντο στο έγγραφο με τις αναλυτικές σκέψεις της ενάγουσας σχετικά με τυχόν νέα έρευνα. Τον διαβεβαίωσε ότι ουδεμία συμπαιγνία υφίστατο και ότι θα ήταν ευτυχής εάν η ενάγουσα συναινούσε στην εξακολούθηση της έρευνας που είχε αποφασίσει να κινήσει αυτεπαγγέλτως.

37 Στις 26 Ιουλίου 2010, ο W. απάντησε ότι αυτός και η ενάγουσα επαναλάμβαναν και επεξέτειναν τις κατά το παρελθόν διατυπωθείσες αιτιάσεις. Διευκρίνισε ότι η ενάγουσα διατηρούσε τις αντιρρήσεις της για τη νέα έρευνα του Διαμεσολαβητή.

38 Στις 8 Σεπτεμβρίου 2010, ο Διαμεσολαβητής απάντησε στην επιστολή του W. της 26ης Ιουλίου 2010 επισημαίνοντας μεταξύ άλλων ότι δεν ήταν σκόπιμο να απαντήσει σε έκαστο εκ των επιχειρημάτων που είχαν εκθέσει ο W. και η ενάγουσα, δεδομένου ότι αυτοί φαίνονταν αποφασισμένοι να υποβάλουν τις αιτιάσεις τους σε άλλα όργανα.

39 Στις 15 Νοεμβρίου 2010, το Κοινοβούλιο εξέδωσε γνώμη σε απάντηση των ερωτημάτων που του είχε απευθύνει ο Διαμεσολαβητής με την από 29 Ιουνίου 2010 επιστολή. Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο επισήμανε ότι, συμφώνως προς την πολιτική που ισχύει επί του θέματος, όλα τα δεδομένα σχετικά με την ενάγουσα είχαν καταστραφεί δύο έτη και ήμισυ μετά τη λήξη της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, ήτοι τον Μάρτιο του 2010. Ως εκ τούτου, δεν ήταν σε θέση να τεκμηριώσει τις απαντήσεις του όπως θα έπραττε υπό κανονικές συνθήκες και θα έπρεπε να στηριχθεί στη μνήμη των υπαλλήλων του που ήσαν επιφορτισμένοι με την υπόθεση την εποχή εκείνη. Σε απάντηση στις ερωτήσεις του Διαμεσολαβητή, επιβεβαίωσε μεταξύ άλλων ότι η EPSO, το Συμβούλιο και τα λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης είχαν ενημερωθεί, εν ευθέτω

χρόνω, για το γεγονός ότι το όνομα της ενάγουσας είχε εγγραφεί στον εν λόγω πίνακα, ότι υπήρξε διαβούλευση με το Συμβούλιο προτού παραταθεί η ισχύς αυτού του πίνακα και ότι τα όργανα που πιθανώς να ενδιαφέρονταν διέθεταν μεγαλύτερη προθεσμία προκειμένου να επικοινωνήσουν με την ενάγουσα από αυτήν που διέθεταν για τους λοιπούς υποψηφίους που ήσαν εγγεγραμμένοι στον ίδιο πίνακα.

40 Στις 22 Νοεμβρίου 2010, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε εκ νέου ερωτήσεις στο Κοινοβούλιο και ενημέρωσε σχετικώς την Ρ. με επιστολή συνταχθείσα αυθημερόν, αντίγραφο της οποίας διαβίβασε στην ενάγουσα. Στην επιστολή αυτή, επισήμανε μεταξύ άλλων ότι, εάν η ενάγουσα εξακολουθούσε να αντιτίθεται στην έρευνα που επρόκειτο να κινήσει με δική του πρωτοβουλία, θα περιόριζε την ανάλυσή του στα πληροφοριακά στοιχεία που ήδη διέθετε, καθώς και σε αυτά που επρόκειτο το Κοινοβούλιο ακόμη να του παράσχει.

41 Στην από 24 Ιανουαρίου 2011 απάντησή του στις νέες ερωτήσεις του Διαμεσολαβητή, το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι ο φάκελος της ενάγουσας είχε καταστραφεί εξ ολοκλήρου και ότι, ως εκ τούτου, δεν είχε πλέον στην κατοχή του τις επιστολές ή τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με τα οποία είχε ενημερώσει τα λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης για το γεγονός ότι το όνομα της ενάγουσας είχε περιληφθεί στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98.

42 Στις 31 Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής εξέδωσε την απόφασή του περί περατώσεως της αυτεπάγγελτης έρευνάς του (στο εξής: απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011). Στην απόφαση αυτή, κατέληξε ότι δεν υπήρχε περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου ως προς την εξέταση της επιστολής της ενάγουσας της 15ης Μαΐου 2007 και ως προς τη διάρκεια εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Κατέληξε επίσης ότι δεν συνέτρεχε λόγος να εξακολουθήσει τις διενεργούμενες έρευνες, λαμβανομένης υπόψη της αντιθέσεως της ενάγουσας σε αυτές και της ελλείψεως μείζονος δημοσίου ενδιαφέροντος για το εν λόγω θέμα.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

43 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Απριλίου 2011, η ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση αγωγή αποζημιώσεως.

44 Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να υποχρεώσει τον Διαμεσολαβητή να της καταβάλει το ποσό των 559 382,13 ευρώ ως αποζημίωση για την υλική ζημία που υπέστη κατά το παρελθόν, προσαυξημένο με τους τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, επαυξημένο κατά δύο μονάδες·

— να υποχρεώσει τον Διαμεσολαβητή να καταβάλει στο κοινοτικό ταμείο συντάξεων, για λογαριασμό της, τις συνταξιοδοτικές εισφορές που αντιστοιχούν στις βασικές αποδοχές για το διάστημα από τον Ιούνιο 2005 μέχρι τον Απρίλιο 2011, ήτοι επί τη βάσει ενός ποσού συνολικού ύψους 482 225,97 ευρώ·

— να υποχρεώσει τον Διαμεσολαβητή να της καταβάλλει μηνιαίως, από τον Μάιο 2011 μέχρι τον Μάρτιο 2026, τα ποσά που αντιστοιχούν στις καθαρές αποδοχές υπαλλήλων της ομάδας καθηκόντων AD, με εισαγωγικό βαθμό AD 9, κλιμάκιο 2, δεύτερο έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη συνήθη σταδιοδρομία ενός υπαλλήλου του ιδίου βαθμού, πλέον των αντίστοιχων συνταξιοδοτικών εισφορών υπέρ αυτής καθώς και των εισφορών προς το ταμείο ασφαλίσεως ασθενείας·

— να υποχρεώσει τον Διαμεσολαβητή να της καταβάλει το ποσό των 50 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη·

— να καταδικάσει τον Διαμεσολαβητή στα δικαστικά έξοδα.

45 Ο Διαμεσολαβητής ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αγωγή·

— να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

46 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η ενάγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο, ως μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων, να διατάξει

— τον Διαμεσολαβητή να προσκομίσει τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο της έρευνας, καθώς και τις επιστολές της 24ης Μαΐου και της 31ης Μαΐου 2007 σχετικά με την παράταση της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 στον οποίον είχε περιληφθεί το όνομά της·

— την εμφάνιση του Ν. Διαμαντούρου, Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, κατά τον χρόνο καταθέσεως της αγωγής·

— την ακρόαση των Α. και Β. από τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή και του C., της P., της Η. και του S. από τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου προκειμένου να διευκρινίσουν το περιεχόμενο των φακέλων που υποβλήθηκαν από τους υπαλλήλους του Κοινοβουλίου στους εκπροσώπους του Διαμεσολαβητή κατά την έρευνα της 15ης Μαΐου 2007.

47 Με επιστολή της 25ης Απριλίου 2012, η ενάγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να της παρασχεθεί η δυνατότητα να καταθέσει στην παρούσα υπόθεση τα έγγραφα που είχαν ληφθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως F-9/12, Staelen κατά Κοινοβουλίου, που εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ως το πρώτον προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία. Η αίτηση αυτή έγινε δεκτή με απόφαση του προέδρου του πρώτου τμήματος της 23ης Μαΐου 2012. Με απόφαση αυτού του τελευταίου της 19ης Ιουνίου 2012, τα έγγραφα τα οποία αφορά η αίτηση αυτή, καθώς και η επιστολή της 6ης Ιουνίου 2012 που συνοδεύει την κατάθεσή τους περιελήφθησαν στη δικογραφία, πλην του υπομνήματος αντικρούσεως του Κοινοβουλίου στην υπόθεση F-9/12.

48 Στις 23 Οκτωβρίου 2012, η ενάγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να καλέσει το Κοινοβούλιο και τον Διαμεσολαβητή να προσκομίσουν δύο μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σχετικά με την περαιτέρω διαβίβαση στο Κοινοβούλιο αντιγράφων ορισμένων εγγράφων που βρίσκονταν στην κατοχή του Διαμεσολαβητή από τη διενεργηθείσα τον Μάιο του 2007 έρευνά του. Σε απάντηση του αιτήματος αυτού, ο Διαμεσολαβητής κατέθεσε τα εν λόγω δύο μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου. Με απόφαση του προέδρου του πρώτου τμήματος της 21ης Νοεμβρίου 2012, αυτά τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου περιελήφθησαν στη δικογραφία.

49 Με έγγραφο της 19ης Δεκεμβρίου 2012, η ενάγουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου νέα αποδεικτικά στοιχεία και υπέβαλε αίτηση περί εφαρμογής μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας παραπέμποντας στις πρόσφατες εξελίξεις στο πλαίσιο της υποθέσεως F-9/12. Με απόφαση του προέδρου του πρώτου τμήματος της 24ης Ιανουαρίου 2013, η επιστολή αυτή, καθώς και τα παραρτήματά της περιελήφθησαν στη δικογραφία.

50 Στις 11 Ιουλίου 2013, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε την απόφασή του στην υπόθεση F-9/12, με την οποία υποχρέωσε το Κοινοβούλιο, αφ' ενός, να καταβάλει, προς επανόρθωση της υλικής ζημίας την οποία υπολόγισε ex aequo et bono σε 10 000 ευρώ εκ του λόγου ότι η ενάγουσα

απώλεσε το πλεονέκτημα της εγγραφής της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων συνεπεία της συμπεριφοράς του Κοινοβουλίου και, αφ' ετέρου, να αποκαταστήσει την ηθική βλάβη που υπέστη η ενάγουσα την οποία καθόρισε ex aequo et bono σε 5 000 ευρώ (απόφαση της 11ης Ιουλίου 2013, CC κατά Κοινοβουλίου, F-9/12, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2013:116, σκέψεις 124 και 128).

51 Επειδή η σύνθεση των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου τροποποιήθηκε με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 (ΕΕ C 251, σ. 2), ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπόθεση.

52 Στις 28 Αυγούστου 2013, η ενάγουσα άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως CC κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 50 ανωτέρω (EU:F:2013:116) (βλ. υπόθεση T-457/13 P).

53 Στις 6 Νοεμβρίου 2013, η ενάγουσα ζήτησε ως αποδεικτικό μέτρο την εμφάνιση της E. O'Reilly, η οποία διαδέχθηκε τον N. Διαμαντούρο στη θέση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, εκ του λόγου ότι ήταν σημαντικό να γνωρίζει τη θέση της σε σχέση με τις πλημμέλειες του προκατόχου της, καθώς και σε ποιο βαθμό αναλάμβανε την ευθύνη για αυτές ή τις κατήγγειλε.

54 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να καλέσει τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις και να κινήσει την προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι απάντησαν στις εν λόγω ερωτήσεις εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Περαιτέρω, οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 9ης Απριλίου 2014.

Σκεπτικό

I – *Επί του παραδεκτού*

55 Εισαγωγικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι είναι αρμόδιο, συμφώνως προς το άρθρο 268 και το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ να αποφαίνεται επί αγωγής αποζημιώσεως η οποία στρέφεται κατά του Διαμεσολαβητή (αποφάσεις της 23ης Μαρτίου 2004, Διαμεσολαβητής κατά Lamberts, C-234/02 P, Συλλογή, EU:C:2004:174, της 10ης Απριλίου 2002, Lamberts κατά Διαμεσολαβητή, T-209/00, Συλλογή, EU:T:2002:94, σκέψη 52, και της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, M κατά Διαμεσολαβητή, T-412/05, EU:T:2008:397, σκέψη 39).

56 Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει ορισμένες επιφυλάξεις ως προς το έννομο συμφέρον της ενάγουσας εκ του λόγου ότι, με την υπό κρίση αγωγή, βάλλει κατά της ανεπαρκούς εκτάσεως της έρευνας που κινήθηκε με πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή, ενώ η ίδια είχε ζωηρώς αντιταχθεί στην έρευνα αυτή. Περαιτέρω, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ουδεμία οριστική απόφαση έχει ληφθεί ως προς το ζήτημα του πότε και με ποιον τρόπο το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τα λοιπά όργανα και οργανισμούς για το γεγονός ότι το όνομα της ενάγουσας είχε προστεθεί στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Φρονεί ότι θα μπορούσε ανά πάσα στιγμή να κινήσει εκ νέου την έρευνά του σε σχέση με το ζήτημα αυτό. Ως εκ τούτου, φρονεί ότι η υπό κρίση αγωγή είναι πρόωρη.

57 Η ενάγουσα φρονεί ότι έχει έννομο συμφέρον λαμβανομένης υπόψη της περατώσεως τω δύο ερευνών που κίνησε ο Διαμεσολαβητής με αποφάσεις οι οποίες διαπιστώνουν ότι δεν συντρέχει περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

58 Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι το γεγονός ότι η ενάγουσα αντιτάχθηκε στην αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω το έννομο συμφέρον της εν προκειμένω. Έστω και αν η εν λόγω έρευνα κινήθηκε χωρίς τη συμφωνία και τη στήριξη της ενάγουσας, αυτή έχει

έννομο συμφέρον να ζητήσει την επανόρθωση της ζημίας που υπέστη κατόπιν ή στο πλαίσιο της έρευνας αυτής, δεδομένου ότι το ζήτημα της συμπεριφοράς της ενάγουσας έναντι της ίδιας έρευνας δεν μπορεί εν προκειμένω να επηρεάσει την εκτίμηση του παραδεκτού της αγωγής της.

59 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αγωγή αποζημιώσεως θεσπίστηκε από τη Συνθήκη ΛΕΕ ως αυτοτελές ένδικο βοήθημα με ιδιαίτερη λειτουργία στο πλαίσιο του συστήματος παροχής έννομης προστασίας και υποκείμενο σε προϋποθέσεις ασκήσεως οι οποίες τέθηκαν ενόψει του ειδικού σκοπού της (απόφαση της 28ης Απριλίου 1971, Lütticke κατά Επιτροπής, 4/69, Συλλογή, EU:C:1971:40, σκέψη 6, και διάταξη της 21ης Ιουνίου 1993, Van Parijs κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-257/93, Συλλογή, EU:C:1993:249, σκέψη 14). Ενώ σκοπός της προσφυγής ακυρώσεως και της προσφυγής κατά παραλείψεως είναι να επιβληθεί κύρωση λόγω του παράνομου χαρακτήρα μιας νομικώς δεσμευτικής πράξεως ή λόγω της ελλείψεως τέτοιας πράξεως, η αγωγή αποζημιώσεως έχει ως αντικείμενο αίτηση αποκαταστάσεως ζημίας απορρέουσας από παράνομη πράξη ή συμπεριφορά καταλογιστέα σε κοινοτικό όργανο ή οργανισμό (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 1985, CMC κ.λπ. κατά Επιτροπής, 118/83, Συλλογή, EU:C:1985:308, σκέψεις 29 έως 31, της 15ης Σεπτεμβρίου 1994, ΚΥΔΕΠ κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-146/91, Συλλογή, EU:C:1994:329, σκέψη 26, και της 15ης Ιουνίου 1999, Ismeri Europa κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, T-277/97, Συλλογή, EU:T:1999:124, σκέψη 61).

60 Το παραδεκτό της υπό κρίση αγωγής αποζημιώσεως δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να επηρεαστεί από το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής δεν έχει ακόμη λάβει οριστική απόφαση όσον αφορά ορισμένα σημεία που αποτελέσαν τον αντικείμενο της αυτεπάγγελτης έρευνάς του.

61 Κατόπιν αυτού, η αγωγή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

II – *Επί της ουσίας*

Εισαγωγή

62 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι προϋποθέσεις που απαιτούνται προκειμένου να στοιχειοθετηθεί εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης συντρέχουν εν προκειμένω. Όσον αφορά τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς του Διαμεσολαβητή, η ενάγουσα προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς προς στήριξη της αγωγής της.

63 Με τον πρώτο ισχυρισμό της, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1994, σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του (ΕΕ L 113, σ. 15), και τα άρθρα 5 και 9.2 εκτελεστικών διατάξεων που εξέδωσε ο Διαμεσολαβητής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της αποφάσεως 94/262 (στο εξής: εκτελεστικές διατάξεις), στον βαθμό που παρέλειψε να προβεί, κατόπιν της καταγγελίας και στο πλαίσιο της αυτεπάγγελτης έρευνάς του, σε όλες τις απαιτούμενες έρευνες προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη περιπτώσεως κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου κατά την εξέταση του φακέλου της.

64 Με τον δεύτερο ισχυρισμό της, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως δυνάμενη να της προκαλέσει ζημία κατά την εξέταση της βασιμότητας της καταγγελίας, καθώς και μετά την εξέταση αυτή.

65 Με τον τρίτο ισχυρισμό, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής δεν ήταν αμερόληπτος, δεν επέδειξε καλή πίστη, αντικειμενικότητα και ανεξαρτησία και υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας κατά την εξέταση της καταγγελίας, καθώς και κατόπιν αυτής της εξετάσεως.

66 Με τον τέταρτο ισχυρισμό της, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο των ερευνών που διεξήγαγε κατόπιν της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής παρέβη τις αρχές του καθήκοντος μέριμνας και της χρηστής διοικήσεως, της τηρήσεως εύλογης προθεσμίας, τα άρθρα 14 και 17 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς που εξεδόθη κατόπιν της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 (ΕΕ C 72, σ. 331, στο εξής: κώδικας ορθής διοικητικής συμπεριφοράς), καθώς και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

67 Ο Διαμεσολαβητής αμφισβητεί την ορθότητα αυτών των τεσσάρων ισχυρισμών και υποστηρίζει ότι η αγωγή της ενάγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Β– *Επί της νομολογίας που αφορά τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης*

68 Κατά πάγια νομολογία, εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, λόγω παράνομης συμπεριφοράς των οργάνων της, μπορεί να θεμελιωθεί, εφόσον συντρέχει σύνολο προϋποθέσεων, ήτοι ο παράνομος χαρακτήρας της προσαπτομένης στα όργανα συμπεριφοράς, το υποστατό της ζημίας και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτομένης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, Oleifici Mediterranei κατά ΕΟΚ, 26/81, Συλλογή, EU:C:1982:318, σκέψη 16, της 9ης Νοεμβρίου 2006, Agraz κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-243/05 P, Συλλογή, EU:C:2006:708, σκέψη 26, και της 2ας Μαρτίου 2010, Arcelor κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, T-16/04, Συλλογή, EU:T:2010:54, σκέψη 139 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

69 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, η αγωγή πρέπει να απορρίπτεται στο σύνολό της όταν δεν πληρούται έστω και μία μόνον από τις εν λόγω προϋποθέσεις (βλ. απόφαση Arcelor κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:T:2010:54, σκέψη 140 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

70 Όσον αφορά την προϋπόθεση του παράνομου χαρακτήρα της συμπεριφοράς ενός θεσμικού οργάνου, απαιτείται να αποδεικνύεται κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες (αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2000, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, C-352/98 P, Συλλογή, EU:C:2000:361, σκέψεις 42 και 43, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-120/06 P και C-121/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:476, σκέψη 173). Έτσι, μόνον πλημμέλεια οργάνου που έχει ως αποτέλεσμα μια τέτοια σαφώς κατάφωρη παράβαση δύναται να στοιχειοθετεί ευθύνη της Ένωσης.

71 Όσον αφορά την προϋπόθεση κατά την οποία η παράβαση κανόνα δικαίου πρέπει να είναι σαφώς κατάφωρη, το αποφασιστικής σημασίας κριτήριο για την εξακρίβωση της συνδρομής της προϋποθέσεως αυτής είναι αυτό της πρόδηλης και σοβαρής υπερβάσεως, εκ μέρους του εμπλεκόμενου οργάνου, των ορίων που επιβάλλονται στην εξουσία εκτιμήσεώς του. Μόνον οσάκις το εν λόγω όργανο διαθέτει απλώς ένα σημαντικά περιορισμένο ή ανύπαρκτο περιθώριο εκτιμήσεως αρκεί μόνον η παράβαση του δικαίου της Ένωσης για να αποδειχθεί η ύπαρξη σαφώς κατάφωρης παραβάσεως (βλ. αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Camar και Tico, C-312/00 P, Συλλογή, EU:C:2002:736, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και Arcelor κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:T:2010:54, σκέψη 141 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει το οικείο όργανο είναι αποφασιστικής σημασίας προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη μιας τέτοιας σαφώς κατάφωρης παραβάσεως (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά CEVA και Pfizer, C-198/03 P, Συλλογή, EU:C:2005:445, σκέψη 66 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

72 Έτσι, όταν ο Διαμεσολαβητής διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως, μόνον η πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στην εξουσία του εκτιμήσεως μπορεί να συνιστά παράβαση του δικαίου της Ένωσης σαφώς κατάφωρη δυνάμενη να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης. Αντιθέτως, όταν, στο πλαίσιο ασκήσεως των καθηκόντων του, ο Διαμεσολαβητής δεν διαθέτει παρά σημαντικά περιορισμένο

ή ανύπαρκτο περιθώριο εκτιμήσεως, η απλή παράβαση του δικαίου της Ένωσης μπορεί να αρκεί για να αποδειχθεί η ύπαρξη σαφώς κατάφωρης παραβάσεως (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση M κατά Διαμεσολαβητή, σκέψη 55 ανωτέρω, EU:T:2008:397, σκέψη 143).

73 Όσον αφορά την προϋπόθεση κατά την οποία ο κανόνας δικαίου πρέπει να έχει ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες, από τη νομολογία συνάγεται ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται όταν ο εν λόγω κανόνας επάγει πλεονέκτημα δυνάμενο να χαρακτηριστεί ως κεκτημένο δικαίωμα, όταν η λειτουργία του συνίσταται στην προστασία των συμφερόντων των ιδιωτών ή όταν προβαίνει στην απονομή δικαιωμάτων υπέρ ιδιωτών των οποίων το περιεχόμενο μπορεί να προσδιοριστεί επαρκώς (βλ. απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2005, Cofradía de pescadores «San Pedro de Bermeo» κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-415/03, Συλλογή, EU:T:2005:365, σκέψη 86 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Από τη νομολογία προκύπτει περαιτέρω ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται όταν ο παραβιασθείς κανόνας δικαίου, μολονότι σκοπεί κατ' ουσίαν στην προστασία συμφερόντων γενικής φύσεως, διασφαλίζει και την προστασία των ατομικών συμφερόντων των οικείων προσώπων (βλ. απόφαση της 16ης Μαΐου 2013, Gap granen & Producten κατά Επιτροπής, T-437/10, EU:T:2013:248, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

74 Επομένως, εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί εάν ο Διαμεσολαβητής διέπραξε τις αποδιδόμενες σε αυτόν παρανομίες κατά την εξέταση της καταγγελίας της ενάγουσας και κατά την αυτεπάγγελτη έρευνα που την ακολούθησε. Στον βαθμό που ο Διαμεσολαβητής διέπραξε παρανομίες, είναι σημαντικό να διαπιστωθεί εάν αυτές είχαν ως αποτέλεσμα τη σαφώς κατάφωρη παράβαση κανόνων δικαίου που έχουν ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες.

Γ – *Επί των προσαπτόμενων παρανομιών*

1. Επί των παρανομιών που συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262, των άρθρων 5 και 9.2 των εκτελεστικών διατάξεων και των αρχών του καθήκοντος μέριμνας και της χρηστής διοικήσεως

α) Εισαγωγικές παρατηρήσεις

75 Στο πλαίσιο του πρώτου ισχυρισμού της, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι ο Διαμεσολαβητής παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/292 και τα άρθρα 5 και 9.2 των εκτελεστικών διατάξεων στον βαθμό που δεν προέβη, κατά την εξέταση της καταγγελίας και της διεξαχθείσας αυτεπάγγελτης έρευνάς του, σε όλες τις αναγκαίες έρευνες προκειμένου να εντοπίσει και να φέρει στο φως τις περιπτώσεις κακοδιοικήσεως τις οποίες αυτή είχε καταγγείλει. Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως του τετάρτου ισχυρισμού, προβάλλει προσβολή των αρχών του καθήκοντος μέριμνας και της χρηστής διοικήσεως για τους ιδίους λόγους. Οι αιτιάσεις αυτές πρέπει να εξεταστούν από κοινού.

76 Πρώτον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όπως έχει ήδη κριθεί, ο Διαμεσολαβητής διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την εκτίμηση της βασιμότητας των καταγγελιών και τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί σε αυτές και ότι, στη συνάφεια αυτή, δεν φέρει καμία υποχρέωση επιτεύξεως συγκεκριμένου αποτελέσματος (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις Διαμεσολαβητής κατά Lamberts, σκέψη 55 ανωτέρω, EU:C:2004:174, σκέψεις 50 και 52, και M κατά Διαμεσολαβητή, σκέψη 55 ανωτέρω, EU:T:2008:397, σκέψη 143). Ως εκ τούτου, μόνον η πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στην εξουσία του ως προς τη βασιμότητα καταγγελιών και τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί σε αυτές μπορεί να συνιστά σαφώς κατάφωρη παράβαση του δικαίου της Ένωσης δυνάμενη να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης. Το ίδιο ισχύει οσάκις ο Διαμεσολαβητής εκτιμά την ύπαρξη περιπτώσεων κακοδιοικήσεως περί των οποίων διεξήγαγε αυτεπαγγέλτως έρευνα.

77 Περαιτέρω, όσον αφορά την άσκηση των εξουσιών διεξαγωγής ερευνών του Διαμεσολαβητή, πρέπει να υπομνησθεί ότι από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262 συνάγεται ότι ο Διαμεσολαβητής διενεργεί, αυτεπάγγελτη ή κατόπιν καταγγελίας, κάθε έρευνα «που κρίνει αναγκαία» για τη διαφώτιση ενδεχομένων περιπτώσεων κακής διοίκησης κατά τη δράση των θεσμικών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης. Το άρθρο 4.1 των εκτελεστικών διατάξεων προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής αποφαίνεται περί της υπάρξεως επαρκών στοιχείων που να δικαιολογούν τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με παραδεκτή καταγγελία. Περαιτέρω, το άρθρο 5 των εν λόγω διατάξεων ορίζει τις εξουσίες έρευνας που διαθέτει ο Διαμεσολαβητής επισημαίνοντας ότι ο Διαμεσολαβητής «μπορεί», μεταξύ άλλων, να ζητήσει από όργανα και οργανισμούς της Ένωσης να παράσχουν πληροφορίες ή να επιθεωρήσει τον φάκελο του σχετικού οργάνου ή οργανισμού. Δυνάμει του άρθρου 9.2 των διατάξεων αυτών, οι εξουσίες διερευνήσεως τις οποίες έχει ο Διαμεσολαβητής κατά τη διεξαγωγή ερευνών αυτεπάγγελτη ταυτίζονται με εκείνες τις οποίες έχει κατά τη διεξαγωγή ερευνών κατόπιν καταγγελίας.

78 Έτσι, ο Διαμεσολαβητής διαθέτει, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262 και των άρθρων 4.1, 5 και 9.2 εκτελεστικών διατάξεων και περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τη διεξαγωγή και το εύρος των ερευνών που πρέπει να πραγματοποιηθούν, καθώς και ως προς τα μέσα έρευνας που μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά την εξέταση καταγγελίας ή στο πλαίσιο έρευνας την οποία κινεί ο ίδιος.

79 Κατά συνέπεια, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 70 επ. ανωτέρω, συνάγεται ότι μόνον η πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων της εξουσίας του να προβαίνει στη διεξαγωγή ερευνών, την οποία του αναγνωρίζει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262 και τα άρθρα 4.1, 5 και 9.2 των εκτελεστικών διατάξεων, μπορεί να συνιστά σαφώς κατάφωρη παράβαση δυνάμενη να στοιχειοθετεί ευθύνη της Ένωσης.

80 Εντούτοις, η άσκηση από τον Διαμεσολαβητή της εξουσίας του εκτιμήσεως ως προς τη διεξαγωγή έρευνας πρέπει να συνάδει προς τους υπέρτερης ισχύος κανόνες του δικαίου της Ένωσης.

81 Πάντως, το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που καθιερώνει το δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση προβλέπει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου χρόνου εξέταση των υποθέσεών του από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Το άρθρο 41, παράγραφος 2, του εν λόγω Χάρτη διευκρινίζει ότι το εν λόγω δικαίωμα περιλαμβάνει ιδίως το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση πριν να ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του, το δικαίωμα κάθε προσώπου να έχει πρόσβαση στον φάκελό του, τηρουμένων των νομίμων συμφερόντων της εμπιστευτικότητας και του επαγγελματικού και επιχειρηματικού απορρήτου, καθώς και την υποχρέωση της διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της.

82 Ο όρος «ιδίως» αυτής της τελευταίας διατάξεως καταδεικνύει ότι το δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση δεν περιορίζεται στις τρεις προπαρατεθείσες εγγυήσεις. Τούτο προκύπτει επίσης από τις επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ 2007, C 303, σ. 17) που διευκρινίζουν ότι το άρθρο 41 βασίζεται στην ύπαρξη της Ένωσης ως κοινότητας δικαίου τα χαρακτηριστικά της οποίας αναπτύχθηκαν από τη νομολογία στην οποία κατοχυρώνεται μεταξύ άλλων η χρηστή διοίκηση ως γενική αρχή δικαίου.

83 Οι επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων παραπέμπουν, μεταξύ άλλων, στη νομολογία βάσει της οποίας στην περίπτωση που ένα όργανο της Ένωσης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, ο έλεγχος της τηρήσεως ορισμένων εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στις διοικητικές διαδικασίες ενέχει θεμελιώδη σημασία. Στις ως άνω εγγυήσεις συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, η τήρηση της αρχής της επιμελείας, ήτοι η υποχρέωση του αρμόδιου οργάνου να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα συναφή στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, Συλλογή, EU:C:1991:438, σκέψη 14, της 6ης Νοεμβρίου 2008, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-405/07 P, Συλλογή, EU:C:2008:613, σκέψη 56, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Dow AgroSciences κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-475/07, EU:T:2011:445, σκέψη 154).

84 Συγκεκριμένα, πρέπει να τονιστεί συναφώς ότι η τήρηση από το αρμόδιο όργανο του καθήκοντος να συγκεντρώνει επιμελώς τα επί των πραγματικών περιστατικών στοιχεία που είναι απαραίτητα για την άσκηση της ευρείας εξουσίας του εκτιμήσεως, καθώς και ο έλεγχός της από τον δικαστή της Ένωσης είναι κατά μείζονα λόγο σημαντικά, δεδομένου ότι η άσκηση της εν λόγω εξουσίας εκτιμήσεως υπόκειται σε περιορισμένο μόνο δικαιοδοτικό έλεγχο επί της ουσίας, ο οποίος εξαντλείται στη διερεύνηση πρόδηλης πλάνης. Έτσι, η υποχρέωση του αρμόδιου οργάνου να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα συναφή στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου ο δικαστής της Ένωσης να μπορέσει να ελέγξει εάν συνέτρεχαν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση αυτής της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως [βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 2009, Enviro Tech (Europe), C-425/08, Συλλογή, EU:C:2009:635, σκέψεις 47 και 62, της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, T-13/99, Συλλογή, EU:T:2002:209, σκέψεις 166 και 171, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, ATC κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-333/10, EU:T:2013:451, σκέψη 84].

85 Ως εκ τούτου, το περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στον Διαμεσολαβητή από την απόφαση 94/262 και από τις εκτελεστικές διατάξεις σε σχέση με τα μέτρα έρευνας που μπορούν να ληφθούν στο πλαίσιο της ασκήσεως της αποστολής του δεν τον απαλλάσσουν από την τήρηση της αρχής της επιμελείας. Επομένως, μολονότι ο Διαμεσολαβητής μπορεί να αποφασίζει ελευθέρως την κίνηση έρευνας και, εάν αποφασίσει να το πράξει, μπορεί να λάβει όλα τα μέτρα έρευνας που φρονεί ότι είναι δικαιολογημένα, εντούτοις πρέπει να βεβαιώνεται ότι, εν συνεχεία αυτών των μέτρων έρευνας, είναι σε θέση να εξετάσει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία προκειμένου να αποφανθεί επί εάν είναι βάσιμος ο ισχυρισμός σχετικά με την ύπαρξη περιπτώσεως κακοδιοικήσεως και της συνέχειας που πρέπει ενδεχομένως να δοθεί σε αυτόν τον ισχυρισμό (βλ., κατ' αναλογίαν προς το καθήκον έρευνας καταγγελίας από την Επιτροπή, απόφαση της 17ης Μαΐου 2001, IECC κατά Επιτροπής, C-450/98 P, Συλλογή, EU:C:2001:276, σκέψη 57). Η τήρηση της αρχή της επιμελείας από τον Διαμεσολαβητή κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του είναι κατά μείζονα λόγο σημαντική εκ του λόγου ότι σε αυτόν ακριβώς ανατέθηκε, δυνάμει του άρθρου 228, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262, η αποστολή να αποκαλύπτει και να επιδιώκει την εξάλειψη των περιπτώσεων κακοδιοικήσεως προς το γενικό συμφέρον και προς το συμφέρον του θιγόμενου πολίτη.

86 Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την τήρηση, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, της αρχή της επιμελείας. Επομένως, η απλή παραβίαση της αρχής της επιμελείας αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβάσεως κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 70 ανωτέρω (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, Schneider Electric κατά Επιτροπής, T-351/03, Συλλογή, EU:T:2007:212, σκέψεις 117 και 118).

87 Εντούτοις, πρέπει επίσης να τονιστεί ότι κάθε παρατυπία που διαπράττει ο Διαμεσολαβητής δεν συνιστά παραβίαση της αρχή της επιμελείας όπως αυτή ορίστηκε στη σκέψη 83 ανωτέρω. Μόνον η παρατυπία που διαπράττει ο Διαμεσολαβητής κατά την άσκηση των εξουσιών του έρευνας που έχει ως συνέπεια να μην μπόρεσε να εξετάσει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία προκειμένου να αποφανθεί επί της βασιμότητας ισχυρισμού σχετικά με περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης και της συνέχειας που πρέπει ενδεχομένως να δοθεί στον ισχυρισμό αυτόν μπορεί να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης λόγω παραβάσεως της αρχής της επιμελείας (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99, Συλλογή, EU:T:2001:184, σκέψη 144).

88 Δεύτερον, όσον αφορά την απαίτηση δυνάμει της οποίας ο κανόνας δικαίου του οποίου η παράβαση προβάλλεται πρέπει να έχει ως αντικείμενο την αναγνώριση δικαιωμάτων σε ιδιώτες, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομολογία έχει διευκρινίσει ότι η προϋπόθεση σχετικά με τον προστατευτικό χαρακτήρα επληρούτο όταν ο παραβιασθείς κανόνας δικαίου, μολονότι αφορούσε ουσιαστικά συμφέροντα γενικού χαρακτήρα, διασφάλιζε επίσης την προστασία των ατομικών συμφερόντων των εμπλεκομένων ιδιωτών (βλ. σκέψη 71 ανωτέρω). Ωστόσο, ως προς την αρχή της επιμελείας ή ως προς

το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως, αυτή η αρχή και αυτό το δικαίωμα λειτουργούν σαφώς προστατευτικά υπέρ των ιδιωτών (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, Nölle κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-167/94, Συλλογή, EU:T:1995:169, σκέψη 76, και της 9ης Ιουλίου 1999, New Europe Consulting και Brown κατά Επιτροπής, T-231/97, Συλλογή, EU:T:1999:146, σκέψη 39). Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν τις έρευνες του Διαμεσολαβητή, δεδομένου ότι οι κανόνες αυτοί παρέχουν τη δυνατότητα στον ιδιώτη να απευθύνει τις καταγγελίες για τις περιπτώσεις κακοδιοικήσεως και να ενημερωθεί για το αποτέλεσμα των διεξαχθεισών ερευνών συναφώς από τον Διαμεσολαβητή (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση Διαμεσολαβητή κατά Lamberts, σκέψη 55 ανωτέρω, EU:C:2004:174, σκέψη 56).

β) Επί των παρανομιών που συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262, των άρθρων 5 και 9.2 των εκτελεστικών διατάξεων και των αρχών του καθήκοντος μέριμνας και της χρηστής διοικήσεως κατά τη διεξαγωγή των ερευνών σε σχέση με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007

Εισαγωγή

89 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου ισχυρισμού, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι διέπραξε παρανομίες κατά την εξέταση της καταγγελίας η οποία κατέληξε στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007.

Επί της υπάρξεως παρανομιών

90 Πρώτον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν επέμενε να λάβει από το Κοινοβούλιο ορισμένα έγγραφα τα οποία αυτό κατείχε και τα οποία δεν του είχαν δοθεί. Προκειμένου να εκτιμηθεί η αιτίαση αυτή, πρέπει να υπομνησθούν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά.

91 Στις 30 Ιουνίου 2007, κατόπιν της καταγγελίας, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να ερευνήσει τους εξής ισχυρισμούς και τα αιτήματα: «[τ]ο Κοινοβούλιο δεν εξέτασε ορθώς το αίτημα της [ενάγουσας] μετά την εγγραφή της στον [πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του γενικού διαγωνισμού EUR/A/151/98]» και «[η] [ενάγουσα] έπρεπε να τύχει δικαίας μεταχειρίσεως στο πλαίσιο της καλύψεως θέσεως εντός των κοινοτικών οργάνων».

92 Στο πλαίσιο της έρευνας αυτής, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να ερευνήσει τους φακέλους του Κοινοβουλίου όσον αφορά τα ακόλουθα ζητήματα:

«1) να διαπιστώσει εάν, μετά την προσθήκη του ονόματος της [ενάγουσας] στον πίνακα [των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98] (στις 17 Μαΐου 2005), το Κοινοβούλιο προσέλαβε γαλλόφωνους διοικητικούς υπαλλήλους με το καθεστώς της μονιμότητας ή ως έκτακτους οι οποίοι περιλαμβάνονταν σε άλλους πίνακες [των πλέον ικανών υποψηφίων]·

2) σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, να ενημερωθεί εάν ο φάκελος της [ενάγουσας] ελήφθη υπόψη (και με ποιον τρόπο)· συναφώς, επιθυμώ να έχω πρόσβαση, μεταξύ άλλων, στις κρίσιμες αιτιολογημένες αποφάσεις που αφορούν τις επιλογές (περιλαμβανομένων των υποσημειώσεων των επιδόσεων·

3) να διαπιστώσει εάν τα λοιπά κοινοτικά όργανα έλαβαν γνώση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου να περιλάβει την [ενάγουσα] στον πίνακα [των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98] μετά την εξάντλησή του (κατόπιν της προσλήψεως όλων των υποψηφίων του πίνακα) και με ποιους τρόπους·

4) το Κοινοβούλιο φαίνεται να υποστηρίζει ότι ο πίνακας [των πλέον ικανών υποψηφίων] στον οποίον προστέθηκε η [ενάγουσα] (τον Μάιο του 2005) απεστάλη σε όλες τις ΓΔ και ότι περιλαμβάνεται επίσης στον ισχύοντα ανακεφαλαιωτικό πίνακα που αποστέλλεται κατ' έτος στις ΓΔ».

93 Από την έκθεση έρευνας προκύπτει ότι οι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου διατύπωσαν ορισμένες παρατηρήσεις επί εκάστου των εγγράφων που περιλαμβάνονται στους «φακέλους» που ετοιμάστηκαν για την έρευνα. Εντούτοις, οι εν λόγω παρατηρήσεις δεν επαναλαμβάνονται στην έκθεση. Εξάλλου, οι εν λόγω «φάκελοι» περιελάμβαναν τα ακόλουθα έγγραφα:

1) πίνακα των προσώπων που προσελήφθησαν ως διοικητικοί υπάλληλοι από το Κοινοβούλιο […] από 1ης Μαΐου 2005·

2) έγγραφο το οποίο επιγράφεται «pooling» το οποίο διένειμε η EPSO, με τον αριθμό των υποψηφίων που απομένουν στους πίνακες [των πλέον ικανών υποψηφίων] του συνόλου των διαγωνισμών που διοργανώθηκαν από τα διάφορα όργανα της Ένωσης […]·

3) μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου απευθυνόμενο από το Κοινοβούλιο στο Συμβούλιο, στο οποίο επισυναπτόταν το βιογραφικό και η υποψηφιότητα της [ενάγουσας]·

4) πίνακα όλων των προσλήψεων που πραγματοποιήθηκαν από το Κοινοβούλιο από τον Μάιο 2005 (επίπεδο AD 5)·

5) πίνακα όλων των προσλήψεων που πραγματοποιήθηκαν από το Κοινοβούλιο από τον Μάιο 2005 (επιβεβαιωμένο επίπεδο)·

6) πίνακα όλων των προσλήψεων γαλλόφωνων που πραγματοποιήθηκαν από το Κοινοβούλιο από τον Μάιο 2005 (επίπεδο AD 5)·

7) έγγραφο επιγραφόμενο «Κατάσταση των πινάκων [των πλέον ικανών υποψηφίων] των διαγωνισμών του ΕΠ»·

8) πίνακα των εκτάκτων υπαλλήλων που κατέχουν μόνιμες θέσεις στο Κοινοβούλιο.»

94 Όλα αυτά τα έγγραφα κρίθηκαν εμπιστευτικά κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Εντούτοις, στο υπόμνημα αντικρούσεως, ο Διαμεσολαβητής επισύναψε αντίγραφο του εγγράφου της EPSO της 14ης Μαΐου 2007 το οποίο επιγράφεται «Pooling εφεδρικός πίνακας για μελλοντικές προσλήψεις του διαγωνισμού» (το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007) του οποίου ορισμένα εμπιστευτικά τμήματα έχουν σκιαστεί. Στο έγγραφο αυτό, επισημαίνεται, όσον αφορά τον διαγωνισμό EUR/A/151/98, για τον τομέα που επιγράφεται «Administrateur FR» ότι καταρτίστηκε πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων στις 12 Ιανουαρίου 2000 και ότι μόνον ένα πρόσωπο εξακολουθούσε να περιλαμβάνεται στον εν λόγω πίνακα. Περαιτέρω, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-9/12, το Κοινοβούλιο διαβίβασε στην ενάγουσα το σύνολο των εγγράφων που περιείχαν οι εν λόγω «φάκελοι». Στις 6 Ιουνίου 2012, η ενάγουσα προσκόμισε τα έγγραφα αυτά στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως.

95 Η ενάγουσα παρατηρεί ότι, κατόπιν του αιτήματος που διατύπωσε στο πλαίσιο των τριών πρώτων ερωτήσεών της που παρατίθενται στη σκέψη 92 ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν έλαβε ενημερωτικά έγγραφα σε σχέση με την εγγραφή του ονόματός της στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν επέμενε προκειμένου να τα λάβει εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

96 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο Διαμεσολαβητής δεν ζήτησε ρητώς να έχει πρόσβαση στα επίμαχα ενημερωτικά έγγραφα. Ζήτησε να ενημερωθεί «εάν τα λοιπά κοινοτικά όργανα έλαβαν γνώση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου να περιλάβει [το όνομα] της [ενάγουσας στον] πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων [του διαγωνισμού EUR/A/151/98] μετά την εξάντλησή του (αφού προσελήφθησαν όλοι οι υποψήφιοι του πίνακα) και με ποια μέσα». Επομένως, το Κοινοβούλιο μπορούσε να αποδείξει με όλα τα δυνατά μέσα ότι είχε ενημερώσει τα λοιπά όργανα περί της αποφάσεώς του να περιλάβει την ενάγουσα στον εν λόγω πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων. Συνεπώς, δεν μπορεί να προσαφθεί στον Διαμεσολαβητή ότι δεν επέμεινε προκειμένου να λάβει ειδικώς αυτά τα ενημερωτικά έγγραφα. Κατά συνέπεια, αυτή η αιτίαση της ενάγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

97 Η ενάγουσα προσάπτει επίσης στον Διαμεσολαβητή ότι δεν είχε στη διάθεσή του τις υποσημειώσεις των επιδόσεων τις οποίες αυτός είχε ζητήσει από το Κοινοβούλιο.

98 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στο σημείο 2 των μέτρων έρευνας που έλαβε ο Διαμεσολαβητής στις 30 Ιουνίου 2007 (βλ. σκέψη 92 ανωτέρω), ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι το μέτρο αυτό λαμβανόταν μόνον εάν το Κοινοβούλιο είχε προσλάβει γαλλόφωνους διοικητικούς υπαλλήλους με καθεστώς μονιμότητας ή ως έκτακτους οι οποίοι περιλαμβάνονταν σε άλλους πίνακες των πλέον ικανών υποψηφίων μετά την προσθήκη του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, ότι τον ενδιέφερε να έχει πρόσβαση στις κρίσιμες αιτιολογημένες αποφάσεις σχετικά με τις επιλογές, περιλαμβανομένων των υποσημειώσεων των επιδόσεων. Ως εκ τούτου, ελλείψει προσλήψεων γαλλόφωνων διοικητικών υπαλλήλων από το Κοινοβούλιο όπως η ενάγουσα, το δεύτερο μέτρο έρευνας καθίστατο άνευ αντικειμένου.

99 Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την έρευνα, το Κοινοβούλιο προσκόμισε στον Διαμεσολαβητή τους πίνακες, πρώτον, των προσώπων που προσελήφθησαν ως διοικητικοί υπάλληλοι από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από την 1η Μαΐου 2005, δεύτερον, όλων των προσλήψεων που πραγματοποίησε το Κοινοβούλιο από τον Μάιο 2005 (επίπεδο AD 5), τρίτον, όλων των προσλήψεων που πραγματοποίησε το Κοινοβούλιο από τον Μάιο 2005 (επιβεβαιωμένο επίπεδο) και, τέταρτον, όλων των προσλήψεων γαλλόφωνων που πραγματοποίησε το Κοινοβούλιο από τον Μάιο 2005 (επίπεδο AD 5). Οι πίνακες αυτοί προσκομίστηκαν από την ενάγουσα στην παρούσα υπόθεση στις 6 Ιουνίου 2012. Επί τη βάσει των πινάκων αυτών, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε, με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007, ότι, από τον Μάιο του 2005, το Κοινοβούλιο δεν είχε προσλάβει παρά μόνο γαλλόφωνους διοικητικούς υπαλλήλους που είχαν συγκεκριμένα προσόντα. Η ενάγουσα δεν προέβαλε ισχυρισμό ούτε απέδειξε κατόπιν της διαβιβάσεως των πινάκων αυτών ότι αυτή η εκτίμηση του Διαμεσολαβητή ήταν εσφαλμένη. Ως εκ τούτου, κακώς προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν επέμεινε προκειμένου να έχει στη διάθεσή του τις εν λόγω υποσημειώσεις επιδόσεων.

100 Δεύτερον, η ενάγουσα φρονεί ότι η εκτίμηση που περιέχεται στο σημείο 2.5 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 απορρέει από περατωθείσα έρευνα χωρίς να έχουν γίνει οι αναγκαίες επαληθεύσεις και είναι εσφαλμένη.

101 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στη σκέψη 2.5 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε την εξής εκτίμηση:

«Περαιτέρω, η έρευνα επιβεβαίωσε αυτό που το Κοινοβούλιο είχε ήδη επισημάνει με τη γνώμη του, ήτοι ότι ο πίνακας επιτυχόντων σχετικά με τη διαθεσιμότητα της [ενάγουσας] είχε τεθεί στη διάθεση των λοιπών κοινοτικών οργάνων. Η έρευνα επιβεβαίωσε επίσης ότι το βιογραφικό της είχε αποσταλεί στην υπηρεσία που ζητούσε στοιχεία σχετικά με αυτήν, ήτοι στο Συμβούλιο […]».

102 Κατ' αρχάς, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι εσφαλμένως απεφάνθη ότι το Κοινοβούλιο είχε επισημάνει με τη γνώμη του της 22ας Μαρτίου 2007 ότι ο πίνακας επιτυχόντων στο οποίον είχε περιληφθεί το όνομά της είχε τεθεί στη διάθεση των λοιπών οργάνων. Η αιτίαση αυτή είναι βάσιμη. Πράγματι, το Κοινοβούλιο δεν επισήμανε στην εν λόγω γνώμη ότι ο εν λόγω πίνακας

επιτυχόντων είχε τεθεί στη διάθεση των λοιπών οργάνων. Ο Διαμεσολαβητής το συνομολογεί καθώς και ότι υπέπεσε σε πλάνη ως προς το ζήτημα αυτό. Η εν λόγω πλάνη συνίστατο στο ότι παραμόρφωσε το περιεχόμενο ενός εγγράφου, πράγμα το οποίο στοιχειοθετεί έλλειψη επιμελείας κατά την έρευνα του φακέλου και, ιδίως, κατά τη συνεκτίμηση ενός πραγματικού περιστατικού το οποίο ο ίδιος ο Διαμεσολαβητής έκρινε ως κρίσιμο.

103 Ακολούθως, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι περάτωσε την έρευνα παρά το γεγονός ότι ο φάκελος της έρευνας δεν περιείχε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι ο επίμαχος πίνακας επιτυχόντων είχε τεθεί στη διάθεση άλλων οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης. Κατά την ενάγουσα, το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 το οποίο επικαλέστηκε ο Διαμεσολαβητής δεν απεδείκνυε ότι ο πίνακας επιτυχόντων είχε τεθεί στη διάθεση των λοιπών οργάνων πριν από την ημερομηνία αυτή.

104 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο Διαμεσολαβητής είχε αποφασίσει να ερευνήσει τους φακέλους του Κοινοβουλίου προκειμένου, μεταξύ άλλων, να διαπιστώσει εάν τα λοιπά κοινοτικά όργανα [είχαν] λάβει γνώση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου να περιλάβει [το όνομα της ενάγουσας στον] πίνακα επιτυχόντων [του διαγωνισμού EUR/A/151/98] αφότου αυτός [είχε] εξαντληθεί (μετά την πρόσληψη όλων των επιτυχόντων του πίνακα) και με ποια μέσα» (βλ. σκέψη 92 ανωτέρω). Περαιτέρω, οι διάδικοι επιβεβαίωσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι το όνομα της ενάγουσας είχε περιληφθεί στον εν λόγω πίνακα στις 17 Μαΐου 2005. Κατά την ημερομηνία αυτή, όπως υποστηρίζει η ενάγουσα στην καταγγελία, όλοι οι λοιποί επιτυχόντες του διαγωνισμού EUR/A/151/98 είχαν προσληφθεί. Έτσι, ο Διαμεσολαβητής επεδίωξε να μάθει εάν τα λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης είχαν ενημερωθεί περί της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 17ης Μαΐου 2005 να περιλάβει το όνομα της ενάγουσας στον ίδιο πίνακα και με ποιούς τρόπους.

105 Σε απάντηση στην ερώτηση αυτή, το Κοινοβούλιο προσκόμισε στον Διαμεσολαβητή πίνακα που περιείχε το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007. Εξ αυτού του πίνακα συνάγεται ότι, στις 14 Μαΐου 2007, το όνομα ενός και μόνον υποψηφίου εξακολουθούσε να είναι εγγεγραμμένο στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Δεδομένου ότι όλοι οι λοιποί επιτυχόντες του εν λόγω διαγωνισμού είχαν προσληφθεί πριν από τις 17 Μαΐου 2005, ο Διαμεσολαβητής έπρεπε να συναγάγει εκ του εγγράφου αυτού ότι, στις 14 Μαΐου 2007, η ενάγουσα ήταν η μόνη υποψήφια της οποίας το όνομα εξακολουθούσε να περιλαμβάνεται στον εν λόγω πίνακα. Συγκεκριμένα, άπαξ το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 είχε τεθεί στη διάθεση των λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, αυτά μπορούσαν να γνωρίζουν, τουλάχιστον στις 14 Μαΐου 2007, ότι η ενάγουσα ήταν η τελευταία επιτυχούσα της οποίας το όνομα περιλαμβανόταν σε αυτόν τον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων.

106 Εντούτοις, όπως συνομολογεί και ο Διαμεσολαβητής στο υπόμνημα αντικρούσεως, το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 δεν παρέχει τη δυνατότητα να διαπιστωθεί πότε και με ποιον τρόπο η εγγραφή του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 διαβιβάστηκε από το Κοινοβούλιο στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης.

107 Πάντως, στην απόφασή του περί διεξαγωγής έρευνας, ο Διαμεσολαβητής ρητώς επισήμανε ότι πρόθεσή του ήταν να ερευνήσει τον φάκελο του Κοινοβουλίου προκειμένου να μάθει εάν τα λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης είχαν ενημερωθεί περί της αποφάσεως του Κοινοβουλίου να περιλάβει το όνομα της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 αφότου αυτός εξαντλήθηκε και με ποιους τρόπους.

108 Περαιτέρω, η απάντηση στην ερώτηση σχετικά με το πότε και με ποιον τρόπο τα όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης ενημερώθηκαν περί της εγγραφή του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 συνιστά ένα από τα κρίσιμα στοιχεία που αποτελούν μέρος του αντικειμένου της έρευνας του Διαμεσολαβητή ως προς το ζήτημα εάν το Κοινοβούλιο, κατά την εξέταση του φακέλου της ενάγουσας μετά την εγγραφή αυτή, ήταν υπεύθυνο για περίπτωση κακοδιοικήσεως. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η ισχύς του εν λόγω πίνακα έληγε

αρχικώς την 1η Ιουνίου 2007 και δεδομένου ότι η διαβίβαση του πίνακα αυτού από το Κοινοβούλιο στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης μπορούσε να συμβάλει στην αύξηση των πιθανοτήτων της ενάγουσας να προσληφθεί, η έλλειψη διαβιβάσεως από το Κοινοβούλιο του εν λόγω πίνακα στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης το συντομότερο δυνατό μετά την εγγραφή, στις 17 Μαΐου 2005, του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα αυτόν μπορούσε να αποτελεί περίπτωση κακοδιοικήσεως, και τούτο ανεξαρτήτως της υπάρξεως ρητής διατάξεως στο ισχύον ρυθμιστικό πλαίσιο η οποία να επιβάλλει μια τέτοια διαβίβαση.

109 Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής, παραλείποντας, στο πλαίσιο της έρευνάς του, να εξετάσει το ζήτημα του πότε και με ποιον τρόπο η εγγραφή του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 διαβιβάστηκε από το Κοινοβούλιο στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης, παρέβη το καθήκον του επιμελείας κατά την εξέταση του ζητήματος εάν και με ποιον τρόπο τα όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης είχαν ενημερωθεί περί της εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον εν λόγω πίνακα μεταξύ της 17ης Μαΐου 2005 και της 14ης Μαΐου 2007, ήτοι κατά τη διάρκεια ενός μεγάλου χρονικού διαστήματος της ισχύος αυτού του πίνακα.

110 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα διάφορα επιχειρήματα του Διαμεσολαβητή.

111 Ως προς το επιχείρημα ότι η έκθεση επί της έρευνας δεν περιλαμβάνει οπωσδήποτε εξαντλητικό πίνακα όλων των εγγράφων του φακέλου, αλλά απαριθμεί μόνον τα έγγραφα των οποίων αντίγραφο είχαν λάβει οι εκπρόσωποι του Διαμεσολαβητή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής δεν διέλαβε ότι είχε ζητήσει αυτά τα λοιπά έγγραφα ούτε τα μνημονεύει. Περαιτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν τα προσκόμισε κατά τη διάρκεια της δίκης μολονότι έφερε το βάρος της αποδείξεως, δεδομένου ότι τα επικαλείται προκειμένου να αιτιολογήσει την εν λόγω απόφαση. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής συνομολογεί ότι ο εν λόγω φάκελος δεν περιείχε άλλα έγγραφα, δεδομένου ότι υποστηρίζει με το υπόμνημα αντικρούσεως ότι «[η] έλλειψη, στον φάκελο του Κοινοβουλίου, των επιστολών ή των μηνυμάτων ηλεκτρονικής αλληλογραφίας που ενημερώνουν τα λοιπά όργανα μπορούσε να εξηγηθεί από το γεγονός ότι η ενημέρωση αυτή είχε γίνει προφορικά». Ως εκ τούτου, το επιχείρημα του Διαμεσολαβητή δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω τη διαπίστωση ότι, κατόπιν της έρευνάς του, δεν είχε στη διάθεσή του όλα τα κρίσιμα στοιχεία που απαιτούντο προκειμένου να μπορέσει να εκτιμήσει δεόντως την ύπαρξη περιπτώσεως κακοδιοικήσεως.

112 Ως προς το επιχείρημα ότι, σε επιστολή της 26ης Απριλίου 2007, η EPSO είχε επισημάνει στην ενάγουσα ότι, «κατά τη διάρκεια των συσκέψεων τις οποίες [συγκαλούσε] τακτικά με τους υπευθύνους προσλήψεων των διαφόρων [ο]ργάνων, αυτοί αντήλλ[ασαν] συστηματικά πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση των δικών τους πινάκων επιτυχόντων και συχνά έθε[ταν] τους επιτυχόντες στη διάθεση των λοιπών», πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής δεν έκανε μνεία μιας τέτοιας πρακτικής. Περαιτέρω, από την παραδοχή αυτή δεν μπορεί να συναχθεί πότε τα λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης ενημερώθηκαν περί της εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Ως εκ τούτου, ακόμη και αν πράγματι διαπιστωνόταν αυτή η πρακτική περί προφορικής διαβιβάσεως, εντούτοις και πάλι ο Διαμεσολαβητής δεν θα μπορούσε να αρκεστεί στο γεγονός αυτό προκειμένου να συναγάγει ότι, εν προκειμένω, το Κοινοβούλιο είχε ενημερώσει εν ευθέτω χρόνω τα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης περί της διαθεσιμότητας της ενάγουσας.

113 Τέλος, επί τη βάσει διαφόρων εγγράφων του λεγόμενου «pooling» τα οποία ο Διαμεσολαβητής επισύναψε στην απάντησή του σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ενημέρωση σχετικά με την εγγραφή του ονόματος των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του εν λόγω διαγωνισμού που διαβιβάστηκε με τα έγγραφα του λεγόμενου «pooling» τα οποία κατήρτισε η EPSO δεν είναι απολύτως αξιόπιστη. Έτσι, είναι βέβαιο ότι το όνομα της ενάγουσας περιελήφθη στον εν λόγω πίνακα στις 17 Μαΐου 2005 και ότι από έγγραφα του Κοινοβουλίου τα οποία προσκομίστηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης από τον Διαμεσολαβητή συνάγεται ότι, μεταξύ των 22 αρχικώς επιτυχόντων του

διαγωνισμού αυτού, άπαντες προσελήφθησαν πριν τις 31 Δεκεμβρίου 2002, πλην ενός που προσελήφθη την 1η Ιουνίου 2003. Πάντως, παρά το γεγονός ότι, τον Φεβρουάριο 2003, δεν απέμενε παρά μόνον ένας επιτυχών του ιδίου διαγωνισμού του οποίου το όνομα εξακολουθούσε να περιλαμβάνεται στον πίνακα αυτόν, το έγγραφο της EPSO της 3ης Φεβρουαρίου 2003 επισημαίνει ότι τα ονόματα έξι επιτυχόντων εξακολουθούσαν να περιλαμβάνονται στον ίδιο πίνακα μέχρι της ημερομηνίας αυτής. Ομοίως, τον Ιανουάριο 2005, κανένα όνομα επιτυχόντος του εν λόγω διαγωνισμού δεν έπρεπε να εξακολουθεί να περιλαμβάνεται στον εν λόγω πίνακα. Εντούτοις, κατά το έγγραφο της EPSO της 26ης Ιανουαρίου 2005, εξακολουθούσαν να υπάρχουν τα ονόματα δύο επιτυχόντων στον εν λόγω πίνακα κατά την ημερομηνία αυτή. Τέλος, μετά τις 17 Μαΐου 2005, μόνον το όνομα της ενάγουσας έπρεπε να περιλαμβάνεται ακόμη στον εν λόγω πίνακα. Εντούτοις, το έγγραφο της EPSO της 12ης Δεκεμβρίου 2005 επισημαίνει ότι εξακολουθούσαν να υπάρχουν τα ονόματα δύο επιτυχόντων στον οικείο πίνακα.

114 Τρίτον, η ενάγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση που επαναλαμβάνεται στο σημείο 1.1 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 περί περατώσεως της έρευνας που διενεργήθηκε κατόπιν της γενόμενης καταγγελίας. Η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής κακώς παρέλειψε να ερευνήσει την αντιφατική συμπεριφορά του Κοινοβουλίου το οποίο, αφ' ενός, απέρριψε τις αυτόκλητες υποψηφιότητές του και, αφ' ετέρου, επισήμανε ότι είχε την ελευθερία να αποστέλλει αυτόκλητες υποψηφιότητες σε όλα τα όργανα.

115 Ενόψει της αιτιάσεως αυτής, πρέπει να υπομνησθούν τα επόμενα στοιχεία.

116 Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 94/262, προ της υποβολής καταγγελίας ενώπιον του Διαμεσολαβητή πρέπει να έχουν επιχειρηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα προς τα εμπλεκόμενα θεσμικά όργανα και οργανισμούς.

117 Εν προκειμένω, κατόπιν αιτήματος παροχής πληροφοριών το οποίο απηύθυνε η ενάγουσα στο Κοινοβούλιο σχετικά με την ακολουθητέα διαδικασία για την υποβολή αιτήσεως περί καλύψεως κενής θέσεως, το Κοινοβούλιο της επισήμανε, με επιστολή της 5ης Ιανουαρίου 2006, ότι, οσάκις πρόκειται για την κάλυψη κενής θέσεως, πρέπει να εξετάζονται διαδοχικά, κατ' αρχάς, οι δυνατότητες μεταθέσεως ή διορισμού συνεπεία προαγωγής στο εσωτερικό του οικείου οργάνου και, ακολούθως, οι αιτήσεις μετατάξεως ή οι δυνατότητες διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού και ότι μόνον μετά την εξάντληση των δυνατοτήτων αυτών ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων ενός γενικού διαγωνισμού μπορούσε να χρησιμοποιηθεί. Περαιτέρω, το Κοινοβούλιο επισήμανε ότι οι υποψηφιότητες επιτυχόντων γενικών διαγωνισμών για την κάλυψη κενών θέσεων οι οποίες αναρτώνται στο παράρτημα απορρίπτονταν αυτοδικαίως ως απαράδεκτες.

118 Με την καταγγελία, η ενάγουσα επισήμανε ότι «[είχε] απευθυνθεί στο Κοινοβούλιο προκειμένου να πληροφορηθεί τη διαδικασία που έπρεπε να ακολουθηθεί προκειμένου να διοριστεί» και ότι «[α]υτό το τελευταίο [της είχε] υποδείξει ότι, εάν [υπέβαλε αίτηση] για κενή θέση, η υποψηφιότητά [της] θα απερρίπτετο αυτομάτως, δεδομένου ότι οι μόνιμοι υπάλληλοι και οι επιτυχόντες εσωτερικών διαγωνισμών είχαν προτεραιότητα (πρβλ. την επιστολή του Κοινοβουλίου της 5ης Ιανουαρίου 2006, συνημμένο 3)». Εν συνεχεία, παραπονέθηκε ότι δεν είχε λάβει ούτε μία πρόταση για κάποια θέση και επισήμανε ότι είχε τη βαθειά πεποίθηση ότι είχε πέσει θύμα της εκδικητικότητας του Κοινοβουλίου.

119 Στην δοθείσα κατόπιν της καταγγελίας γνώμη του, το Κοινοβούλιο θεώρησε ότι η ενάγουσα είχε την ελευθερία να αποστείλει αυτόκλητες υποψηφιότητες σε όλα τα όργανα.

120 Τέλος, στο σημείο 1.1 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής απεφάνθη τα εξής:

«Με τις παρατηρήσεις της, η [ενάγουσα] παρατηρεί ότι είχε ενημερωθεί από υπάλληλο του Κοινοβουλίου για το γεγονός ότι δεν μπορούσε να υποβάλει αίτηση για εσωτερικές κενές θέσεις του Κοινοβουλίου […] Ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι, στον βαθμό που η παρατήρηση αυτή πρέπει να

θεωρηθεί ως νέος ισχυρισμός, δεν προηγήθηκαν της προβολής του τα ενδεδειγμένα διαβήματα ενώπιον του Κοινοβουλίου […] Για τον λόγο αυτόν, ο Διαμεσολαβητής δεν θα τον εξετάσει στο πλαίσιο της παρούσας αποφάσεως».

121 Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η φερόμενη ως αντιφατική συμπεριφορά του Κοινοβουλίου απορρέει από τη θέση που έλαβε το Κοινοβούλιο μετά την κατάθεση της καταγγελίας από την ενάγουσα. Επομένως, η ενάγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να καταγγείλει την εν λόγω συμπεριφορά στο πλαίσιο της εν λόγω καταγγελίας και ακόμη λιγότερο δεν είχε τη δυνατότητα να προβεί στα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα ενώπιον του Κοινοβουλίου προτού καταγγείλει την εν λόγω θέση με την καταγγελία αυτή συμφώνως προς το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 94/262. Η διαπίστωση αυτή επιρρωννύεται από το γεγονός ότι ούτε στην 14 Νοεμβρίου 2006 καταγγελία της που απευθυνόταν στο Κοινοβούλιο ούτε στην καταγγελία, η ενάγουσα αμφισβήτησε την εφαρμογή, από το Κοινοβούλιο, του άρθρου 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως ίσχυε εν προκειμένω (στο εξής: ΚΥΚ) κατά το οποίο ο πίνακας επιτυχόντων γενικού διαγωνισμού δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τα όργανα παρά μόνον αφού εξαντληθούν αυτές οι δυνατότητες της μεταθέσεως, του διορισμού στο πλαίσιο προαγωγής στο εσωτερικό του οικείου οργάνου, των αιτήσεων μετατάξεως ή διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού.

122 Κατά συνέπεια, δεν υπέπεσε σε πλάνη ο Διαμεσολαβητής εκτιμώντας στο σημείο 1.1 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 ότι η δήθεν αντίφαση την οποία προέβαλε η ενάγουσα αποτελούσε νέον ισχυρισμό και ότι της προβολής αυτού του νέου ισχυρισμού δεν προηγήθηκαν τα ενδεδειγμένα διαβήματα ενώπιον του Κοινοβουλίου. Επομένως, η παράλειψη να διενεργηθεί έρευνα επί της εν λόγω αντιφάσεως δεν μπορεί να συνιστά παράβαση της αποφάσεως 94/262, των εκτελεστικών διατάξεων ή της αρχής της επιμελείας.

123 Τέταρτον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι συνεχάρη το Κοινοβούλιο για την παράταση της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομά της χωρίς να έχει προβληματιστεί για το γεγονός ότι η αίτησή της περί παρατάσεως δεν είχε λάβει απάντηση ή για ενδεχόμενη διαβούλευση με το Συμβούλιο.

124 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας έληγε την 1η Ιουνίου 2007. Στις 15 Μαΐου 2007, η ενάγουσα ζήτησε από τον γενικό γραμματέα του Κοινοβουλίου παράταση της ισχύος του εν λόγω πίνακα. Στις 6 Ιουνίου 2007, οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου απάντησαν στην επιστολή αυτή. Επισήμαναν ότι, κατόπιν αιτήματος του Διαμεσολαβητή, ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου είχε ζητήσει να κινηθεί η διαδικασία περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Στις 17 Ιουλίου 2007, ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου ενημέρωσε την ενάγουσα για το γεγονός ότι, κατόπιν αιτήματος του Διαμεσολαβητή και εν αναμονή του πορίσματος του ελέγχου του επί του φακέλου της, ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου είχε αποφασίσει να παρατείνει την ισχύ αυτού του πίνακα μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Τέλος, στο σημείο 2.6 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε:

«Τέλος, όσον [αφορά] την επιστολή της [ενάγουσας] της 21ης Μαΐου 2007 στην οποία [καθιστούσε] γνωστό ότι [είχε] έρθει σε επαφή με τον γενικό [γραμματέα] του Κοινοβουλίου […] στις 15 Μαΐου 2007, προκειμένου να ζητήσει την παράταση της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων [του διαγωνισμού EUR/A/151/98], ο Διαμεσολαβητής [υπενθύμισε] ότι, στο πλαίσιο προηγούμενης καταγγελίας, είχε κρίνει ότι η επιλογή της ημερομηνίας λήξεως της ισχύος ενός πίνακα επιτυχόντων από την ΑΔΑ αποτελούσε απόφαση που ενέπιπτε στη διακριτική εξουσία της διοικήσεως. Συναφώς, ο Διαμεσολαβητής [συνεχάρη] το Κοινοβούλιο, το οποίο [είχε] δηλώσει ότι ήταν διατεθειμένο να παρατείνει την ισχύ του εν λόγω πίνακα επιτυχόντων προκειμένου να του παράσχει τη δυνατότητα να φέρει εις πέρας την έρευνά του στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως.»

125 Υπό το πρίσμα του περιεχομένου της επιστολής του Κοινοβουλίου της 6ης Ιουνίου 2007, δεν είναι ακριβές να υποστηρίζεται ότι το Κοινοβούλιο δεν απάντησε ευθέως στο αίτημα περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων που υπέβαλε η ενάγουσα με την από 15 Μαΐου 2007 επιστολή της. Πράγματι, από την επιστολή του Κοινοβουλίου της 6ης Ιουνίου 2007 ρητώς προκύπτει ότι αυτή αποτελούσε απάντηση στην επιστολή της ενάγουσας της 15ης Μαΐου 2007. Το γεγονός ότι από την επιστολή αυτή του Κοινοβουλίου συνάγεται επίσης ότι η διαδικασία περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007 κινήθηκε κατόπιν αιτήσεως του Διαμεσολαβητή δεν συνεπάγεται ότι δεν είχε απαντήσει στο αίτημα περί παρατάσεως της ενάγουσας. Η ιδία επιστολή του Κοινοβουλίου πρέπει να ερμηνευθεί ως απάντηση στις αιτήσεις τόσο της ενάγουσας όσο και του Διαμεσολαβητή περί παρατάσεως της εν λόγω προθεσμίας. Εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι η καταγγελία δεν αφορούσε το ζήτημα εάν η ενέργεια του Κοινοβουλίου να μην απαντήσει ρητώς στην αίτηση της ενάγουσας περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομά της συνιστά περίπτωση κακοδιοικήσεως. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να προσαφθεί στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε τα ζητήματα αυτά κατόπιν της καταγγελίας. Τέλος, το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο παρέτεινε την ισχύ του εν λόγω πίνακα επιτυχόντων μέχρις ότου ο Διαμεσολαβητής περατώσει την έρευνά του δεν φαίνεται επιλήψιμο υπό το πρίσμα των απαιτήσεων της χρηστής διοικήσεως.

126 Η ενάγουσα επικαλείται επίσης ότι παρατάθηκε η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων χωρίς διαβούλευση με το Συμβούλιο. Εντούτοις, η ενάγουσα δεν διευκρίνιζε επαρκώς τον ισχυρισμό αυτόν. Εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα αυτό δεν αποτελούσε αντικείμενο της καταγγελίας. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να προσαφθεί στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε το ζήτημα αυτό κατόπιν της εν λόγω καταγγελίας.

127 Πέμπτον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε δεόντως, κατόπιν της καταγγελίας, το ζήτημα εάν υπήρξε εις βάρος της δυσμενής διάκριση σε σχέση με τους λοιπούς επιτυχόντες του διαγωνισμού EUR/A/151/98 λόγω του γεγονότος ότι η διάρκεια της εγγραφής του ονόματός της στον πίνακα επιτυχόντων των υποψηφίων για τον διαγωνισμό αυτόν ήταν μικρότερη από αυτήν που ίσχυσε για τους λοιπούς επιτυχόντες.

128 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στην καταγγελία, η ενάγουσα δεν προέβαλε τον ισχυρισμό ότι υπήρξε εις βάρος της δυσμενής διάκριση λόγω του γεγονότος ότι η διάρκεια της ισχύος της εγγραφής του ονόματός της στον πίνακα επιτυχόντων των υποψηφίων για τον διαγωνισμό EUR/A/151/98 ήταν μικρότερη από αυτήν των λοιπών επιτυχόντων του ιδίου διαγωνισμού. Υποστήριξε ότι, από της εγγραφής της στον εν λόγω πίνακα, κανένα όργανο δεν της πρότεινε θέση εργασίας και ότι θεώρησε ότι ήταν θύμα της εκδικητικότητας του Κοινοβουλίου λόγω των εξωδικαστικών ενεργειών στις οποίες/στα οποία είχε προβεί κατά του Κοινοβουλίου. Περαιτέρω, διευκρίνισε ότι επιθυμούσε «να διοριστεί ή τουλάχιστον να συμμετάσχει νομοτύπως στην κάλυψη κενών θέσεων σε όλα τα ευρωπαϊκά όργανα». Τέλος, ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να κινήσει έρευνα «λόγω κακοδιοικήσεως όσον αφορά τη διαχείριση του φακέλου [της] που περιλαμβανόταν στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98».

129 Με επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από το Κοινοβούλιο να του αποστείλει τη γνώμη του σχετικά με τον ακόλουθο ισχυρισμό και το ακόλουθο αίτημα: «Η [ενάγουσα] φρονεί ότι το Κοινοβούλιο δεν διαχειρίστηκε κατά τρόπο ενδεδειγμένο τον φάκελό της, [κατόπιν της εγγραφής] του ονόματός της [στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98]» και «η [ενάγουσα] ζητεί να τύχει δικαίας μεταχειρίσεως όσον αφορά την κάλυψη κενών θέσεων εντός των κοινοτικών οργάνων».

130 Στη γνώμη του, το Κοινοβούλιο διαπίστωσε ότι η ενάγουσα δεν είχε αποδείξει πραγματικά περιστατικά από τα οποία να τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης δυσμενούς διακρίσεως σε σχέση με τους λοιπούς επιτυχόντες του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Με τις παρατηρήσεις της επί της

γνώμης του Κοινοβουλίου, η ενάγουσα δεν αμφισβήτησε αυτήν την τελευταία εκτίμηση. Οι έρευνες του Διαμεσολαβητή επίσης δεν είχαν ως αντικείμενο την προβαλλόμενη από την ενάγουσα δυσμενή διάκριση περί της οποίας διαλαμβάνει η σκέψη 127 ανωτέρω (βλ. σκέψη 92 ανωτέρω).

131 Με μήνυμά της ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 28ης Αυγούστου 2007 το οποίο απευθυνόταν στο πρόσωπο που είχε επιφορτιστεί με την εξέταση του φακέλου της από τον Διαμεσολαβητή, η ενάγουσα επισήμανε τα εξής:

«Όπως το [γνωρίζετε], το Κοινοβούλιο [...] δεν [είχε] αποδεχθεί την παράταση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 παρά μόνον κατόπιν δικής σας αιτήσεως (η δική μου αίτηση αποτέλεσε αντικείμενο σιωπηράς απορρίψεως). Η παραχωρηθείσα παράταση [είχε] διάρκεια τριών μηνών μόνον (εκ των οποίων οι δύο μήνες είναι κατά την περίοδο των διακοπών), ενώ [θεωρούσα] ότι είχε παρατείνει τον αρχικό πίνακα για μεγαλύτερη διάρκεια. Κατά το Κοινοβούλιο [...], η προθεσμία αυτή δεν [είχε] ως αντικείμενο παρά μόνον να σας παράσχει τη δυνατότητα να ολοκληρώσετε την έρευνα την οποία [είχατε] διευθύνει.»

132 Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, η ενάγουσα κακώς προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε, κατόπιν της καταγγελίας, το ζήτημα εάν είχε υπάρξει δυσμενής διάκριση εις βάρος της σε σχέση με τους λοιπούς επιτυχόντες του διαγωνισμού EUR/A/151/98 λόγω του γεγονότος ότι η διάρκεια εγγραφής της στον πίνακα επιτυχόντων αυτού του διαγωνισμού ήταν μικρότερη από αυτήν των λοιπών επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού. Πράγματι, η εν λόγω καταγγελία δεν περιελάμβανε έναν τέτοιο ισχυρισμό. Το γεγονός ότι η ενάγουσα δεν αμφισβήτησε, με την απάντησή της επί της γνώμης του Κοινοβουλίου, την εκτίμηση του Κοινοβουλίου ότι δεν είχε αποδείξει πραγματικά περιστατικά από τα οποία να τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος της σε σχέση με τους λοιπούς επιτυχόντες του διαγωνισμού αυτού επιρρωννύει το συμπέρασμα αυτό.

133 Εξάλλου, στον βαθμό που η αιτίαση της ενάγουσας αφορά την παράταση κατά τρεις μήνες μόνον της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, ενώ η ισχύς του αρχικού πίνακα επιτυχόντων είχε παραταθεί για μεγαλύτερη περίοδο (βλ. το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 28ης Αυγούστου 2007 που παρατίθεται στη σκέψη 131 ανωτέρω ή ότι ήταν σύνηθες να παρατείνεται η ισχύς των πινάκων επιτυχόντων σε γενικό διαγωνισμό για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα (βλ. την επιστολή της 19ης Οκτωβρίου 2007, πρέπει να παρατηρηθεί ότι καθώς η απόφαση περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας ελήφθη από το Κοινοβούλιο τον Ιούνιο του 2007, δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο της καταγγελίας. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε το ζήτημα αυτό κατόπιν της εν λόγω καταγγελίας. Περαιτέρω, δεν προκύπτει ότι τα ζητήματα που ανεκίνησε η ενάγουσα ενώπιον του Διαμεσολαβητή στην προπαρατεθείσα αλληλογραφία της είχαν ανακινηθεί ενώπιον του Κοινοβουλίου. Τέλος, οι αόριστοι ισχυρισμοί της ενάγουσας ότι η ισχύς του εν λόγω πίνακα είχε παραταθεί για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για τους αρχικούς επιτυχόντες του εν λόγω διαγωνισμού και ότι ήταν σύνηθες να παρατείνεται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα η ισχύς των πινάκων επιτυχόντων των υποψηφίων σε γενικό διαγωνισμό δεν απεδείχθησαν. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να προσαφθεί στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε ειδικώς τους ισχυρισμούς αυτούς. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση που στηρίζεται σε έλλειψη επιμελείας η οποία παρατίθεται στη σκέψη 127 ανωτέρω.

134 Έκτον, η ενάγουσα φρονεί ότι ο φάκελος της έρευνας δεν περιείχε κανένα αποδεικτικό στοιχείο για το γεγονός ότι ο πίνακας επιτυχόντων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομά της είχε διανεμηθεί σε όλες τις ΓΔ του Κοινοβουλίου οπότε κακώς ο Διαμεσολαβητής στηρίχθηκε μόνο στις διαβεβαιώσεις του Κοινοβουλίου ως προς το ζήτημα αυτό.

135 Στη γνώμη του της 20ής Μαρτίου 2007, το Κοινοβούλιο έκρινε ότι οι πίνακες επιτυχόντων είχαν διανεμηθεί σε όλες τις ΓΔ του Κοινοβουλίου και ότι ένας συγκεντρωτικός πίνακας όλων αυτών των πινάκων που ήταν σε ισχύ και του αριθμού των επιτυχόντων που ήσαν διαθέσιμοι σε κάθε πίνακα

απεστέλλετο ετησίως στις εν λόγω ΓΔ. Εξάλλου, ο Διαμεσολαβητής τόνισε κατά τη διάρκεια της έρευνάς του ότι επιθυμούσε να εξετάσει τους φακέλους του Κοινοβουλίου ως προς το γεγονός ότι «[τ]ο Κοινοβούλιο φαιν[όταν] να υποστηρίζει ότι ο πίνακας επιτυχόντων στον οποίον [το όνομα] της [ενάγουσας] ε[ίχε] [προστεθεί] (Μάιος 2005) ε[ίχε] αποσταλεί σε όλες τις ΓΔ και ότι [αυτό] περιλαμβαν[όταν] επίσης στον συγκεντρωτικό πίνακα των πινάκων σε ισχύ που απεστέλλετο κατ' έτος στις ΓΔ».

136 Με τις παρατηρήσεις επί της γνώμη του Κοινοβουλίου της 20ής Μαρτίου 2007, η ενάγουσα θεώρησε ότι το Κοινοβούλιο δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο δυνάμενο να ενισχύσει τους ισχυρισμούς του ως προς τη διαβίβαση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98 στις ΓΔ του.

137 Τέλος, στο σημείο 2.4 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής διευκρίνισε ότι «λόγω της έρευνάς του στον φάκελο του Κοινοβουλίου, [...] η υποψηφιότητα της [ενάγουσας] ε[ίχε] τεθεί στη διάθεση όλων των [ΓΔ] του Κοινοβουλίου».

138 Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παραδοχή του Διαμεσολαβητή που εκτίθεται στο σημείο 2.4 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, όπως αυτή παρατίθεται στη σκέψη 137 ανωτέρω, δεν συνοδεύεται από καμία συγκεκριμένη παραπομπή σε έγγραφα ούτως ώστε να είναι τεκμηριωμένη, και τούτο παρά το γεγονός ότι η ενάγουσα είχε επιμείνει, στον σχολιασμό της επί της γνώμης του Κοινοβουλίου, στην ανάγκη να ισχυροποιηθεί η θέση του Κοινοβουλίου από αποδεικτικά στοιχεία.

139 Εξάλλου με τα υπομνήματά του ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ο Διαμεσολαβητής δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο συναφώς. Περιορίστηκε να τονίσει ότι το έγγραφο που εξήγγειλε την έρευνα επισήμαινε σαφώς ότι αφορούσε τους ισχύοντες πίνακες που αποστέλλονται κατ' έτος στις ΓΔ και ότι το συμπέρασμα στο σημείο 2.4 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 είχε διατυπωθεί αφού έλαβε υπόψη τα αποτελέσματα της έρευνας προκειμένου να συναγάγει εξ αυτών ότι «[ό]λα [αυτά άφηναν] επομένως να εννοηθεί ότι οι εκπρόσωποί [του] [...] είχαν πράγματι δει, στο πλαίσιο της έρευνας που πραγματοποιούσαν, έγγραφα που επιβεβαίωναν ότι το Κοινοβούλιο είχε ενημερώσει τις υπηρεσίες του για το γεγονός ότι το όνομα της [ε]νάγουσας είχε προστεθεί στον οικείο πίνακα [των πλέον ικανών υποψηφίων]».

140 Υπό το πρίσμα των διαπιστώσεων που προηγήθηκαν, πρέπει να αναγνωριστεί ότι ο Διαμεσολαβητής παρέβη το καθήκον του επιμελείας στο πλαίσιο της έρευνάς του σχετικά με τη θέση στη διάθεση όλων των ΓΔ του Κοινοβουλίου της εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Πράγματι, η έλλειψη επιμελείας στο πλαίσιο της διεξαγωγής της εν λόγω έρευνας αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής αδυνατεί να τεκμηριώσει την εκτίμηση που περιέχει το σημείο 2.4 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 παρά μόνο μέσω εικασίας στηριζόμενης σε έγγραφα των οποίων δεν μπορεί να διευκρινίσει ούτε τη φύση ούτε το περιεχόμενο.

Επί της υπάρξεως επαρκώς κατάφωρης παραβάσεως

141 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο Διαμεσολαβητής διέπραξε τρεις παρανομίες στο πλαίσιο της εξετάσεως της καταγγελίας.

142 Πρώτον, ο Διαμεσολαβητής παραμόρφωσε το περιεχόμενο της γνώμης του Κοινοβουλίου (βλ. σκέψη 102 ανωτέρω). Η παραμόρφωση αυτή στηρίζεται σε έλλειψη επιμελείας κατά την εξέταση του φακέλου πράγμα το οποίο συνιστά σαφώς κατάφωρη παράβαση του δικαίου της Ένωσης δυνάμενη να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης. Πράγματι, ο Διαμεσολαβητής δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως οσάκις καλείται να εκθέσει το περιεχόμενο ενός εγγράφου.

143 Δεύτερον, ο Διαμεσολαβητής παρέβη το καθήκον του επιμελείας κατά τον έλεγχο που διεξήγαγε σχετικά με τη διαβίβαση από το Κοινοβούλιο στοιχείων σχετικά με την εγγραφή του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης. Πράγματι, δεν απέδειξε ότι εξέτασε και ότι είχε στη διάθεσή του τα κρίσιμα στοιχεία προκειμένου να γνωρίζει εάν, πότε και με ποιον τρόπο ο επίμαχος πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων διαβιβάστηκε στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 17ης Μαΐου 2005 και της 14ης Μαΐου 2007 (βλ. σκέψη 109 ανωτέρω). Κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 86 ανωτέρω, αυτή η παράβαση του καθήκοντος επιμελείας συνιστά σαφώς κατάφωρη παράβαση δυνάμενη να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης.

144 Τρίτον, ο Διαμεσολαβητής παρέβη το καθήκον του επιμελείας κατά την εξέταση που διενήργησε σχετικά με τη διαβίβαση από το Κοινοβούλιο στις ΓΔ του των στοιχείων που αφορούν την εγγραφή της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων (βλ. σκέψη 140 ανωτέρω). Πράγματι, δεν απέδειξε ότι εξέτασε και ότι είχε στη διάθεσή του τα κρίσιμα στοιχεία προκειμένου να γνωρίζει την εν λόγω διαβίβαση. Κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 86 ανωτέρω, αυτή η παράβαση του καθήκοντος επιμελείας συνιστά σαφώς κατάφωρη παράβαση δυνάμενη να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης.

145 Δεδομένου ότι οι παράνομες πράξεις που περιγράφονται στις σκέψεις 142 έως 144 ανωτέρω μπορούν να στοιχειοθετήσουν ευθύνη της Ένωσης, ο εκ νέου νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίζονται αυτές οι παρανομίες ως αποτελούσες και παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262 και των άρθρων 5 και 9.2 των εκτελεστικών διατάξεων δεν επηρεάζει τον προσδιορισμό των παρανομιών που μπορούν να στοιχειοθετήσουν ευθύνη της Ένωσης.

Συμπέρασμα

146 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο Διαμεσολαβητής παρέβη σε τρεις περιπτώσεις το καθήκον του επιμελείας κατόπιν της έρευνας της καταγγελίας και ότι οι παραλείψεις αυτές μπορούν να στοιχειοθετήσουν ευθύνη της Ένωσης.

γ) Επί των παρανομιών που συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262, των άρθρων 5 και 9.2 εκτελεστικών διατάξεων και των αρχών της αρωγής και της χρηστής διοικήσεως σε σχέση με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011

147 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου ισχυρισμού της, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε πλειστάκις σε πλάνη κατά την αυτεπάγγελτη έρευνά του, γεγονός που στοιχειοθετεί ευθύνη της Ένωσης.

148 Πρώτον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν εξέτασε αν ευσταθεί ο ισχυρισμός του Κοινοβουλίου ως προς το περιεχόμενο του μητρώου της επίσημης αλληλογραφίας του Κοινοβουλίου.

149 Ειδικότερα, στα σημεία 77 και 87 της αποφάσεως της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής εξέθεσε ότι το Κοινοβούλιο είχε παραδεχθεί ότι η αλληλογραφία μεταξύ οργάνων σχετικά με συγκεκριμένο υποψήφιο δεν καταχωρείται, κατ' αρχήν, στο επίσημο μητρώο. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να αμφισβητήσει την ακρίβεια της πληροφορίας αυτής.

150 Η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να στηριχθεί σε αυτό το στοιχείο χωρίς να το επαληθεύσει, διότι, κατά την άποψή της, όλη η επίσημη αλληλογραφία μεταξύ οργάνων καταγράφεται κατά κανόνα στο μητρώο της επίσημης αλληλογραφίας και διότι όλες οι επιστολές που είχε λάβει από το Κοινοβούλιο έφεραν αριθμό αλληλογραφίας που αντιστοιχούσε στο επίσημο μητρώο και όχι σε κάποιον εσωτερικό αριθμό.

151 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι το γεγονός ότι όλες οι επιστολές που έλαβε η ενάγουσα από το Κοινοβούλιο έφεραν αριθμό του επίσημου μητρώου δεν συνιστά ένδειξη η οποία μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω τη βασιμότητα του ισχυρισμού του Κοινοβουλίου ότι η αλληλογραφία μεταξύ οργάνων που αφορά υποψήφιο δεν καταχωρίζεται στο επίσημο μητρώο αλληλογραφίας. Πράγματι, η αλληλογραφία μεταξύ των οργάνων και ενός υποψηφίου είναι εξ ορισμού επίσημη, ενώ κάτι τέτοιο δεν ισχύει κατ' ανάγκην για τη μεταξύ οργάνων αλληλογραφία που αφορά έναν υποψήφιο. Περαιτέρω, το αντικείμενο της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή δεν ήταν η ενδεδειγμένη τήρηση των μητρώων αλληλογραφίας από το Κοινοβούλιο, αλλά η διαβίβαση από το Κοινοβούλιο στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας. Δεδομένου αυτού του αντικειμένου της έρευνας, η παραδοχή του Κοινοβουλίου ότι δεν διέθετε στοιχεία από το επίσημο μητρώο της μεταξύ των οργάνων αλληλογραφίας σχετικά με έναν συγκεκριμένο υποψήφιο θα μπορούσε να αποβεί εις βάρος του, πράγμα το οποίο αυξάνει την αξιοπιστία της. Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ενάγουσα δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία από τα οποία να δύναται να συναχθεί ότι ο Διαμεσολαβητής παρέβη το καθήκον του επιμελείας δίδοντας πίστη στον ισχυρισμό του Κοινοβουλίου ότι δεν υπήρξε καταχώριση της μεταξύ αυτού του τελευταίου και των οργάνων αλληλογραφίας σε σχέση με την ενάγουσα στο επίσημο μητρώο αλληλογραφίας του Κοινοβουλίου.

152 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι αυτή η πρακτική του Κοινοβουλίου να μην καταχωρίζει τη μεταξύ οργάνων αλληλογραφία σε σχέση με την ενάγουσα ενδέχεται να αντιβαίνει στο άρθρο 24 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς. Πράγματι, η συμβατότητα της πρακτικής αυτής με τον εν λόγω κώδικα δεν αποτέλεσε αντικείμενο της έρευνας του Διαμεσολαβητή εν προκειμένω και η ενάγουσα δεν υπέβαλε καταγγελία για το ζήτημα αυτό ενώπιον του Διαμεσολαβητή. Περαιτέρω, αυτό το ζήτημα της συμβατότητας δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω την παραδοχή του Κοινοβουλίου ότι οι εν λόγω επιστολές δεν καταχωρίστηκαν σε κάποιο μητρώο.

153 Δεύτερον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι αρνήθηκε να ερευνήσει, μετά την έναρξη της έρευνας που διεξήγαγε με δική του πρωτοβουλία, κατά πόσον το Κοινοβούλιο ενημέρωσε τα λοιπά όργανα σε σχέση με τη μνεία του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν αμφισβητείται ότι, στο πλαίσιο της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή, η ενάγουσα αντιτάχθηκε στην εξακολούθηση της εν λόγω έρευνας [βλ. επιστολή της 10ης Ιουλίου 2010.

154 Περαιτέρω, με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής έκρινε, κατ' αρχάς, ότι δεν συνέτρεχε λόγος διεξαγωγής της έρευνας για τον λόγο ότι η ενάγουσα ήταν αντίθετη. Ακολούθως, έκρινε ότι, στο πλαίσιο αυτεπάγγελτης έρευνας, θα μπορούσε να διεξαγάγει έρευνες ιδία πρωτοβουλία, χωρίς τη συγκατάθεση της ενάγουσας, υπό την προϋπόθεση ότι το απαιτεί υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Εντούτοις, έκρινε ότι τούτο δεν συνέβη εν προκειμένω, δεδομένου ότι είχε κινήσει την αυτεπάγγελτη έρευνά του έχοντας πρωτίστως κατά νουν το συμφέρον της ενάγουσας. Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών, έκρινε ότι η θέση που διατύπωσε η ενάγουσα εμπόδιζε την εξακολούθηση της έρευνάς του και ότι δεν συνέτρεχε λόγος να τη συνεχίσει (βλ. σημεία 89 έως 94 της αποφάσεως της 31ης Μαρτίου 2011).

155 Υπό το πρίσμα των αιτιολογιών αυτών που παρατίθενται στην απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, επιβάλλεται κατ' αρχάς να παρατηρηθεί ότι ο Διαμεσολαβητής δεν ήταν υποχρεωμένος, στο πλαίσιο αυτεπάγγελτης έρευνας, να παύσει την αυτεπάγγελτη έρευνα οσάκις το πρόσωπο το οποίο αφορά η έρευνα αυτή αντιτίθεται σε αυτήν. Όπως επισημαίνει η ενάγουσα, καμία διάταξη της αποφάσεως 94/262 ή των εκτελεστικών διατάξεων δεν επιβάλλει στον Διαμεσολαβητή να λαμβάνει τη σύμφωνη γνώμη του καταγγέλλοντος προκειμένου να προβεί σε έρευνα σε όργανο ή σε οργανισμό της Ένωσης. Ομοίως, καμία διάταξη δεν επιβάλλει στον Διαμεσολαβητή να προβαίνει σε αυτεπάγγελτη έρευνα μόνον οσάκις τούτο δικαιολογείται από υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

156 Εντούτοις, το καθήκον του να διεξαγάγει την έρευνα με επιμέλεια του επιβάλλει να λαμβάνει υπόψη του το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων οσάκις προβαίνει σε πράξεις ελέγχου. Μεταξύ των στοιχείων αυτών περιλαμβάνεται η συμπεριφορά των εμπλεκόμενων προσώπων και το δημόσιο συμφέρον για την έρευνα. Ο Διαμεσολαβητής διαθέτει διακριτική εξουσία κατά τη στάθμιση των στοιχείων αυτών προκειμένου να αποφασίσει εάν πρέπει να εξακολουθήσει ή όχι την έρευνα.

157 Εν προκειμένω, η ενάγουσα δεν αμφισβητεί ούτε το γεγονός ότι αντιτάχθηκε στην αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή ούτε το γεγονός ότι η εν λόγω έρευνα δεν παρουσίαζε ιδιαίτερο δημόσιο ενδιαφέρον που να τη δικαιολογεί. Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής δεν υπερέβη κατά τρόπο πρόδηλο και σοβαρό τα όρια της διακριτικής του εξουσίας όσον αφορά τη διεξαγωγή ερευνών επικαλούμενος την αντίθεση της ενάγουσας στα μέτρα έρευνας προκειμένου να περατώσει αυτήν την αυτεπαγγέλτως κινηθείσα έρευνα. Εντούτοις, παύοντας αυτήν την αυτεπάγγελτη έρευνα χωρίς να εκτιμήσει εάν το Κοινοβούλιο είχε διαπράξει πράξεις που συνιστούν περίπτωση κακοδιοικήσεως κατά τη γνωστοποίηση στις υπηρεσίες του και στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης της εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, ο Διαμεσολαβητής αρνήθηκε να διορθώσει, μέσω της εν λόγω έρευνας, ορισμένα σφάλματα στα οποία είχε υποπέσει στο πλαίσιο της έρευνας που διεξήχθη κατόπιν της καταγγελίας και της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007. Ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί επομένως να επικαλεστεί τη διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας προκειμένου να απαλλάξει την Ένωση από την ευθύνη της για τα σφάλματα που διέπραξε στο πλαίσιο της έρευνας που διενεργήθηκε κατόπιν της καταγγελίας.

158 Στον βαθμό που η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε την παράλειψη διαβουλεύσεως του Κοινοβουλίου με το Συμβούλιο (βλ. σημείο 96 της αποφάσεως της 31ης Μαρτίου 2011), ο Διαμεσολαβητής μπορούσε επίσης να δικαιολογήσει αυτήν την παράλειψη να διεξαγάγει έρευνα με την αντίθεση της ενάγουσας σε αυτά τα μέτρα έρευνας.

159 Τέλος και εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι, έστω και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι ο Διαμεσολαβητής εσφαλμένως αρνήθηκε να διενεργήσει έρευνα εκ του λόγου ότι η ενάγουσα αντιτάχθηκε σε αυτήν, η ενάγουσα δεν μπορούσε πλέον, κατ' εφαρμογήν του νομικού ρητού nemini licet venire contra factum proprium, να επικαλεστεί αυτό το σφάλμα προκειμένου να απαιτήσει αποζημίωση από την Ένωση. Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ενάγουσα δεν μπορεί χωρίς να περιπίπτει σε αντιφάσεις, να ζητεί την καταβολή αποζημιώσεως για τη μη διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας από τον Διαμεσολαβητή, καθώς είχε αντιταχθεί σε αυτήν. Αυτή η τελευταία εκτίμηση δεν θέτει εν αμφιβόλω την αδυναμία του Διαμεσολαβητή να επικαλεστεί τη διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας προκειμένου να απαλλάξει την Ένωση από την ευθύνη της για τις παρανομίες που αυτός διέπραξε στο πλαίσιο της έρευνας κατόπιν της καταγγελίας και της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007.

160 Για τους ανωτέρω λόγους, όλες οι αιτιάσεις που προέβαλε η ενάγουσα με το δεύτερο σκέλος του πρώτου ισχυρισμού πρέπει να απορριφθούν.

δ) Συμπέρασμα

161 Κατόπιν της αναλύσεως του πρώτου ισχυρισμού, επιβάλλεται η εκτίμηση ότι ο διαμεσολαβητής διέπραξε τρεις παρανομίες που δυνάμενες να στοιχειοθετούν ευθύνη της Ένωσης όπως τούτο συνοψίστηκε στη σκέψη 146 ανωτέρω.

2. Επί των παρανομιών που συνιστούν πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως

Εισαγωγή

162 Με τον δεύτερο ισχυρισμό της, η ενάγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι ο Διαμεσολαβητής, παραπέμποντας στις αποφάσεις της 22ας Οκτωβρίου 2007 και της 31ης Μαρτίου 2011, υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως συνεπεία των οποίων στοιχειοθετείται ευθύνη της Ένωσης. Ο Διαμεσολαβητής αμφισβητεί ότι υπέπεσε στα εν λόγω σφάλματα.

Επί της παραθέσεως της γνώμης του Κοινοβουλίου στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007

163 Η ενάγουσα προσδίδει νέο νομικό χαρακτηρισμό στην αιτίαση που παρατίθεται στη σκέψη 102 ανωτέρω ως πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 102 και 142 ανωτέρω, η εν λόγω παράνομη πράξη στοιχειοθετεί ευθύνη της Ένωσης.

Επί της διορθώσεως της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007

164 Η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πλάνη, χειραγώγησε και παραποίησε τα πραγματικά περιστατικά και διέπραξε το αξιόποινο αδίκημα της πλαστογραφίας μετά χρήσεως διορθώνοντας, στις 29 Ιουνίου 2010, το σημείο 2.5 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, χωρίς δημοσίευση του διορθωτικού.

165 Υπό το πρίσμα των αιτιάσεων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο τονίζει, κατ' αρχάς, ότι, μολονότι είναι αρμόδιο να εκτιμήσει εάν ορισμένες ενέργειες των οργάνων μπορούν να στοιχειοθετούν ευθύνη της Ένωσης, εντούτοις δεν είναι αρμόδιο να διαπιστώνει, επί τη βάσει των ενεργειών αυτών, την ύπαρξη ποινικού αδικήματος. Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός που προϋποθέτει τη διαπίστωση από το Γενικό Δικαστήριο ότι ο Διαμεσολαβητής διέπραξε το ποινικό αδίκημα της πλαστογραφίας μετά χρήσεως είναι απαράδεκτος.

166 Ακολούθως, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι, στην απόφαση του Διαμεσολαβητή της 29ης Ιουνίου 2010, που απευθύνεται στο Κοινοβούλιο και της οποίας αντίγραφο έλαβε η ενάγουσα, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι έπρεπε να διορθώσει την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 λόγω του σφάλματος που είχε εμφιλοχωρήσει στο σημείο 2.5 της εν λόγω αποφάσεως και παραποιούσε το περιεχόμενο της γνώμης του Κοινοβουλίου (βλ. σκέψη 102 ανωτέρω). Έτσι, με την απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, η διόρθωση που έπρεπε να γίνει είχε ρητώς γνωστοποιηθεί στην ενάγουσα και στο Κοινοβούλιο. Επομένως, η ενάγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί αδικαιολόγητη χειραγώγηση ή παραποίηση της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007.

167 Η διόρθωση αυτή δημοσιοποιήθηκε ακολούθως από τον Διαμεσολαβητή ο οποίος προέβη σε δημοσίευση του τροποποιημένου κειμένου της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, η οποία περιέχει την επενεχθείσα με την απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010 διόρθωση. Αυτό το τροποποιημένο κείμενο της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 αντικατέστησε την εσφαλμένη αρχική απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007. Έτσι, η ενάγουσα ενημερώθηκε με πάσα διαφάνεια για την εν λόγω διόρθωση.

168 Ως εκ τούτου, η παράλειψη δημοσιεύσεως του διορθωτικού δεν συνιστά σφάλμα και ακόμη λιγότερο παραποίηση της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της ενάγουσας.

Επί της θέσεως του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στη διάθεση των λοιπών οργάνων

169 Πρώτον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή, κατ' ουσίαν, ότι δεν ανεγνώρισε ως περίπτωση κακοδιοικήσεως το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο δεν δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα το όνομά της ως επιτυχούσας του διαγωνισμού EUR/A/151/98, ενώ το Κοινοβούλιο είχε δεχθεί, στις 25 Φεβρουαρίου 2003, τη σύσταση του Διαμεσολαβητή να δημοσιεύσει τα ονόματα των επιτυχόντων του διαγωνισμού.

170 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι αυτή η έλλειψη δημοσιεύσεως δεν καταγγέλθηκε ρητώς από την ενάγουσα με την καταγγελία. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε, επί τη βάσει αυτής της καταγγελίας, να υποχρεωθεί να ερευνήσει ενδεχόμενη περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου σε σχέση με το ζήτημα αυτό.

171 Εξάλλου, κατόπιν γραπτής ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, ο Διαμεσολαβητής προσκόμισε τη σύσταση την οποία είχε απευθύνει στο Κοινοβούλιο, στις 11 Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των ονομάτων των επιτυχόντων του διαγωνισμού, καθώς και την επιστολή του Προέδρου του Κοινοβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2003, με την οποία αποδέχθηκε την εν λόγω σύσταση. Από την προπαρατεθείσα σύσταση συνάγεται ότι αυτή αφορά τους διαγωνισμούς που διενεργούνται μετά την έκδοσή της και ότι οι υποψήφιοι πρέπει να ενημερώνονται με την προκήρυξη του διαγωνισμού για το γεγονός ότι τα ονόματα των επιτυχόντων θα δημοσιεύονται.

172 Δεδομένου ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού στον οποίον μετέσχε η ενάγουσα είχε δημοσιευθεί στις 2 Μαρτίου 1999, ήτοι προ της αποδοχής από το Κοινοβούλιο της προπαρατεθείσας συστάσεως και δεδομένου ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού EUR/A/151/98 δεν διευκρίνιζε ότι τα ονόματα των επιτυχόντων θα δημοσιεύονταν, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να προσάψει στο Κοινοβούλιο ότι δεν συμμορφώθηκε προς τη σύστασή του την οποία είχε αποδεχθεί στις 25 Φεβρουαρίου 2003. Εάν ο Διαμεσολαβητής θεωρούσε ότι το Κοινοβούλιο, παραλείποντας να δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα το όνομα της ενάγουσας κατόπιν της εγγραφής της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, είχε προβεί σε ενέργεια που συνιστά περίπτωση κακοδιοικήσεως, δεν θα είχε μεριμνήσει για την τήρηση μίας εκ των απαιτήσεων που παραθέτει στη σύστασή του, ήτοι ότι όλοι οι υποψήφιοι πρέπει να ενημερώνονται με την προκήρυξη του διαγωνισμού σχετικά με τη δημοσίευση του ονόματος των επιτυχόντων.

173 Τέλος και κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι τα ονόματα των 22 λοιπών επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 δεν δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα. Κανένα επιχείρημα δεν προβλήθηκε από την ενάγουσα το οποίο να δικαιολογεί ότι αυτή πρέπει να τύχει ακόμη μεγαλύτερης δημοσιότητας από αυτήν της οποίας έτυχαν οι 22 λοιποί επιτυχόντες. Υπό τις περιστάσεις αυτές, τόσο η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως όσο και η δίκαιη μεταχείριση την οποία απαιτεί η ίδια η ενάγουσα με την καταγγελία συνεπάγονταν τη μη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα του πίνακα των επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας, όπως ακριβώς συνέβη και με τους λοιπούς επιτυχόντες του εν λόγω διαγωνισμού.

174 Για τους προπαρατεθέντες λόγους, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι δεν έσφαλε ο Διαμεσολαβητής στην εκτίμησή του ότι το Κοινοβούλιο, παραλείποντας να δημοσιεύσει το όνομα της ενάγουσας στην Επίσημη Εφημερίδα ως επιτυχούσας του διαγωνισμού EUR/A/151/98, δεν προέβη σε ενέργεια που συνιστά περίπτωση κακοδιοικήσεως.

175 Δεύτερον, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε πλειστάκις σε πλάνη στηριζόμενος στο έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 προκειμένου να αποδείξει ότι τα λοιπά θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης είχαν πρόσβαση στα στοιχεία σχετικά με τη διαθεσιμότητα της ενάγουσας.

176 Κατ' αρχάς, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής, παραλείποντας να ελέγξει τη βασιμότητα του ισχυρισμού του Κοινοβουλίου ότι το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 ήταν εμπιστευτικό, υπέπεσε σε πλάνη. Ωστόσο, κατά την ενάγουσα, το έγγραφο αυτό δεν ήταν εμπιστευτικό.

177 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο Διαμεσολαβητής είχε πρόσβαση σε ολόκληρο το κείμενο του εγγράφου «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 στο πλαίσιο της έρευνάς του [βλ. έκθεση επί της έρευνας]. Το Κοινοβούλιο ζήτησε εντούτοις να θεωρηθεί το έγγραφο αυτό ως εμπιστευτικό, πράγμα το οποίο ο Διαμεσολαβητής απεδέχθη. Επομένως, η ενάγουσα δεν είχε πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που κατέληξε στις αποφάσεις της 22ας Οκτωβρίου 2007 και της 31ης Μαρτίου 2011. Εντούτοις, στο πλαίσιο της παρούσας ένδικης διαδικασίας, ο Διαμεσολαβητής προσκόμισε μια έκδοση του εγγράφου «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 του οποίου ορισμένα τμήματα είχαν σκιαστεί.

178 Δυνάμει του άρθρου 13.3 των εκτελεστικών διατάξεων, ο καταγγέλλων δεν έχει πρόσβαση στα έγγραφα ή τα στοιχεία που λαμβάνει ο Διαμεσολαβητής από τα όργανα στο πλαίσιο της έρευνάς του οσάκις παρουσιάζονται στον Διαμεσολαβητή ως εμπιστευτικά. Το άρθρο 10.1 των εκτελεστικών διατάξεων προβλέπει ότι η καταγγελία χαρακτηρίζεται ως εμπιστευτική από τον Διαμεσολαβητή, εάν αυτό αποτελεί επιθυμία του καταγγέλλοντος. Οι εν λόγω διατάξεις δεν προβλέπουν κάποια εξαίρεση ή την εφαρμογή ειδικής διαδικασίας προκειμένου να διαπιστωθεί η βασιμότητα των αιτήσεων περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

179 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, δεν εναπόκειται στον Διαμεσολαβητή να αμφισβητεί τις αιτήσεις εκ μέρους των οργάνων περί διαφυλάξεως του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων εγγράφων ή ορισμένων στοιχείων έναντι των καταγγελλόντων, όπως ακριβώς δεν εναπόκειται στον Διαμεσολαβητή να αμφισβητεί τη βασιμότητα αιτήσεως περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως της καταγγελίας ενός καταγγέλλοντος.

180 Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής, μη αμφισβητώντας την αίτηση του Κοινοβουλίου να διαφυλαχθεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των εγγράφων, δεν υπέπεσε σε πλάνη.

181 Εντούτοις, οσάκις σε απόφαση ο Διαμεσολαβητής στηρίζει την εκτίμησή του σε εμπιστευτικά στοιχεία, καθώς και οσάκις ο καταγγέλλων αμφισβητεί την νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί νομίμως να αντιτάξει στις αιτιάσεις του καταγγέλλοντος αιτιολογίες στηριζόμενες σε εμπιστευτικά στοιχεία στα οποία ούτε ο καταγγέλλων ούτε ο δικαστής έχουν πρόσβαση. Πράγματι, εάν ο Διαμεσολαβητής αντιταχθεί στην κοινοποίηση, εν όλω ή εν μέρει, των στοιχείων αυτών για τον λόγο ότι είναι εμπιστευτικά, ο δικαστής της Ένωσης θα προβεί στην περίπτωση αυτή στην εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως αποκλειστικώς βάσει των στοιχείων που κοινοποιήθηκαν (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπής κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, Συλλογή, EU:C:2013:518, σκέψη 127).

182 Ακολούθως, η ενάγουσα φρονεί ότι, κατ' ουσίαν, ο Διαμεσολαβητής, στηρίζοντας την εκτίμησή του στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 επί του εγγράφου «pooling» της 14ης Μαΐου 2007, μολονότι το εν λόγω έγγραφο δεν απεδείκνυε ότι τα στοιχεία που αυτό περιείχε είχαν τεθεί στη διάθεση του συνόλου των οργάνων και των οργανισμών της Ένωσης πριν ή μετά την ημερομηνία της 14ης Μαΐου 2007, υπέπεσε σε πλάνη.

183 Με την αιτίαση αυτή, η ενάγουσα απλώς επαναλαμβάνει τα της υπάρξεως παρανομίας που εκτέθηκαν στη σκέψη 103 ανωτέρω προσδίδοντας σε αυτήν τον νέο νομικό χαρακτηρισμό της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως. Για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 104 επ. ανωτέρω, πρέπει να αναγνωριστεί ότι ο Διαμεσολαβητής, στηριζόμενος επί του εγγράφου «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 προκειμένου να θεωρήσει ως αποδεδειγμένο ότι το Κοινοβούλιο είχε δεόντως ενημερώσει τα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης σχετικά με την εγγραφή του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, διέπραξε παρανομία.

184 Τρίτον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι κακώς επεδίωξε να ελέγξει απευθυνόμενος στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης κατά πόσον τους είχε κοινοποιηθεί ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, μολονότι ο ίδιος δεν είχε λάβει γνώση συναφώς με την ιδιότητά του ως θεσμικό όργανο.

185 Όσον αφορά τη διενεργηθείσα κατόπιν της καταγγελίας έρευνα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πλάνη κατά την έρευνά του στο Κοινοβούλιο σχετικά με τη διαβίβαση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 σε άλλα όργανα και οργανισμούς της Ένωσης. Πράγματι, πρέπει, κατ' αρχάς, να παρατηρηθεί ότι οι διεξαχθείσες κατόπιν της καταγγελίας έρευνες και η πρόσληψη υπαλλήλων για τις υπηρεσίες τους συνιστούν δύο διακριτές αποστολές του Διαμεσολαβητή και ότι δεν μπορεί να υποχρεωθεί να συσχετίσει τις καταγγελίες τις οποίες ερευνά με την παράλειψη διαβιβάσεως ενός κρίσιμου στοιχείου για την πρόσληψη, ήτοι, εν προκειμένω, της εγγραφής της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων ενός διαγωνισμού. Ακολούθως και εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο Διαμεσολαβητής διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τον τρόπο με τον οποίον προτίθεται να διεξαγάγει την έρευνά του, καθώς και ότι η επιλογή του να προβεί σε έρευνες στο Κοινοβούλιο δεν υπερβαίνει τα όρια αυτού του περιθωρίου εκτιμήσεως.

186 Όσον αφορά την αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή, δεν μπορεί να προσαφθεί σε αυτόν ότι προέβη στη διενέργεια ερευνών χωρίς κατ' αρχάς να έχει ελέγξει εάν, υπό την ιδιότητά του ως οργάνου της Ένωσης, δεν είχε λάβει από το Κοινοβούλιο την πληροφορία ότι το όνομα της ενάγουσας είχε περιληφθεί στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Πράγματι, εκτός από το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τη διεξαγωγή των ερευνών του και, ως εκ τούτου, μπορεί να επιλέγει ποια κρίσιμη πτυχή θα ερευνήσει πρώτη, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, έστω και αν ο Διαμεσολαβητής είχε λάβει την πληροφορία αυτή, τούτο δεν θα ήταν κατ' ανάγκην επαρκής απόδειξη ότι τα όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης είχαν επίσης λάβει την εν λόγω πληροφορία. Ως εκ τούτου, η αιτίαση της ενάγουσας, η οποία συνοψίζεται στη σκέψη 184 ανωτέρω, είναι αβάσιμη.

187 Τέταρτον, η ενάγουσα φρονεί ότι το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής επισήμανε με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 ότι η έρευνα είχε επιβεβαιώσει ότι το βιογραφικό της είχε αποσταλεί στο Συμβούλιο παραλείποντας να διευκρινίσει ότι η αποστολή αυτή πραγματοποιήθηκε κατόπιν δικού της αιτήματος αποδεικνύει ότι το Συμβούλιο δεν διέθετε στοιχεία για τον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, μολονότι ήταν συνδιοργανωτής του εν λόγω διαγωνισμού. Υποστηρίζει επίσης ότι το γεγονός ότι απορρίφθηκε το αίτημά της να εργαστεί στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο συνεπαγόταν ότι αυτό το τελευταίο δεν είχε ενημερωθεί για τον εν λόγω πίνακα. Τέλος, επικαλείται την αλληλογραφία της με την EPSO το 2007 και φρονεί ότι δεν μπορούσε εντεύθεν να συναχθεί ότι το όνομά της έχει περιληφθεί στον πίνακα της EPSO πριν από την 26η Απριλίου 2007. Προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν αντέταξε τις προερχόμενες από την EPSO πληροφορίες που του είχε υποβάλει στους στηριζόμενους στο έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 ισχυρισμούς του Κοινοβουλίου.

188 Αυτές οι εκτιμήσεις της ενάγουσας τεκμηριώνουν την αιτίασή της που στηρίζεται στην έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων ως προς τη θέση της εγγραφής του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 στη διάθεση των λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης, πράγμα που έχει ως συνέπεια να πλήττεται το κύρος της σχετικής εκτιμήσεως που διατύπωσε ο Διαμεσολαβητής στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007. Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι ο Διαμεσολαβητής διέπραξε παρανομία συναφώς (βλ. σκέψεις 104 επ. ανωτέρω), οι εκτιμήσεις αυτές δεν επηρεάζουν την επίλυση της διαφοράς. Το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί εντούτοις ότι το γεγονός ότι το Συμβούλιο ζήτησε το βιογραφικό της ενάγουσας κατόπιν δικού της αιτήματος ουδέν αποδεικνύει ως προς τη θέση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν η ενάγουσα στη διάθεση του Συμβουλίου. Ομοίως, το γεγονός ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο απάντησε σε αίτηση της ενάγουσας ότι δεν είχαν προκηρυχθεί κενές θέσεις

ανταποκρινόμενες στην αίτησή της ουδέν αποδεικνύει ως προς τη θέση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας στη διάθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

189 Πέμπτον, στον βαθμό που η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πλάνη παραλείποντας να ερευνήσει το ζήτημα της διαβιβάσεως του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98, στο πλαίσιο της κινηθείσας αυτεπαγγέλτως έρευνάς του, η αιτίαση αυτή ταυτίζεται με αυτήν που εξετάστηκε στις σκέψεις 153 επ. ανωτέρω.

Επί του σημείου 2.2 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007

190 Η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής, επισημαίνοντας με την επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2008 ότι επιβεβαίωνε «εκ νέου ότι το σημείο 2.2 της αποφάσεώς [του] [στηριζόταν] στη διαπίστωση του Κοινοβουλίου, στην οποία αυτό προέβη με τη γνώμη του της 20ής Μαρτίου 2007, ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων [του διαγωνισμού] EUR/A/151/98 [είχε] διανεμηθεί σε όλες τις [ΓΔ]», υπέπεσε σε πλάνη. Συγκεκριμένα, κατ' αυτήν, με τον τρόπο αυτόν ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι δεν στηριζόταν στον φάκελο της έρευνας προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμά του, αλλά μόνο στους μονομερείς ισχυρισμούς του Κοινοβουλίου.

191 Αυτή η αιτίαση της ενάγουσας δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, διότι, όπως επισήμανε ο Διαμεσολαβητής, στο σημείο 2. 2 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, δεν έπραξε κάτι άλλο πέρα από το να παρουσιάσει, άνευ σφάλματος, τη θέση του Κοινοβουλίου. Δεν προέβη σε εκτίμηση της εν λόγω απόψεως στο σημείο αυτό. Αντιθέτως, στον βαθμό που η ενάγουσα αμφισβητεί την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη διαβίβαση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98 σε όλες τις ΓΔ του Κοινοβουλίου, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η αιτίαση αυτή συνδέεται με αυτήν που εξετάστηκε στις σκέψεις 134 επ. ανωτέρω και ότι ορθώς η ενάγουσα επισήμανε ότι δεν αποδείχθηκε η εν λόγω γνωστοποίηση.

Επί της διαρκείας ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων

192 Πρώτον, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής, εκτιμώντας στο σημείο 2.6 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 ότι η επιλογή της ημερομηνίας λήξεως της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων ενός διαγωνισμού ενέπιπτε στη διακριτική εξουσία της ΑΔΑ, υπέπεσε σε πλάνη. Κατά την άποψή της, ο ΚΥΚ δεν παρείχε μια τέτοια εξουσία στην ΑΔΑ.

193 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι από τον συνδυασμό των άρθρων 29 και 30 του ΚΥΚ συνάγεται ότι στην ΑΔΑ εναπόκειται να καθορίσει τη διάρκεια της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων ενός διαγωνισμού. Η ΑΔΑ διαθέτει συναφώς ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που πρέπει να ασκείται τηρουμένων των γενικών αρχών, όπως είναι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής, εκτιμώντας ότι η επιλογή της ημερομηνίας λήξεως της ισχύος ενός τέτοιου πίνακα αποτελούσε απόφαση εμπίπτουσα στη διακριτική εξουσία της διοικήσεως, δεν υπέπεσε σε πλάνη.

194 Δεύτερον, στον βαθμό που η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι υπέπεσε σε πλάνη παραλείποντας να διαπιστώσει ότι η απόφαση του Κοινοβουλίου περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομά της έπασχε έλλειψη αιτιολογίας, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στην από 17 Ιουλίου 2007 επιστολή του, το Κοινοβούλιο διευκρίνισε ότι η παράταση αυτή είχε παρασχεθεί προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στον Διαμεσολαβητή να περατώσει την έρευνά του. Κατά συνέπεια, η αιτίαση της ενάγουσας πρέπει να πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

195 Τρίτον, στον βαθμό που η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πλάνη παραλείποντας να ερευνήσει, κατόπιν της παρατάσεως της ισχύος της εγγραφής του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, τη δυσμενή διάκριση την οποία υπέστη σε σχέση με τους λοιπούς επιτυχόντες του εν λόγω διαγωνισμού όσον αφορά τη διάρκεια της εγγραφής των ονομάτων τους στον εν λόγω πίνακα, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η αιτίαση αυτή προβλήθηκε ήδη στο πλαίσιο του πρώτου ισχυρισμού. Για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 127 επ. ανωτέρω, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

196 Τέταρτον, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πλάνη παραλείποντας να δώσει συνέχεια στην από 19 Οκτωβρίου 2007 επιστολή της, στην οποία του είχε επισημάνει ότι «το γεγονός ότι παρατάθηκε [η ισχύς] του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων [του διαγωνισμού EUR/A/151/98] κατά [τρεις] μήνες (εκ των οποίων [δύο] μήνες κατά τη διάρκεια της περιόδου των διακοπών) [επιβεβαίωνε] τη δυσμενή διάκριση [που υφίστατο] από ορισμένων ετών, διότι [ήταν] σύνηθες να παρατείνονται [οι πίνακες των πλέον ικανών υποψηφίων των γενικών διαγωνισμών] για πολύ μεγαλύτερη διάρκεια, προκειμένου έτσι να επωφεληθούν, αφ' ενός, οι επιτυχόντες και, αφ' ετέρου, τα διάφορα όργανα». Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί, κατ' αρχάς, ότι, λαμβανομένης υπόψη της χρονικής εγγύτητας μεταξύ της ημερομηνίας συντάξεως της επιστολής αυτής και της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, δεν μπορεί να διαπιστωθεί με βεβαιότητα ότι ο Διαμεσολαβητής είχε τη δυνατότητα να λάβει γνώση της επιστολής αυτής πριν από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως. Περαιτέρω και εν πάση περιπτώσει, καθώς το ζήτημα της δυσμενούς διακρίσεως που ανακινεί η επιστολή αυτή αφορά την παράταση του χρόνου ισχύος των πινάκων των πλέον ικανών υποψηφίων, δεν μπορούσε να διατυπωθεί νομοτύπως παρά μόνον αφότου η ισχύς του πίνακα, στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας, είχε πράγματι παραταθεί (βλ. σκέψη 132 ανωτέρω). Ως εκ τούτου, πρόκειται για νέα αιτίαση που μπορεί να δικαιολογήσει μια νέα καταγγελία, όχι όμως την επέκταση του αντικειμένου της έρευνας κατόπιν της καταγγελίας. Επομένως, ο Διαμεσολαβητής δεν υπέπεσε σε πλάνη παραλείποντας να ερευνήσει αυτήν την προβαλλόμενη δυσμενή διάκριση κατόπιν της καταγγελίας.

197 Πέμπτον, η ενάγουσα φρονεί ότι, με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πλάνη φρονώντας ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε προβεί σε δυσμενή διάκριση εις βάρος της σε σχέση με τους λοιπούς επιτυχόντες του διαγωνισμού EUR/A/151/98 ως προς τον καθορισμό της διάρκειας ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του εν λόγω διαγωνισμού. Κατά την άποψή της, εν αντιθέσει προς τα ονόματα των λοιπών υποψηφίων που είχαν εγγραφεί το 2001 στον εν λόγω πίνακα του οποίου η ισχύς έληξε το 2007, το όνομά της δεν ενεγράφη σε αυτόν παρά μόνον το 2005.

198 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως απαιτεί να μην τυγχάνουν διαφορετικής μεταχειρίσεως παρεμφερείς καταστάσεις, εκτός και αν η διαφοροποίηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη (αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1977, Ruckdeschel κ.λπ., 117/76 και 16/77, Συλλογή, EU:C:1977:160, σκέψη 7, της 16ης Οκτωβρίου 1980, Hochstrass κατά Δικαστηρίου, 147/79, Συλλογή, EU:C:1980:238, σκέψη 7, και της 26ης Σεπτεμβρίου 1990, Beltrante κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-48/89, Συλλογή, EU:T:1990:50, σκέψη 34). Προκύπτει έτσι ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής της ισότητας οσάκις δύο κατηγορίες προσώπων, των οποίων η πραγματική και νομική κατάσταση δεν εμφανίζει ουσιώδεις διαφορές, αντιμετωπίζονται διαφορετικά ή οσάκις διαφορετικές καταστάσεις αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο (απόφαση της 16ης Απριλίου 1997, Kuchlenz-Winter κατά Επιτροπής, T-66/95, Συλλογή, EU:T:1997:56, σκέψη 55). Προκειμένου να είναι συμβατή με τη γενική αρχή της αποφυγής των διακρίσεων, αυτή η διαφορετική μεταχείριση πρέπει να δικαιολογείται βάσει αντικειμενικού και ευλόγου κριτηρίου και να είναι ανάλογη προς τον σκοπό που επιδιώκεται με τη διαφοροποίηση αυτή (απόφαση της 2ας Μαρτίου 2004, Di Marzio κατά Επιτροπής, T-14/03, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2004:59, σκέψη 83).

199 Εν προκειμένω, ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 συνετάγη στις 12 Ιανουαρίου 2001. Στον πίνακα αυτόν είχαν εγγραφεί αρχικώς τα ονόματα των 22 επιτυχόντων. Ωστόσο, όπως τονίστηκε στη σκέψη 113 ανωτέρω, όλοι αυτοί οι 22 αρχικοί επιτυχόντες προσελήφθησαν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2002, πλην ενός ο οποίος προσελήφθη την 1η Ιουνίου

2003. Έτσι, όλοι αυτοί οι αρχικοί επιτυχόντες είχαν το πλεονέκτημα, τουλάχιστον, της εγγραφής του ονόματός τους στον εν λόγω πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων για διάρκεια δύο ετών, τεσσάρων μηνών και είκοσι ημερών.

200 Η ενάγουσα δεν περιλαμβανόταν αρχικώς μεταξύ των επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 των οποίων τα ονόματα είχαν περιληφθεί στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του εν λόγω διαγωνισμού ο οποίος συνετάγη στις 12 Ιανουαρίου 2001 και προσέβαλε την παράλειψη αυτή επιτυχώς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (απόφαση Staelen κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 6 ανωτέρω, EU:T:2003:52). Στις 17 Μαΐου 2005, το όνομα της ενάγουσας περιελήφθη στον εν λόγω πίνακα. Σε επιστολή της 19ης Μαΐου 2005, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την ενάγουσα για το γεγονός ότι το όνομά της είχε περιληφθεί στον πίνακα αυτόν, ότι ήταν η μόνη επιτυχούσα της οποίας το όνομα εξακολουθούσε να περιλαμβάνεται στον ίδιο πίνακα και ότι ο εν λόγω πίνακας θα ίσχυε μέχρι την 1η Ιουνίου 2007. Εντούτοις, στις 6 Ιουνίου 2007, η ενάγουσα ενημερώθηκε για το γεγονός ότι ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου είχε ζητήσει να κινηθεί η διαδικασία περί παρατάσεως της ισχύος του εν λόγω πίνακα μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Στις 17 Ιουλίου 2007, η ενάγουσα ενημερώθηκε για το γεγονός ότι ελήφθη απόφαση περί παρατάσεως της ισχύος του οικείου πίνακα μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Έτσι, το όνομα της ενάγουσας περιλαμβανόταν στον εν λόγω πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων επί δύο έτη, τρεις μήνες και δεκατέσσερις ημέρες.

201 Ως εκ τούτου, το όνομα της ενάγουσας περιλαμβανόταν στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, για μικρότερη διάρκεια από αυτήν των λοιπών επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/151/98.

202 Με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχε περίπτωση κακοδιοικήσεως σε σχέση με την προβληθείσα από την ενάγουσα διαφοροποίηση της διάρκειας ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98, ως προς την εγγραφή του ονόματός της και ως προς αυτή των λοιπών επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού, εκ του λόγου ότι το Κοινοβούλιο της είχε εξηγήσει ότι αυτοί οι λοιποί επιτυχόντες είχαν προσληφθεί εντός διετίας από της δημοσιεύσεως του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98, ενώ το όνομα της ενάγουσας είχε περιληφθεί στον εν λόγω πίνακα για περίοδο λίγο μεγαλύτερη των δύο ετών, ήτοι για περίοδο μεγαλύτερη από αυτήν κατά τη διάρκεια της οποίας τα ονόματα των εν λόγω λοιπών επιτυχόντων περιλαμβάνονταν στον εν λόγω πίνακα, καθώς και ότι αυτή η διευκρίνιση του Κοινοβουλίου ήταν πειστική.

203 Υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται στις σκέψεις 199 έως 201 ανωτέρω, η δοθείσα από το Κοινοβούλιο διευκρίνιση ήταν εσφαλμένη και ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε, επί τη βάσει της διευκρινίσεως αυτής, να θεωρήσει ότι δεν συνέτρεχε περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου για το ζήτημα αυτό.

204 Το γεγονός ότι, στο πλαίσιο έρευνας, η δοθείσα στον Διαμεσολαβητή από ένα όργανο διευκρίνιση ενδέχεται να είναι πειστική, δεν απαλλάσσει τον Διαμεσολαβητή από την ευθύνη του να βεβαιωθεί ότι τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η διευκρίνιση αυτή είναι αληθή, οσάκις η εν λόγω διευκρίνιση συνιστά το μόνο έρεισμα της διαπιστώσεώς του σχετικά με τη μη συνδρομή περιπτώσεως κακοδιοικήσεως εκ μέρους του εν λόγω οργάνου.

205 Έτσι, ο Διαμεσολαβητής δεν ενήργησε με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια όταν διαπίστωσε τη μη συνδρομή περιπτώσεως κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου ερειδόμενος στις διευκρινίσεις αυτού του τελευταίου ως προς την πρόσληψη των 22 αρχικών επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 χωρίς να έχει λάβει στοιχεία τα οποία να βεβαιώνουν τον χρόνο προσλήψεως εκάστου εκ των επιτυχόντων αυτών και όταν οι διευκρινίσεις αυτές απεδείχθησαν αβάσιμες. Αυτή η έλλειψη επιμελείας μπορεί να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης για τη συμπεριφορά του Διαμεσολαβητή (βλ. σκέψεις 84 έως 86 ανωτέρω).

Επί της καταστροφής του φακέλου της ενάγουσας

206 Η ενάγουσα φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε πλειστάκις σε πλάνη στο πλαίσιο των ερευνών του παραλείποντας να αντιταχθεί στην καταστροφή, από το Κοινοβούλιο, του φακέλου της και κρίνοντας ότι δεν ήταν αναγκαίο να ελέγξει εάν το Κοινοβούλιο νομίμως είχε καταστρέψει όχι μόνον τα προσωπικά της δεδομένα που περιλαμβάνονταν στον φάκελό της, αλλά και το σύνολο του εν λόγω φακέλου.

207 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η ενάγουσα έλαβε, στις 15 Οκτωβρίου 2007, επιστολή του γενικού διευθυντή της ΓΔ του προσωπικού του Κοινοβουλίου με την οποία την ενημέρωνε ότι η ισχύς του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98 είχε λήξει στις 31 Αυγούστου 2007 και ότι, εάν το επιθυμούσε, ο φάκελος της υποψηφιότητάς της θα διατηρείτο για περίοδο δυόμισι ετών, για την περίπτωση ενδεχόμενης δικαστικής διενέξεως σε σχέση με τον εν λόγω διαγωνισμό. Κατά το γράμμα των άρθρων 2 και 4 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, υπό το κράτος ισχύος του οποίου είχε διοργανωθεί ο διαγωνισμός EUR/A/151/98, ο φάκελος της υποψηφιότητας περιελάμβανε το έντυπο που έπρεπε να συμπληρωθεί από κάθε πρόσωπο που επιθυμούσε να υποβάλει υποψηφιότητα σε διαγωνισμό, καθώς και τα συμπληρωματικά έγγραφα ή στοιχεία που επισυνάπτονταν σε αυτό. Στις 19 Οκτωβρίου 2007, η ενάγουσα ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή για το περιεχόμενο της επιστολής της 15ης Οκτωβρίου 2007. Τον Μάρτιο 2010, το Κοινοβούλιο κατέστρεψε το σύνολο του φακέλου της ενάγουσας σε σχέση με τον διαγωνισμό αυτόν, ήτοι όχι μόνον τον φάκελο της υποψηφιότητας, αλλά και τον φάκελο που περιελάμβανε όλα τα έγγραφα τα οποία προσετέθησαν μετά την αποδοχή της υποψηφιότητάς της. Στις 29 Ιουλίου 2010, ο Διαμεσολαβητής κίνησε αυτεπάγγελτη έρευνα. Τέλος, στη σκέψη 86 της αποφάσεως της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής έκρινε τα εξής:

«Το Κοινοβούλιο [είχε] κρίνει ότι η καταστροφή του φακέλου αυτού ήταν συμβατή με τη γενική πολιτική του επί του θέματος και ήταν αναγκαία προκειμένου να εκπληρώσει τις γενικές υποχρεώσεις του που απορρέουν από τους κανόνες περί προστασίας δεδομένων. Το Κοινοβούλιο [είχε] παράσχει αντίγραφο των εν λόγω κανόνων από τους οποίους [προέκυπτε] ότι τα δεδομένα που αφορούν τους αποτυχόντες υποψηφίους [έπρεπε] να καταστρέφονται δυόμισι έτη αφότου η ισχύς του εν λόγω πίνακα επιτυχόντων [είχε] λήξει. Το Κοινοβούλιο [είχε] περαιτέρω διευκρινίσει για ποιον λόγο δεν [περιοριζόταν] στην καταστροφή των προσωπικών δεδομένων που αφορούν τον οικείο υποψήφιο τα οποία [περιλαμβάνονταν] στον φάκελο, αλλά [κατέστρεφε] το σύνολο του φακέλου. Ο Διαμεσολαβητής [επισήμανε] ότι ο τρόπος με τον οποίον το Κοινοβούλιο [είχε] μεταχειριστεί τον φάκελο της ενάγουσας [φαινόταν] συμβατός προς τη γενική προσέγγιση σε παρόμοιες περιπτώσεις, ήτοι της καταστροφής των οικείων εγγράφων δυόμισι έτη μετά τη λήξη της ισχύος του εν λόγω πίνακα επιτυχόντων. [Εκτιμούσε] ότι δεν [συνέτρεχε] λόγος να εξεταστεί, στην παρούσα υπόθεση, εάν το Κοινοβούλιο [είχε] ενεργήσει ορθώς καταστρέφοντας όχι μόνον τα προσωπικά δεδομένα της καταγγέλλουσας, αλλά και το σύνολο του φακέλου. Συγκεκριμένα, αυτό το οποίο [ήταν] κρίσιμο εν προκειμένω [ήταν] ότι [συναγόταν] από τα στοιχεία που παρέσχε το Κοινοβούλιο ότι αυτό δεν [διέθετε] αντίγραφο των επιστολών και των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με τα οποία ενημέρωσε τα λοιπά θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης για το γεγονός ότι το όνομα της καταγγέλλουσας [είχε] προστεθεί στον εν λόγω πίνακα επιτυχόντων που υφίστατο προηγουμένως. Δεν [υπήρχε] τίποτα το οποίο [να υποδηλώνει] ότι το Κοινοβούλιο [είχε] καταστρέψει τον εν λόγω φάκελο προκειμένου να εξαφανίσει αποδεικτικά στοιχεία.»

208 Πρώτον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν αντιτάχθηκε στην καταστροφή, από το Κοινοβούλιο, του φακέλου της, διότι, κατ' αυτήν, η καταστροφή αυτή θα καθιστούσε αδύνατη τη διεξαγωγή αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή.

209 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν προκύπτει από τα έγγραφα του φακέλου της παρούσας υποθέσεως ότι η ίδια η ενάγουσα αντιτάχθηκε στην καταστροφή του φακέλου της, μολονότι θα μπορούσε να το είχε πράξει. Περαιτέρω, στην από 19 Οκτωβρίου 2007 επιστολή της, ο Διαμεσολαβητής δεν ενημερώθηκε παρά μόνο για την καταστροφή του φακέλου της υποψηφιότητας

της ενάγουσας και όχι του συνόλου του φακέλου αυτού. Ωστόσο, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου ενός φακέλου υποψηφιότητας, η ενάγουσα δεν εξέθεσε σε ποιο βαθμό αυτό το περιεχόμενο θα μπορούσε να παρουσιάζει κάποια χρησιμότητα προκειμένου να αποδειχθεί η διαβίβαση του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98 σε άλλα όργανα και οργανισμούς της Ένωσης. Δεδομένου του περιεχομένου του εν λόγω φακέλου, του γεγονότος ότι η ενάγουσα δεν απέδειξε τη σημασία του, καθώς και του γεγονότος ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο Διαμεσολαβητής γνώριζε ότι το σύνολο του φακέλου της ενάγουσας επρόκειτο να καταστραφεί και όχι μόνον ο φάκελος της υποψηφιότητάς της, δεν μπορεί να προσαφθεί σε αυτόν τον τελευταίον ότι δεν αντιτάχθηκε σε αυτήν την καταστροφή.

210 Περαιτέρω και εν πάση περιπτώσει, η ενάγουσα δεν απέδειξε ότι, θεωρητικώς, μόνον ο δικός της φάκελος που υπήρχε στο Κοινοβούλιο παρείχε τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι τα λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης είχαν ενημερωθεί για την εγγραφή του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Όπως επισημαίνει ο Διαμεσολαβητής, και άλλες πηγές πληροφορήσεως ήσαν διαθέσιμες, μεταξύ άλλων, στο Συμβούλιο. Εντούτοις, η ενάγουσα αντιτάχθηκε στη διενέργεια έρευνας από τον Διαμεσολαβητή σε αυτά τα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης (βλ. σκέψεις 153 επ. ανωτέρω). Λαμβανομένου υπόψη του περιθωρίου εκτιμήσεως του Διαμεσολαβητή κατά τη διοργάνωση των ερευνών του και των πιθανών άλλων πηγών πληροφορήσεως, η μη αντίθεση του Διαμεσολαβητή στην καταστροφή του φακέλου της ενάγουσας από το Κοινοβούλιο δεν επαρκεί προκειμένου να αποδείξει τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς του Διαμεσολαβητή.

211 Δεύτερον, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι δεν ήταν αναγκαίο να ελεγχθεί εάν το Κοινοβούλιο είχε νομίμως καταστρέψει ολόκληρο τον φάκελό της, ενώ ήταν πρόδηλο ότι η καταστροφή αυτή ήταν παράτυπη.

212 Λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή, δεν συντρέχει πλάνη εκ του γεγονότος ότι αυτός έκρινε ότι δεν ήταν σημαντικό να διεξαχθούν έρευνες επί της καταστροφής του συνόλου του φακέλου της ενάγουσας από το Κοινοβούλιο. Πράγματι, όπως τούτο προκύπτει από το σημείο 43 της αποφάσεως της 31ης Μαρτίου 2011, η αυτεπάγγελτη έρευνα είχε ως αντικείμενο να ενημερώσει τα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης περί της εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, τη διάρκεια ισχύος αυτού του πίνακα και την ίση μεταχείριση της ενάγουσας και των λοιπών επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού όσον αφορά τη διάρκεια ισχύος του εν λόγω πίνακα.

213 Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής μπορούσε νομίμως να μην ερευνήσει, στο πλαίσιο της αυτεπάγγελτης έρευνάς του, το ζήτημα εάν το Κοινοβούλιο είχε νομίμως καταστρέψει το σύνολο του φακέλου της ενάγουσας.

214 Εξάλλου, στον βαθμό που η ενάγουσα προσάπτει ειδικώς στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε την παράνομη καταστροφή των προσωπικών της δεδομένων, όπως επισημαίνει ο Διαμεσολαβητής στο υπόμνημα αντικρούσεως, η ενάγουσα δεν διατύπωσε μια τέτοια αιτίαση με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο. Ωστόσο, από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση και ότι απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Ωστόσο, ισχυρισμός ή επιχείρημα που αποτελεί ανάπτυξη ισχυρισμού που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό δικόγραφο και συνδέεται στενά με τον ισχυρισμό αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός (βλ. απόφαση της 14ης Μαρτίου 2007, Aluminium Silicon Mill Products κατά Συμβουλίου, T-107/04, Συλλογή, EU:T:2007:85, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, η εν λόγω αιτίαση δεν συνιστά ανάπτυξη υφιστάμενης αιτιάσεως. Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

215 Περαιτέρω και εν πάση περιπτώσει, κατά τη διάρκεια των ερευνών που πραγματοποιήθηκαν εν προκειμένω από τον Διαμεσολαβητή, η ενάγουσα ουδέποτε προέβη σε μια τέτοια καταγγελία ενώπιον του Διαμεσολαβητή. Με την από 19 Οκτωβρίου 2007 επιστολή της, (η ενάγουσα δεν αντιτάχθηκε στην καταστροφή του φακέλου της υποψηφιότητάς της όπως ανακοινώθηκε με την επιστολή του Κοινοβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2007. Μετά την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007, καθώς και κατά τη διάρκεια της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή, η ενάγουσα επίσης δεν κατήγγειλε μια τέτοια παρανομία στον Διαμεσολαβητή. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στον Διαμεσολαβητή ότι δεν διενήργησε έρευνα για το ζήτημα αυτό.

Επί της απαντήσεως στην επιστολή της 15ης Μαΐου 2007

216 Η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι αγνόησε το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε απαντήσει στην από 15 Μαΐου 2007 επιστολή της με την οποία ζητούσε παράταση της ισχύος του επίμαχου πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων.

217 Συναφώς, αρκεί να παρατηρηθεί ότι, με την από 6 Ιουνίου 2007 επιστολή της, το Κοινοβούλιο ρητώς επισήμανε ότι η επιστολή αυτή αποτελούσε απάντηση στην επιστολή της ενάγουσας της 15ης Μαΐου 2007. Περαιτέρω, στο σημείο 81 της αποφάσεως της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής ρητώς εξέτασε το ζήτημα της απαντήσεως στην επιστολή της 15ης Μαΐου 2007. Επομένως, δεν μπορεί να του προσαφθεί ότι αγνόησε το αντικείμενο της απαντήσεως του Κοινοβουλίου στην επιστολή της 15ης Μαΐου 2007. Τέλος, πρέπει να τονιστεί ότι η ενάγουσα επέτυχε παράταση της ισχύος του επίμαχου πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007.

218 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που στηρίζεται στη μη συνεκτίμηση από τον Διαμεσολαβητή του γεγονότος ότι το Κοινοβούλιο δεν απάντησε στην επιστολή της ενάγουσας της 15ης Μαΐου 2007 πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της μη διενέργειας έρευνας σχετικά με την αντίθεση του Κοινοβουλίου στον διορισμό της

219 Η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν ερεύνησε την αντίθεση του Κοινοβουλίου στον διορισμό της.

220 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στην καταγγελία, η ενάγουσα επισήμανε ότι, καθώς ήταν η μόνη επιτυχούσα του διαγωνισμού EUR/A/151/98 της οποίας το όνομα είχε εγγραφεί στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού και η οποία δεν είχε διοριστεί, συνήγαγε εξ αυτού ότι ήταν θύμα της εκδικητικής συμπεριφοράς του Κοινοβουλίου. Διευκρίνισε ότι ορισμένοι φίλοι της, μόνιμοι υπάλληλοι εργαζόμενοι στα λοιπά όργανα της Ένωσης, των οποίων δεν μπορούσε να αποκαλύψει τα ονόματα για λόγους εμπιστευτικότητας, είχαν επιβεβαιώσει τις υπόνοιές της.

221 Ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε, κατόπιν της καταγγελίας, να ερευνήσει τη μεταχείριση της οποίας έτυχε ο φάκελος της ενάγουσας μετά την εγγραφή του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 και τον δίκαιο χαρακτήρα της μεταχειρίσεως της οποίας έπρεπε να τύχει η ενάγουσα στο πλαίσιο της καλύψεως θέσεως εργασίας εντός των οργάνων της Ένωσης.

222 Η προσέγγιση αυτή δεν πάσχει έλλειψη νομιμότητας. Πράγματι, δεδομένου ότι ο ισχυρισμός περί εκδικητικής συμπεριφοράς του Κοινοβουλίου στηρίζεται στη συναγωγή συμπερασμάτων και σε ισχυρισμούς από μη δυνάμενες να προσδιοριστούν πηγές, έπρεπε να ερευνήσει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται αυτή η συναγωγή συμπερασμάτων και αυτοί οι ισχυρισμοί. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής ενήργησε με αυτόν τον τρόπο όταν προσδιόρισε το αντικείμενο της έρευνας κατόπιν της καταγγελίας.

Συμπέρασμα

223 Από την εξέταση του δευτέρου ισχυρισμού συνάγεται ότι, πέραν των παρανομιών που διαπιστώθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου ισχυρισμού, ο Διαμεσολαβητής δεν επέδειξε επιμέλεια στηριζόμενος σε μια απλή δήλωση του Κοινοβουλίου ως προς τη διάρκεια της εγγραφής των επιτυχόντων στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων (βλ. σκέψη 205 ανωτέρω). Αυτή η έλλειψη επιμελείας είχε ως συνέπεια να εκλάβει εσφαλμένως ο Διαμεσολαβητής ορισμένα πραγματικά περιστατικά ως αποδεδειγμένα και, ως εκ τούτου, να συναγάγει εσφαλμένως ότι δεν συνέτρεχε περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

3. Επί των παρανομιών της ελλείψεως αμεροληψίας, αντικειμενικότητας και ανεξαρτησίας, καθώς και επί της κακής πίστεως του Διαμεσολαβητή και της καταχρήσεως εξουσίας

224 Στο πλαίσιο του τρίτου ισχυρισμού, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο των οικείων ερευνών εν προκειμένω, ο Διαμεσολαβητής δεν επέδειξε αμεροληψία, αντικειμενικότητα και ανεξαρτησία, ήταν κακής πίστεως και διέπραξε κατάχρηση εξουσίας.

225 Πρώτον, η ενάγουσα διερωτάται ως προς τη νομιμότητα της συμφωνίας συνεργασίας της 15ης Μαρτίου 2006 μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Διαμεσολαβητή (στο εξής: συμφωνία συνεργασίας) και ως προς τις επιπτώσεις της συμφωνίας αυτής στην ανεξάρτητη και αντικειμενική εξέταση της καταγγελίας.

226 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η ενάγουσα δεν εξέθεσε με επαρκή ακρίβεια το περιεχόμενο της αιτιάσεώς της. Ένα απλό ερώτημα δεν αρκεί προκειμένου να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής δεν ήταν ανεξάρτητος σε σχέση προς το Κοινοβούλιο.

227 Ο μόνος αρκούντως ακριβής ισχυρισμός της ενάγουσας που αφορούσε τη συμφωνία συνεργασίας είναι ότι ο Διαμεσολαβητής δεν διέθετε την απαιτούμενη ανεξαρτησία λόγω της στηρίξεως που του παρεχόταν, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκ μέρους της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου βάσει της εν λόγω συμφωνίας.

228 Το άρθρο 8 της συμφωνίας συνεργασίας προβλέπει βεβαίως τη δυνατότητα συνεργασίας στον νομικό τομέα μεταξύ του Διαμεσολαβητή και του Κοινοβουλίου. Εντούτοις, η ενάγουσα δεν παρέχει αρχή αποδείξεως ότι ο Διαμεσολαβητής έκανε χρήση της δυνατότητας αυτής εν προκειμένω. Ειδικότερα, δεν παρέχει καμία ένδειξη από την οποία να προκύπτει ότι ο Διαμεσολαβητής έλαβε, στο πλαίσιο της ασκήσεως των ερευνητικών καθηκόντων του, στήριξη εκ μέρους της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου. Ως εκ τούτου, η αιτίαση της ενάγουσας ότι ο Διαμεσολαβητής δεν διέθετε την απαιτούμενη ανεξαρτησία λόγω της εν λόγω συμφωνίας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

229 Δεύτερον, η ενάγουσα φρονεί ότι η κακή πίστη του Διαμεσολαβητή και η βούλησή του να προστατεύσει το Κοινοβούλιο απορρέουν τόσο από την επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2008 όσο και από αυτήν της 10ης Μαρτίου 2010 στις οποίες παρατίθεται το σημείο 2.5 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, πλην του εσφαλμένου χωρίου κατά το οποίο το Κοινοβούλιο είχε ήδη επισημάνει με τη γνώμη του ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων από τον οποίον προέκυπτε η διαθεσιμότητα της ενάγουσας είχε τεθεί στη διάθεση και άλλων οργάνων.

230 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο Διαμεσολαβητής κακώς διέλαβε στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 ότι από τη γνώμη του Κοινοβουλίου συναγόταν ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας είχε τεθεί στη διάθεση και άλλων οργάνων (βλ. σκέψη 102 ανωτέρω). Οι παραλήψεις στις επιστολές της 1ης Οκτωβρίου 2008 και της 10ης Μαρτίου 2010 περί των οποίων κάνει λόγο η ενάγουσα δεν ήσαν εντούτοις κεκρυμμένες παραλείψεις, δεδομένου ότι στο παράθεμα η παράλειψη αντικαθίσταται με αποσιωπητικά. Τέλος, με τις δύο επιστολές, ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει το περιεχόμενο της εκτιμήσεώς του που εκτίθεται

στο σημείο 2.5 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 στον βαθμό που αφορά την έρευνα και όχι τη γνώμη του Κοινοβουλίου. Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, οι παραλείψεις περί των οποίων κάνει λόγο η ενάγουσα δεν αποδεικνύουν την κακή πίστη ή τη μεροληψία του Διαμεσολαβητή.

231 Τρίτον, η ενάγουσα φρονεί ότι συνιστά ένδειξη υποκειμενικότητας και συμπαιγνίας το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής ουδέποτε ζήτησε από το Κοινοβούλιο να αποδείξει ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας είχε τεθεί στη διάθεση και άλλων οργάνων της Ένωσης και ότι αρκέστηκε στο έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007. Εντούτοις, το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής δεν διενήργησε ορθώς την έρευνά του σε σχέση με την απόδειξη της διαβιβάσεως του εν λόγω πίνακα στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης (βλ. σκέψεις 103 επ. ανωτέρω) δεν συνιστά, καθαυτό, ένδειξη υποκειμενικότητας ή συμπαιγνίας μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Διαμεσολαβητή. Πράγματι, η ενάγουσα δεν αποδεικνύει ότι αυτή η πλημμέλεια ήταν σκόπιμη. Η εκτίμηση αυτή ισχύει και για την πλημμέλεια στην οποία υπέπεσε ο Διαμεσολαβητής λόγω της ανυπαρξίας αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη θέση αυτού του πίνακα στη διάθεση των λοιπών ΓΔ του Κοινοβουλίου.

232 Τέταρτον, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 168 και 179 ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν διέπραξε πλημμέλεια μη δημοσιεύοντας το διορθωτικό στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 και επικαλούμενος τον εμπιστευτικό χαρακτήρα ορισμένων εγγράφων που προσκόμισε το Κοινοβούλιο. Ως εκ τούτου, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να προβληθούν προκειμένου να αποδειχθεί μια κάποιου είδους μεροληψία του Διαμεσολαβητή ή συμπαιγνία με το Κοινοβούλιο.

233 Πέμπτον, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η κακή πίστη του Διαμεσολαβητή αποδεικνύεται από το γεγονός ότι αγνόησε τα αιτήματά της παροχής διευκρινίσεων, αυτά της P. και αυτά του W. και δεν κίνησε νέα έρευνα παρά μόνον μετά από τρία έτη. Εντούτοις, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο Διαμεσολαβητής αγνόησε αυτά τα αιτήματα παροχής διευκρινίσεων, δεδομένου ότι κίνησε αυτεπάγγελτη έρευνα κατόπιν αυτών. Περαιτέρω, έστω κι αν ήθελε θεωρηθεί ότι η έρευνα αυτή δεν κινήθηκε εντός εύλογου χρόνου, η εκτίμηση αυτή δεν αρκεί προκειμένου να αποδειχθεί ότι ο Διαμεσολαβητής ενήργησε με κακή πίστη.

234 Έκτον, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής γνώριζε ότι η απόφασή του να κινήσει νέα έρευνα τον Ιούλιο 2010 ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία, διότι γνώριζε ότι το Κοινοβούλιο είχε καταστρέψει όλα τα δεδομένα σχετικά με τον φάκελό της τον Μάρτιο 2010. Κατά την άποψή της, η νέα έρευνα δεν αποτελούσε έτσι παρά απόπειρα συγκαλύψεως μιας πρόδηλης αμέλειας που σημειώθηκε κατά τη διεξαγωγή της πρώτης έρευνας και αποδεικνύει την καταφανή μεροληψία του Διαμεσολαβητή υπέρ του Κοινοβουλίου.

235 Οι αιτιάσεις αυτές στερούνται ερείσματος. Πράγματι, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 206 επ. ανωτέρω, η ενάγουσα δεν απέδειξε ούτε ότι ο Διαμεσολαβητής γνώριζε ότι το Κοινοβούλιο επρόκειτο να καταστρέψει το σύνολο του φακέλου της ούτε ότι η αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία. Ως εκ τούτου, από τα στοιχεία αυτά δεν μπορεί να διαπιστωθεί πρόθεση συγκαλύψεως πρόδηλης αμέλειας ούτε να αποδειχθεί μεροληψία εκ μέρους του Διαμεσολαβητή υπέρ του Κοινοβουλίου.

236 Έβδομον, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής ενήργησε με κακή πίστη και ότι επιχείρησε να συγκαλύψει τη δική του πλημμέλεια καταλήγοντας με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011 στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε περίπτωση κακοδιοικήσεως δίδοντας βάση στις δηλώσεις του Κοινοβουλίου και αρνούμενος να ερωτήσει τα λοιπά θεσμικά όργανα και οργανισμούς με δική του πρωτοβουλία. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι, εν προκειμένω, το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής εσφαλμένως στηρίχθηκε στις δηλώσεις του Κοινοβουλίου δεν αποδεικνύει επαρκώς κατά νόμον την κακή πίστη του Διαμεσολαβητή ή την πρόθεσή του να συγκαλύψει τη δική του πλημμέλεια. Ομοίως δεν συνιστά απόδειξη της κακής πίστεως του Διαμεσολαβητή ή της

συγκαλύψεως από αυτόν οποιασδήποτε πλημμέλειας το γεγονός ότι, εν προκειμένω, αρνήθηκε να εξακολουθήσει την αυτεπάγγελτη έρευνά του κατόπιν της αρνήσεως της ενάγουσας να συνεργαστεί σε αυτήν την έρευνα (βλ. σκέψεις 153 επ. ανωτέρω).

237 Όγδοον, η ενάγουσα φρονεί ότι το γεγονός ότι έλαβε, μία εβδομάδα πριν από την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007, επιστολή η οποία της ανακοίνωνε τις λεπτομέρειες της καταστροφής των δεδομένων του φακέλου της υποψηφιότητάς της, γεννά την υπόνοια ότι το Κοινοβούλιο είχε λάβει, πριν από αυτήν, γνώση της εν λόγω αποφάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι τέτοιου είδους εικασίες δεν μπορούν να αποδείξουν την ύπαρξη συμπαιγνίας μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Διαμεσολαβητή.

238 Ένατον, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι ο Διαμεσολαβητής ενήργησε κατά τρόπο αντιφατικό καθόσον, αφ' ενός, εδέχθη πάραυτα ότι η EPSO διαχειρίζεται τον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας στη βάση του δεδομένων και, αφ' ετέρου, αρνήθηκε δημοσίευση του εν λόγω πίνακα στην Επίσημη Εφημερίδα, για τον λόγο ότι δεν ήταν σκόπιμη η αναδρομική εφαρμογή του κανόνα σχετικά με τη δημοσίευση. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η ενάγουσα δεν εξήγησε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε ότι η προσέγγιση αυτή ήταν αντιφατική. Περαιτέρω και εν πάση περιπτώσει, έστω και αν μια τέτοια προσέγγιση αποδεικνυόταν αντιφατική, δεν αρκεί προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη συμπαιγνίας μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Διαμεσολαβητή.

239 Δέκατον, η ενάγουσα επαναλαμβάνει τις αιτιάσεις της σχετικά με τη διάρκεια ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98, ήτοι, αφ' ενός, την αιτίαση ότι συνεχάρη το Κοινοβούλιο για το γεγονός ότι παρέτεινε την ισχύ αυτού του πίνακα χωρίς να λάβει υπόψη του ότι το Κοινοβούλιο δεν απάντησε στο αίτημά της περί παρατάσεως και, αφ' ετέρου, την αιτίαση περί της μη διενέργειας έρευνας, από τον Διαμεσολαβητή, σε σχέση με την προβληθείσα δυσμενή διάκριση μεταξύ της καταστάσεως της ενάγουσας και αυτής των λοιπών επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, προκειμένου να συναγάγει εντεύθεν την κακή πίστη ή τη μεροληψία του Διαμεσολαβητή. Υπό το πρίσμα των αιτιάσεων αυτών, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 125 επ. ανωτέρω, κακώς η ενάγουσα υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο δεν της απάντησε. Περαιτέρω, όσον αφορά τη δυσμενή διάκριση, η διαπραχθείσα πλημμέλεια (βλ. σκέψεις 197 επ. ανωτέρω) δεν αρκεί προκειμένου να αποδείξει την κακή πίστη ή τη μεροληψία του Διαμεσολαβητή.

240 Ενδέκατον, η ενάγουσα φρονεί ότι είναι ιδιαιτέρως ύποπτο το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής δεν προσκόμισε την επιστολή που απηύθυνε στο Κοινοβούλιο στις 24 Μαΐου 2007 ούτε την απάντηση του Κοινοβουλίου της 31ης Μαΐου 2007 που αφορούν την παράταση του χρόνου ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98 στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομά της. Δεδομένου ότι τα έγγραφα αυτά προσκομίστηκαν από τον Διαμεσολαβητή με το υπόμνημά του αντικρούσεως, η εν λόγω αιτίαση είναι άνευ αντικειμένου.

241 Εξάλλου, η ενάγουσα φρονεί ότι ενδεικτικό της κακής πίστεως του Διαμεσολαβητή και της υπάρξεως συμπαιγνίας μεταξύ αυτού και του Κοινοβουλίου είναι το γεγονός ότι, στην απόφαση της 31ης Μαΐου 2011, ο Διαμεσολαβητής διέστρεψε το νόημα της επιστολής του Κοινοβουλίου της 6ης Ιουνίου 2007 δηλώνοντας ότι το Κοινοβούλιο τον είχε ενημερώσει σχετικά με την απόφαση περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98.

242 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, με την επιστολή της 6 Ιουνίου 2007, ο εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου επισήμανε ότι η επιστολή της ενάγουσας της 15ης Μαΐου 2007, με την οποία αυτή ζητούσε παράταση της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98, του είχε διαβιβαστεί προς απάντηση και ότι είχε επιστήσει όλη του την προσοχή σε αυτή. Περαιτέρω, ο εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου επισήμανε στην ενάγουσα ότι, με αίτημα του Διαμεσολαβητή και εν αναμονή του πορίσματος από την εξέταση του φακέλου από

αυτόν, ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου είχε ζητήσει από τις υπηρεσίες του «να κινήσει τη διαδικασία περί παρατάσεως [της ισχύος] του [εν λόγω πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων] μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007».

243 Εξάλλου, με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής έκρινε τα εξής:

«Όσον αφορά το ζήτημα εάν το Κοινοβούλιο έπρεπε να δώσει ρητή απάντηση στην επιστολή της καταγγέλλουσας της 15ης Μαΐου 2007, πρέπει να υπομνησθεί ότι, με την επιστολή αυτή, η καταγγέλλουσα εζήτησε από το Κοινοβούλιο να επεκτείνει την ισχύ του εν λόγω πίνακα επιτυχόντων. Ο Διαμεσολαβητής φρονεί ότι είναι προφανές ότι η αρχή της χρηστής διοικήσεως απαιτεί να δοθεί απάντηση σε αυτήν την επιστολή από το Κοινοβούλιο. Ο εις βάθος έλεγχος των όσων διαλαμβάνει η [καταγγελία] αποδεικνύει εντούτοις ότι μια τέτοια απάντηση δεν απεστάλη. Με επιστολή της 6ης Ιουνίου 2007, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την καταγγέλλουσα ότι, κατόπιν αιτήματος του Διαμεσολαβητή, είχε αποφασίσει να παρατείνει τη διάρκεια ισχύος του εν λόγω πίνακα επιτυχόντων μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Αντίγραφο της επιστολής αυτής απεστάλη στον Διαμεσολαβητή από την καταγγέλλουσα στις 8 Ιουνίου 2007. Ως εκ τούτου, καμία περίπτωση κακοδιοικήσεως [δεν μπορεί] να διαπιστωθεί όσον αφορά αυτήν την πτυχή της υποθέσεως.»

244 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, είναι προφανές ότι η επιστολή του Κοινοβουλίου της 6ης Ιουνίου 2007 αποτελεί απάντηση στην επιστολή της 15ης Μαΐου 2007. Ακολούθως, πρέπει να τονιστεί ότι, με την επιστολή αυτή, η ενάγουσα ενημερώθηκε σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας για την παράταση της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98 μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Δεδομένου ότι η πρωτοβουλία προερχόταν από τον γενικό γραμματέα του Κοινοβουλίου, δεδομένου ότι συνεπαγόταν τη συμφωνία αυτού του τελευταίου για μια τέτοια παράταση και δεδομένου ότι είχε γνωστοποιηθεί στην ενάγουσα, αυτή η τελευταία όφειλε να αντιληφθεί ότι η ισχύς του εν λόγω πίνακα θα παρατεινόταν μέχρι τις 31 Αυγούστου 2007. Ως εκ τούτου, η επιστολή αυτή δεν είναι ενδεικτική ούτε της κακής πίστεως του Διαμεσολαβητή ούτε της υπάρξεως συμπαιγνίας μεταξύ αυτού και του Κοινοβουλίου.

245 Δωδέκατον, η ενάγουσα φρονεί ότι το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής απάντησε στις από 19 Οκτωβρίου 2007 και 24 Ιανουαρίου 2008 επιστολές της την 1η Ιουλίου 2008, ήτοι λίγο χρονικό διάστημα αφότου απηύθυνε, στις 6 Μαΐου 2008, στη Γαλλική Προεδρία του Συμβουλίου τα παράπονά της έναντι του Διαμεσολαβητή, είναι ενδεικτικό της υπάρξεως συμπαιγνίας μεταξύ του Διαμεσολαβητή και του Κοινοβουλίου προς το οποίο απευθύνθηκε η εν λόγω Γαλλική Προεδρία ζητώντας διευκρινίσεις. Εντούτοις, η αιτίαση αυτή είναι αβάσιμη. Πράγματι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ενάγουσα επιβεβαίωσε ότι το γεγονός αυτό δεν αποδεικνύει την ύπαρξη μιας τέτοιας συμπαιγνίας. Περαιτέρω, η απάντηση του Διαμεσολαβητή στις επιστολές της ενάγουσας λίγο χρονικό διάστημα αφότου ζητήθηκαν εξηγήσεις από το Κοινοβούλιο, πράγμα το οποίο η ενάγουσα χαρακτηρίζει απλώς πιθανό, δεν αποτελεί ένδειξη περί υπάρξεως συμπαιγνίας μεταξύ του Διαμεσολαβητή και του Κοινοβουλίου.

246 Ως εκ τούτου, τα διάφορα στοιχεία που προβάλλει η ενάγουσα εξεταζόμενα κατ' ιδίαν ή χωριστά δεν μπορούν να αποδείξουν την κακή πίστη, τη μεροληψία ή την υποκειμενική προσέγγιση του Διαμεσολαβητή. Ομοίως, τα διάφορα επιχειρήματα που προέβαλε η ενάγουσα, εξεταζόμενα χωριστά ή στο σύνολό τους δεν μπορούν να αποδείξουν την ύπαρξη συμπαιγνίας μεταξύ του Διαμεσολαβητή και του Κοινοβουλίου.

247 Στον βαθμό που η ενάγουσα προβάλλει ότι συντρέχει περίπτωση καταχρήσεως εξουσίας, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει ένα ακριβές περιεχόμενο στο δίκαιο της Ένωσης και αφορά την περίπτωση κατά την οποία μια διοικητική αρχή χρησιμοποιεί τις εξουσίες της για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίον της έχουν παρασχεθεί. Απόφαση πάσχει κατάχρηση εξουσίας μόνον εάν φαίνεται, επί τη βάσει αντικειμενικών, λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι

ελήφθη προς επίτευξη σκοπών διαφορετικών από τους διακηρυχθέντες [αποφάσεις της 25ης Ιουνίου 1997, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-285/94, Συλλογή, EU:C:1997:313, σκέψη 52, και της 12ης Απριλίου 2013, Du Pont de Nemours (Γαλλία) κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-31/07, EU:T:2013:167, σκέψη 334].

248 Από κανένα επιχείρημα της ενάγουσας για το ζήτημα αυτό δεν μπορεί να διαπιστωθεί, επί τη βάσει αντικειμενικών, λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι ο Διαμεσολαβητής εξέδωσε τις αποφάσεις του προκειμένου να συγκαλύψει τις παράνομες πράξεις που διέπραξε ο ίδιος, καθώς και τις παράνομες πράξεις που διέπραξε το Κοινοβούλιο στο πλαίσιο της διαχειρίσεως του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων που είχε προκύψει από τον διαγωνισμό EUR/A/151/98.

249 Ως εκ τούτου, ο τρίτος ισχυρισμός της ενάγουσας πρέπει να απορριφθεί καθ' ολοκληρίαν.

4. Επί των παρανομιών που διεπράχθησαν λόγω προσβολής των αρχών της αρωγής και της «χρηστής διοικήσεως», της εύλογης προθεσμίας, των άρθρων 14 και 17 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων

α) Εισαγωγή

250 Στο πλαίσιο του τέταρτου ισχυρισμού της, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, στις επίμαχες έρευνες εν προκειμένω, ο Διαμεσολαβητής παρέβη τις αρχές της αρωγής και της «χρηστής διοικήσεως», της εύλογης προθεσμίας, τα άρθρα 14 και 17 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, καθώς και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

251 Οι αιτιάσεις της ενάγουσας στο πλαίσιο του παρόντος ισχυρισμού που αντλούνται από την αμέλεια του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο των επίμαχων ερευνών, από τη συγκάλυψη των σφαλμάτων του και την παράλειψη ελέγχου της προβαλλόμενης εμπιστευτικότητας ταυτίζονται με τις αιτιάσεις που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των τριών πρώτων ισχυρισμών. Ως εκ τούτου, ισχύει η εκτίμηση των αιτιάσεων αυτών που έγινε στο πλαίσιο του ελέγχου των ισχυρισμών αυτών.

β) Επί της εύλογης προθεσμίας

252 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση της εύλογης προθεσμίας, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην εντός εύλογης προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Εξάλλου, έχει κριθεί ότι, όταν η διάρκεια της διαδικασίας δεν καθορίζεται με διάταξη του δικαίου της Ένωσης, ο «εύλογος» χαρακτήρας της προθεσμίας που τήρησε το θεσμικό όργανο προκειμένου να εκδώσει την επίδικη πράξη πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με το σύνολο των περιστάσεων που χαρακτηρίζουν κάθε υπόθεση και, ειδικότερα, με τα συμφέροντα του διαδίκου που διακυβεύονται στη δίκη, την πολυπλοκότητα της υποθέσεως, καθώς και τη συμπεριφορά των εμπλεκόμενων μερών. Έτσι, ο εύλογος χαρακτήρας μιας προθεσμίας δεν μπορεί να καθορίζεται με αναφορά σε ένα συγκεκριμένο μέγιστο όριο, προσδιοριζόμενο κατά τρόπο αφηρημένο, αλλά πρέπει να εκτιμάται κατά περίπτωση εν συναρτήσει προς τις περιστάσεις της υποθέσεως (βλ. απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, De Nicola κατά ΕΤΕ, T-264/11 P, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2013:461, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

253 Εν προκειμένω, η ενάγουσα φρονεί ότι ο Διαμεσολαβητής παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να εξετάζει τις υποθέσεις εντός εύλογης προθεσμίας, αφ' ενός, αναμένοντας σχεδόν επί τριετία μετά από την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 προκειμένου να αποδεχθεί ότι απαιτούντο ορισμένες ακόμη διευκρινίσεις και, αφ' ετέρου, ολοκληρώνοντας οριστικώς την έρευνα επί του φακέλου μετά από τέσσερα και πλέον έτη. Περαιτέρω, προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι απάντησε σε διάφορες επιστολές εντός μη εύλογης προθεσμίας.

254 Υπό το πρίσμα των αιτιάσεων αυτών, επιβάλλεται να γίνει διάκριση μεταξύ, αφ' ενός, της περιόδου που καλύπτει το διάστημα από της εκδόσεως της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 έως την έναρξη της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή, στις 29 Ιουνίου 2010, κατά τη διάρκεια της οποίας η ενάγουσα απευθύνθηκε επανειλημμένως στον Διαμεσολαβητή (στο εξής: πρώτη περίοδος) και, αφ' ετέρου, της περιόδου που καλύπτει το διάστημα από την έναρξη της αυτεπάγγελτης έρευνας, στις 29 Ιουνίου 2010, άχρι της εκδόσεως της αποφάσεως της 31ης Μαρτίου 2011 που περάτωσε την έρευνα αυτή (στο εξής: δεύτερη περίοδος). Πράγματι, η τήρηση από τον Διαμεσολαβητή εύλογης προθεσμίας πρέπει να εκτιμάται όχι εν συναρτήσει προς τη βασιμότητα των λόγων που προβάλλουν τα μέρη σε διάφορες πράξεις, αλλά εν συναρτήσει προς τον τρόπο με τον οποίον διεξήχθησαν οι διαδικασίες που οδήγησαν στην έκδοσή τους.

255 Έτσι, η πρώτη περίοδος δεν αφορά κατά κυριολεξία διαδικασία, αλλά αιτήματα της ενάγουσας προς τον Διαμεσολαβητή στα οποία αυτός όφειλε να απαντήσει εντός εύλογης προθεσμίας. Αντιθέτως, η δεύτερη περίοδος αφορά ειδικώς διαδικασία έρευνας η οποία κατέληξε σε απόφαση.

256 Όσον αφορά την πρώτη περίοδο, η ενάγουσα ζήτησε, στις 24 Ιανουαρίου 2008, να κινηθεί εκ νέου η έρευνα εκ του λόγου ότι ο Διαμεσολαβητής δεν είχε απαντήσει και δεν είχε λάβει υπόψη του στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 τα στοιχεία που περιέχονταν στην από 19 Οκτωβρίου 2007 επιστολή της. Την 1η Ιουλίου 2008, ο Διαμεσολαβητής απάντησε στις επιστολές αυτές αρνούμενος το αίτημα εκ νέου κινήσεως της έρευνας. Έτσι, ο Διαμεσολαβητής απάντησε αντιστοίχως οκτώ και πέντε μήνες μετά την αποστολή των επιστολών της ενάγουσας χωρίς να προσκομιστεί κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προκειμένου να δικαιολογηθούν αυτές οι καθυστερήσεις στην απάντησή τους. Όπως αναγνωρίζει ο Διαμεσολαβητής, οι προθεσμίες αυτές δεν ήσαν εύλογες. Πράγματι, ελλείψει άλλων στοιχείων, η δοθείσα εν προκειμένω απάντηση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα περί εκ νέου κινήσεως της έρευνας δεν δικαιολογούσε την παρέλευση ενός τόσο μεγάλου χρονικού διαστήματος.

257 Στις 14 Ιουλίου 2008, η ενάγουσα ζήτησε από τον Διαμεσολαβητή να της διαβιβάσει ορισμένα έγγραφα που αφορούσαν τη δημοσιότητα που δόθηκε στην εγγραφή του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Στις 21 Ιουλίου 2008, ο Διαμεσολαβητής απάντησε στην επιστολή αυτή. Ο διαδραμών χρόνος για την απάντηση αυτή είναι εύλογος.

258 Την 1η Αυγούστου 2008, η ενάγουσα απέστειλε επιστολή στον Διαμεσολαβητή σε απάντηση της από 21 Ιουλίου 2008 επιστολής του. Την 1η Οκτωβρίου 2008, ο Διαμεσολαβητής απάντησε στην επιστολή αυτή. Ο διαδραμών χρόνος για την απάντηση αυτή είναι εύλογος.

259 Στις 8 Οκτωβρίου 2008, η ενάγουσα αντέδρασε στην επιστολή του Διαμεσολαβητή της 1ης Οκτωβρίου 2008. Το τέλος της επιστολής της ενάγουσας περιέχει την ακόλουθη φράση «σας απαγορεύω να μου γράψετε άλλη φορά». Υπό το πρίσμα του περιεχομένου της επιστολής αυτής, δεν μπορεί να προσαφθεί στον Διαμεσολαβητή ότι δεν απάντησε σε αυτήν.

260 Όσον αφορά τις απαντήσεις στις επιστολές που απέστειλε η P., η ενάγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί ότι ενδεχομένως οι απαντήσεις αυτές απεστάλησαν μετά από μη εύλογο χρονικό διάστημα, δεδομένου ότι δεν ήταν η ίδια αποδέκτρια των εν λόγω απαντήσεων.

261 Όσον αφορά τη δεύτερη περίοδο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το χρονικό διάστημα που διέρρευσε μεταξύ της 29ης Ιουνίου 2010, ημερομηνία ενάρξεως της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή, και της 31ης Μαρτίου 2011, ημερομηνία κατά την οποία εξεδόθη η απόφαση περί τερματισμού της έρευνας αυτής, δεν ήταν εύλογο, δεδομένου ότι μεταξύ των δύο αυτών ημερομηνιών διέρρευσε διάστημα μικρότερο του έτους.

262 Στον βαθμό που η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν της υπέβαλε παρά μόνο στις 3 Μαΐου 2007 τα σχόλια του Κοινοβουλίου που αυτός είχε λάβει στις 20 Μαρτίου 2007, είναι ορθή η παρατήρηση του Διαμεσολαβητή ότι με την από 3 Μαΐου 2007 επιστολή του, δεν περιορίστηκε να

διαβιβάσει τη γνώμη του Κοινοβουλίου. Ενημέρωσε επίσης την ενάγουσα περί της αποφάσεώς του να κινήσει έρευνα, πράγμα το οποίο προϋποθέτει κάποια ανάλυση. Ως εκ τούτου, το εν λόγω χρονικό διάστημα δεν είναι υπερβολικό.

γ) Επί της τηρήσεως του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς

263 Στον βαθμό που η ενάγουσα προβάλλει παράβαση των άρθρων 14 και 17 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο κώδικας αυτός δεν είναι κανονιστικό κείμενο, αλλά ψήφισμα του Κοινοβουλίου το οποίο επιφέρει τροποποιήσεις σε σχέδιο που του είχε υποβληθεί από τον Διαμεσολαβητή και το οποίο καλεί την Επιτροπή να υποβάλει σχετική νομοθετική πρόταση (βλ. απόφαση της 11ης Μαΐου 2010, PC-Ware Information Technologies κατά Επιτροπής, T-121/08, Συλλογή, EU:T:2010:183, σκέψη 90 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Περαιτέρω, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε στην εισαγωγή του εν λόγω κώδικα ότι αυτός δεν αποτελούσε νομικώς δεσμευτικό κείμενο.

264 Έτσι, εκδίδοντας τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, ο Διαμεσολαβητής δεν είχε ως σκοπό να θεσπίσει κανόνες δικαίου οι οποίοι να απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες. Ως εκ τούτου, η μη τήρησή τους δεν αρκεί προκειμένου να διαπιστωθεί κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος σκοπό έχει την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες δυνάμενη να στοιχειοθετεί ευθύνη της Ένωσης. Μόνο στον βαθμό που οι διατάξεις του εν λόγω κώδικα συνιστούν την έκφραση του θεμελιώδους δικαιώματος σε χρηστή διοίκηση, όπως αυτό καθιερώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δύνανται να στοιχειοθετούν ευθύνη της Ένωσης.

265 Στον βαθμό που η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι συχνά δεν απαντούσε στις επιστολές της ούτε έδινε απόδειξη παραλαβής επί σειρά μηνών και, ως εκ τούτου, παρέβη τα άρθρα 14 και 17 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η εν λόγω αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αόριστη. Πράγματι, η ενάγουσα παραλείπει να διευκρινίσει σε σχέση με ποιες επιστολές δεν δόθηκε απόδειξη παραλαβής ή ποιες επιστολές δεν απαντήθηκαν. Εξάλλου, όσον αφορά τον κανόνα κατά τον οποίον για κάθε επιστολή που απευθύνεται σε όργανο παρέχεται απόδειξη παραλαβής εντός προθεσμίας δύο εβδομάδων τον οποίον καθιερώνει το άρθρο 14 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι πρόκειται για απλό τυπικό κανόνα που δεν προβλέπεται ρητώς από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Η μη τήρηση του κανόνα αυτού δεν μπορεί επομένως να συνιστά κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος σκοπό έχει την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες δυνάμενη να στοιχειοθετεί ευθύνη της Ένωσης.

266 Στον βαθμό που η ενάγουσα επικαλείται τον κανόνα που καθιερώνει το άρθρο 17 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς κατά τον οποίον ο υπάλληλος εξασφαλίζει ότι σε κάθε αίτηση ή παράπονο προς το όργανο λαμβάνεται απόφαση μέσα σε εύλογη προθεσμία, χωρίς καθυστέρηση, και εν πάση περιπτώσει όχι αργότερα από δύο μήνες μετά την ημερομηνία παραλαβής, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η προθεσμία των δύο μηνών δεν έχει επιτακτικό χαρακτήρα. Η τήρηση της εύλογης προθεσμίας κατά την εξέταση της καταγγελίας που καθιερώνει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως. Ωστόσο, η τήρηση της αρχής της εύλογης προθεσμίας κατά την εξέταση της καταγγελίας αναλύθηκε ήδη στις σκέψεις 252 επ. ανωτέρω.

267 Για τους ανωτέρω λόγους, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα της ενάγουσας που ερείδονται επί των άρθρων 14 και 17 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.

δ) Επί της ελλείψεως προσβάσεως στον φάκελο

268 Στον βαθμό που η ενάγουσα υποστηρίζει ότι «η συμπεριφορά του Διαμεσολαβητή καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας συνιστά επίσης παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων […] ελλείψει […] προσβάσεως στον φάκελο, ελλείψει διαφάνειας», το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι ενάγουσα δεν διευκρινίζει επαρκώς την αιτίασή της. Δεν εκθέτει επαρκώς με ποιον τρόπο, εν προκειμένω, ο Διαμεσολαβητής παρέβη τις υποχρεώσεις προσβάσεως στον φάκελο και διαφάνειας. Ως εκ τούτου, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

ε) Συμπέρασμα

269 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πλην των αιτιάσεων που ταυτίζονται με τις αιτιάσεις που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των προηγούμενων ισχυρισμών, μόνον η μη εύλογη προθεσμία απαντήσεως στις επιστολές περί των οποίων διαλαμβάνει η σκέψη 256 ανωτέρω συνιστά πλημμέλεια. Δεδομένου ότι η ενάγουσα έχει το δικαίωμα όπως οι αιτήσεις της εξετάζονται εντός εύλογης προθεσμίας, η μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας συνιστά κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος σκοπό έχει την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες δυνάμενη να στοιχειοθετεί ευθύνη της Ένωσης.

Δ– *Επί της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας*

α) Εισαγωγικές παρατηρήσεις

270 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη τόσο υλική ζημία όσο και ηθική βλάβη λόγω των πλημμελειών τις οποίες διέπραξε ο Διαμεσολαβητής.

271 Όσον αφορά την υλική ζημία, η ενάγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, λόγω των πλημμελειών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής, απώλεσε μια σημαντική ευκαιρία να προσληφθεί ως μόνιμη υπάλληλος. Ως εκ τούτου, η ενάγουσα ζητεί την καταβολή «αποδοχών» από τον Ιούνιο 2005 μέχρι τις 31 Μαρτίου 2026, ήτοι από της ημερομηνίας εγγραφής του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 μέχρι τη συνήθη ηλικία συνταξιοδοτήσεως, περιλαμβανόμενων των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, ή, τουλάχιστον, ενός τμήματος του ποσού αυτού προκειμένου να ληφθεί υπόψη η απώλεια ευκαιρίας. Για την εκτίμηση της απώλειας ευκαιρίας, η ενάγουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να εφαρμόσει ένα συντελεστή ο οποίος να εκπροσωπεί την απώλεια της ευκαιρίας διορισμού λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη το γεγονός ότι ήταν η μόνη υποψήφια η οποία εξακολουθούσε να περιλαμβάνεται στον εν λόγω πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων. Η ενάγουσα υπολογίζει αυτή τη ζημία για το παρελθόν σε 559 382,13 ευρώ. Για το μέλλον, καλεί το Δικαστήριο να υποχρεώσει τον Διαμεσολαβητή να της καταβάλλει μηνιαίως, από τον Μάιο 2011 και μέχρι τον Μάρτιο 2026 τα καθαρά ποσά, ή τουλάχιστον ένα τμήμα των ποσών αυτών ανταποκρινόμενο στις αποδοχές που ισχύουν για τους υπαλλήλους της ομάδας καθηκόντων AD, από τον βαθμό AD 9, κλιμάκιο 2, δεύτερο έτος, λαμβάνοντας υπόψη τη συνήθη σταδιοδρομία ενός υπαλλήλου του ιδίου βαθμού, προσαυξανόμενα με τις αντίστοιχες εισφορές για το συνταξιοδοτικό ταμείο υπέρ της ενάγουσας, καθώς και με τις εισφορές για το ταμείο ασφαλίσεως ασθενείας.

272 Όσον αφορά την ηθική βλάβη, η ενάγουσα φρονεί ότι υπέστη μια τέτοια βλάβη λόγω της πεισματικής στάσεως του Κοινοβουλίου έναντί της και της πρόδηλης αμέλειας του Διαμεσολαβητή από τον οποίον αναμένεται η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών. Φρονεί ότι η διαδικασία που κινήθηκε ενώπιον του Διαμεσολαβητή αποδείχθηκε απώλεια χρόνου, ενέργειας και χρημάτων. Περαιτέρω, επισημαίνει ότι λόγω της συμπεριφοράς του απώλεσε οποιαδήποτε εμπιστοσύνη σε αυτό το όργανο που έχει θεσμοθετηθεί από τη Συνθήκη ώστε να της παράσχει αρωγή, πράγμα το οποίο της προκάλεσε ηθική βλάβη. Απλές δικαιολογίες δεν μπορούν να επανορθώσουν τη ψυχολογική ταλαιπωρία που προκλήθηκε από τις πλημμέλειες αυτές, η δε αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή ουδόλως παρείχε τη δυνατότητα επανορθώσεως των σφαλμάτων που διεπράχθησαν

με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007. Η ενάγουσα υπολογίζει επομένως την ηθική βλάβη ex aequo et bono σε 50 000 ευρώ. Ο Διαμεσολαβητής αμφισβητεί άπαντα τα επιχειρήματα που προέβαλε η ενάγουσα.

273 Προκειμένου να εκτιμηθούν αυτά τα διάφορα επιχειρήματα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ευθύνη της Ένωσης στοιχειοθετείται μόνον εάν η ενάγουσα πράγματι υπέστη πραγματική και βεβαία ζημία (αποφάσεις της 27ης Ιανουαρίου 1982, De Franceschi κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 51/81, EU:C:1982:20, σκέψη 9, και της 16ης Ιανουαρίου 1996, Candiotte κατά Συμβουλίου, T-108/94, Συλλογή, EU:T:1996:5, σκέψη 54).

274 Εναπόκειται στην ενάγουσα να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία στον δικαστή της Ένωσης για να αποδεικνύει την ύπαρξη και την έκταση μιας τέτοιας ζημίας (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 21ης Μαΐου 1976, Roquette frères κατά Επιτροπής, 26/74, Συλλογή, EU:C:1976:69, σ. 677, σκέψεις 22 έως 24, της 9ης Ιανουαρίου 1996, Koelman κατά Επιτροπής, T-575/93, Συλλογή, EU:T:1996:1, σκέψη 97, και της 28ης Απριλίου 1998, Dorsch Consult κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-184/95, Συλλογή, EU:T:1998:74, σκέψη 60). Περαιτέρω, κρίθηκε ότι αγωγή αποζημιώσεως δεν μπορούσε να απορριφθεί οσάκις, παρά την υφιστάμενη αβεβαιότητα ως προς τον ακριβή ποσοτικό υπολογισμό της, η ζημία είναι αναμφισβήτητη και δύναται να αποτιμηθεί οικονομικώς (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση Agraz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:C:2006:708, σκέψη 42).

275 Τέλος, στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως, έχει κριθεί ότι υφίσταται αιτιώδης συνάφεια, εφόσον υπήρξε άμεση συνάφεια αιτίου και αποτελέσματος μεταξύ της συμπεριφοράς που προσάπτεται στο όργανο και της προβαλλόμενης ζημίας, συνάφεια την οποία οφείλει να αποδείξει ο ενάγων. Η προσαπτόμενη συμπεριφορά πρέπει έτσι να είναι η καθοριστική αιτία της ζημίας (βλ. απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2009, Arizmendi κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 και T-484/04, Συλλογή, EU:T:2009:530, σκέψη 85 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

β) Επί της υλικής ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της ζημίας αυτής και των παρανομιών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής

276 Κατ' αρχάς, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα της ενάγουσας όπως υποχρεωθεί η Ένωση στην καταβολή αποζημιώσεως για τις παρανομίες που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής, στον βαθμό που το εν λόγω αίτημα αφορά την καταβολή του συνόλου των αποδοχών τις οποίες θα εισέπραττε η ενάγουσα εάν είχε προσληφθεί τον Ιούνιο 2005, ημερομηνία εγγραφής του ονόματός της στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, έως τη συνήθη ηλικία συνταξιοδοτήσεως περιλαμβανομένων των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

277 Πράγματι, η εγγραφή του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 δεν της έδιδε το δικαίωμα να προσληφθεί. Η διακριτική εξουσία που απολαύουν τα όργανα κατά την πρόσληψη των επιτυχόντων ενός διαγωνισμού κωλύει την αναγνώριση ενός τέτοιου δικαιώματος. Ως εκ τούτου, η ζημία που προκλήθηκε λόγω πλημμέλειας σχετικά με την εγγραφή του ονόματος ενός προσώπου στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων ενός διαγωνισμού δεν μπορεί να αντιστοιχεί στο διαφυγόν κέρδος συνεπεία της απωλείας του δικαιώματος αυτού (βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2008, Επιτροπή κατά Girardot, C-348/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:107, σκέψη 65).

278 Επομένως, οι παρανομίες που διεπράχθησαν από τον Διαμεσολαβητή δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι προκάλεσαν ζημία ισοδύναμη προς τη ζημία που θα είχε υποστεί ένα πρόσωπο το οποίο θα είχε δικαίωμα να προσληφθεί.

279 Όσον αφορά την απώλεια της ευκαιρίας προσλήψεως την οποία επικαλείται η ενάγουσα, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι, εν αντιθέσει προς όσα προβάλλει ο Διαμεσολαβητής, το αίτημα αυτό δεν είναι απαράδεκτο ως μη επαρκώς ορισμένο.

280 Πράγματι, μολονότι το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι ήταν πολύ δυσχερές, εάν όχι ανέφικτο, να καθοριστεί μια μέθοδος για τον ακριβή ποσοτικό υπολογισμό της ευκαιρίας προσλήψεως σε θέση εργασίας εντός ενός οργάνου και, ως εκ τούτου, να υπολογιστεί η ζημία συνεπεία της απωλείας αυτής της ευκαιρίας (απόφαση Επιτροπή κατά Girardot, σκέψη 277 ανωτέρω, EU:C:2008:107, σκέψη 60), εντούτοις δεν συνήγαγε εντεύθεν ότι το αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως λόγω της απωλείας ευκαιρίας πρέπει να απορρίπτεται αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτο ή ως αβάσιμο. Εν προκειμένω, η ενάγουσα διατύπωσε μια μέθοδο για τον υπολογισμό της απώλειας ευκαιρίας η οποία είναι επαρκώς ορισμένη. Πράγματι, ζήτησε, παραπέμποντας στη νομολογία Girardot, την εφαρμογή ενός συντελεστή επί της αξίας των αποδοχών εάν είχε προσληφθεί από τον Ιούνιο 2005 στον βαθμό AD 8, βαθμίδα 4, μέχρι το 2026 λαμβανομένης υπόψη της συνήθους σταδιοδρομίας ενός υπαλλήλου συνυπολογιζόμενων των αντίστοιχων εισφορών για το συνταξιοδοτικό ταμείο και των εισφορών για το ταμείο ασφαλίσεως ασθενείας και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ήταν η μόνη εναπομείνασα υποψήφια στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98.

281 Εντούτοις, το αίτημα της ενάγουσας λόγω της απωλείας ευκαιρίας να προσληφθεί πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι δεν υφίσταται επαρκώς στενή συνάφεια μεταξύ της εν λόγω ζημίας και των παρανομιών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής.

282 Πράγματι, η παραποίηση από τον Διαμεσολαβητή του περιεχομένου της γνώμης του Κοινοβουλίου στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2006 (βλ. σκέψη 102 ανωτέρω) δεν συνεπάγεται ότι η ενάγουσα απώλεσε την ευκαιρία να προσληφθεί. Έστω και αν ο Διαμεσολαβητής είχε διαπιστώσει ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε αναφέρει στη γνώμη του ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας είχε τεθεί στη διάθεση άλλων οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, δεν θα απέρρεε εντεύθεν ούτε κάποια διαπίστωση του Διαμεσολαβητή περί μη διαβιβάσεως του εν λόγω πίνακα στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης ούτε η απώλεια για την ενάγουσα της ευκαιρίας να προσληφθεί.

283 Όσον αφορά τις παραβάσεις από τον Διαμεσολαβητή του καθήκοντός του επιμελείας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η καθοριστική αιτία για την οποία η ενάγουσα απώλεσε ενδεχομένως την ευκαιρία να προσληφθεί συνίστατο στις ενέργειες του Κοινοβουλίου και όχι σε αυτές του Διαμεσολαβητή. Πράγματι, μόνο στην περίπτωση που το Κοινοβούλιο, αφ' ενός, δεν ενημέρωσε τις ΓΔ του και τα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης περί της εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, και, αφ' ετέρου, δεν ενέγραψε το όνομα της ενάγουσας στον εν λόγω πίνακα για διάρκεια ίση προς αυτήν κατά την οποία ήσαν εγγεγραμμένα τα ονόματα των λοιπών επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού, υπήρξε πιθανώς για την ενάγουσα απώλεια της ευκαιρίας να προσληφθεί.

284 Εάν ο Διαμεσολαβητής είχε διαπιστώσει ότι το Κοινοβούλιο, παραλείποντας να διαβιβάσει στις ΓΔ του και στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης εν ευθέτω χρόνω την εγγραφή του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 και παραλείποντας να προσδώσει στην εγγραφή του ονόματος της την ίδια διάρκεια με αυτήν που ίσχυσε για τους λοιπούς επιτυχόντες, είχε παραβεί την υποχρέωσή του να ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, τότε ο Διαμεσολαβητής θα έπρεπε να συνεργαστεί με το Κοινοβούλιο προκειμένου να εξεύρει συμβιβαστική λύση ικανή να εξαλείψει τις περιπτώσεις κακοδιοικήσεως και να ικανοποιήσει την ενάγουσα. Οσάκις η συμβιβαστική λύση δεν είναι εφικτή ή αποτυγχάνει, ο Διαμεσολαβητής μπορεί είτε να διατυπώσει επικριτικά σχόλια είτε να συντάξει έκθεση περιέχουσα σχέδια συστάσεως η οποία μπορεί να καταλήξει σε ειδική έκθεση με συστάσεις (βλ. άρθρο 3, παράγραφοι 5 έως 7, της αποφάσεως 94/262 και άρθρα 6 έως 8 των εκτελεστικών διατάξεων).

285 Όπως αναγνώρισε η ενάγουσα, κανένα από τα μέτρα αυτά που έλαβε ο Διαμεσολαβητής έναντι του Κοινοβουλίου δεν είναι νομικώς δεσμευτικό. Το ενδεχόμενο να καταλήξει η συνεργασία σε συμβιβαστική λύση εξαρτάται τόσο από τον Διαμεσολαβητή όσο και από το Κοινοβούλιο. Ωστόσο, ελλείψει δεσμευτικού χαρακτήρα των μέτρων που μπορεί να λάβει ο Διαμεσολαβητής έναντι του Κοινοβουλίου, τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να θεωρηθούν ως καθοριστική αιτία της ζημίας που συνίσταται στην απώλεια για την ενάγουσα της ευκαιρίας να προσληφθεί (βλ., στο ίδιο πνεύμα και κατ' αναλογίαν, απόφαση Arizmendi κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 275 ανωτέρω, EU:T:2009:530, σκέψη 93).

286 Αυτή η τελευταία εκτίμηση δεν αναιρείται από το επιχείρημα της ενάγουσας ότι το Κοινοβούλιο ακολουθούσε πάντοτε τις συστάσεις του Διαμεσολαβητή και ότι τυχόν άρνηση θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για αγωγή αποζημιώσεως κατά του Κοινοβουλίου. Πράγματι, η ενάγουσα δεν αποδεικνύει τον ισχυρισμό της ως προς την ανταπόκριση στις εν λόγω συστάσεις. Περαιτέρω, έστω και αν τούτο αποδεικνυόταν, δεν θα δημιουργούσε επαρκώς άμεση αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των παρανομιών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής και της απωλείας για την ενάγουσα της ευκαιρίας να προσληφθεί. Εξάλλου, το γεγονός ότι τυχόν άρνηση του Κοινοβουλίου να ακολουθήσει τις συστάσεις αυτές μπορεί να αποτελέσει τη βάση για αγωγή αποζημιώσεως δεν καθιστά τις ίδιες αυτές συστάσεις δεσμευτικές.

287 Τέλος, όσον αφορά τη μη τήρηση εύλογης προθεσμίας από τον Διαμεσολαβητή (βλ. σκέψεις 252 επ. ανωτέρω), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η καθυστέρηση του Διαμεσολαβητή να απαντήσει σε ορισμένες επιστολές της ενάγουσας δεν μπορεί να είναι η καθοριστική αιτία της απωλείας ευκαιρίας για αυτήν να προσληφθεί. Πράγματι, δεν υφίσταται επαρκώς άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της καθυστερήσεως στην αποστολή των εν λόγω απαντήσεων και της απωλείας για την ενάγουσα της ευκαιρίας να προσληφθεί ως μόνιμη υπάλληλος. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι απάντηση δοθείσα εντός εύλογης προθεσμίας θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο ή θα ευνοούσε την ενάγουσα.

γ) Επί της ηθικής βλάβης και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της βλάβης αυτής και των παρανομιών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής

288 Κατ' αρχάς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η δήθεν ανυποχώρητη στάση του Κοινοβουλίου έναντι της ενάγουσας δεν συνιστά παρανομία διαπραχθείσα από τον Διαμεσολαβητή και, ως εκ τούτου, ουδεμία αποζημίωση για ηθική βλάβη μπορεί να επιδικαστεί για τον λόγο αυτόν στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως η οποία αφορά αποκλειστικώς την ευθύνη της Ένωσης λόγω της συμπεριφοράς του Διαμεσολαβητή.

289 Περαιτέρω, ο ισχυρισμός της ενάγουσας ότι οι παρανομίες που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής της «στοίχισαν χρήματα» έχει την έννοια ότι αφορά την ύπαρξη υλικής ζημίας. Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι τελείως αόριστος προκειμένου να μπορεί να εκτιμηθεί εάν η εν λόγω βλάβη είναι πραγματική και βεβαία και, ως εκ τούτου, είναι άνευ σημασίας για την επίλυση της παρούσας διαφοράς.

290 Ακολούθως, στον βαθμό που η ενάγουσα φρονεί ότι οι παρανομίες που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής δημιούργησαν την αίσθηση απωλείας χρόνου και ενέργειας και εξανέμισαν την εμπιστοσύνη της σε αυτό το όργανο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι είναι βέβαιον ότι η παραποίηση του περιεχόμενου της γνώμης του Κοινοβουλίου και η μη επιμελής ενάσκηση των καθηκόντων του κατά τη διεξαγωγή έρευνας ως προς την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 επηρέασαν οπωσδήποτε την εμπιστοσύνη της ενάγουσας στη διαδικασία που προβλέφθηκε προκειμένου να εξαλείφονται οι περιπτώσεις κακοδιοικήσεως εκ μέρους των οργάνων της Ένωσης. Ομοίως, στο πλαίσιο της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή, η μη επιμελής ενάσκηση των καθηκόντων του κατά τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως ως προς τη διάρκεια της εγγραφής στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 του ονόματος της ενάγουσας σε σχέση με αυτήν των ονομάτων των λοιπών επιτυχόντων επηρέασε οπωσδήποτε την εμπιστοσύνη

της ενάγουσας στο λειτούργημα του Διαμεσολαβητή. Η εντός μη εύλογης προθεσμίας αποστολή απαντήσεως σε ορισμένες επιστολές της ενάγουσας με τις οποίες ζητούσε να κινηθεί εκ νέου η έρευνα για τον λόγο ότι η απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 έπασχε πλάνη ενίσχυσε αυτή την απώλεια εμπιστοσύνης. Οπωσδήποτε, τα εν λόγω σφάλματα δημιούργησαν περαιτέρω στην ενάγουσα το αίσθημα ότι ανάλωνε τον χρόνο της και την ενέργειά της για την καταγγελία ενώπιον του Διαμεσολαβητή της περιπτώσεως κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου σε σχέση με την εγγραφή του ονόματός της στον εν λόγω πίνακα.

291 Η ζημία που προκλήθηκε από τις παρανομίες που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής περιορίστηκε από ορισμένες δράσεις που αυτός ανέλαβε. Έτσι, η εσφαλμένη απόδοση της γνώμης του Κοινοβουλίου στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 διορθώθηκε από τον Διαμεσολαβητή στις 29 Ιουνίου 2010 (βλ. σκέψη 166 ανωτέρω). Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε συγγνώμη για τις καθυστερημένες απαντήσεις του, καθώς και για τα σφάλματά του. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής κίνησε εκ νέου αυτεπάγγελτη έρευνα.

292 Εντούτοις, εν προκειμένω, οι ενέργειες στις οποίες προέβη ο Διαμεσολαβητής και περιγράφονται στη σκέψη 291 ανωτέρω δεν επαρκούν προκειμένου να αντισταθμιστεί πλήρως η ηθική βλάβη που προκλήθηκε λόγω των παρανομιών που διεπράχθησαν. Πράγματι, η αυτεπάγγελτη έρευνα δεν κινήθηκε από τον Διαμεσολαβητή παρά μόνον αφότου η ενάγουσα κατήγγειλε την ύπαρξη σφαλμάτων στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 και τούτο μόνο μετά την παρέμβαση ενός μέλους του Κοινοβουλίου. Ειδικότερα, όσον αφορά την παραμόρφωση του περιεχόμενου της γνώμης του Κοινοβουλίου από τον Διαμεσολαβητή στην εν λόγω απόφαση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παραμόρφωση αυτή καταγγέλθηκε από την ενάγουσα με την από 1 Αυγούστου 2008 επιστολή της και ότι ο Διαμεσολαβητής παρέλειψε αρχικώς να διορθώσει αυτήν την παραμόρφωση (βλ. επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2008). Μόνον κατόπιν της από 1 Ιουνίου 2010 επιστολής της P. και ενός και πλέον έτους αφότου η ενάγουσα κατήγγειλε την εν λόγω παραμόρφωση, ο Διαμεσολαβητής, με την από 29 Ιουνίου 2010 επιστολή του, παραδέχθηκε το εν λόγω σφάλμα και το διόρθωσε. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η συγγνώμη του Διαμεσολαβητή και η διόρθωσή του δεν μπορούν να αντισταθμίσουν πλήρως την ηθική βλάβη την οποία υπέστη η ενάγουσα λόγω αυτής της παραμορφώσεως. Περαιτέρω, η αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή δεν μπορούσε να επανορθώσει πλήρως την ηθική βλάβη που προκλήθηκε από την έλλειψη επιμελείας αυτού του τελευταίου στο πλαίσιο των ερευνών που διενήργησε κατόπιν της καταγγελίας, δεδομένου ότι αυτός δεν διενήργησε ορθώς την εν λόγω έρευνα σχετικά με το ζήτημα της διαβιβάσεως στις ΓΔ του Κοινοβουλίου και στα λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας. Το γεγονός ότι η ενάγουσα αντιτάχθηκε σε αυτήν την αυτεπάγγελτη έρευνα δεν αναιρεί την απώλεια της εμπιστοσύνης της ενάγουσας λόγω της μη επιμελώς διενεργηθείσας έρευνας του Διαμεσολαβητή κατόπιν της καταγγελίας. Αντιθέτως, ο λόγος της αντιθέσεώς της στην αυτεπάγγελτη έρευνα του Διαμεσολαβητή ήταν η εν λόγω απώλεια εμπιστοσύνης. Τέλος, η συγγνώμη του Διαμεσολαβητή δεν μπορούν να επανορθώσουν πλήρως την ηθική βλάβη που συνδέεται με την απώλεια εμπιστοσύνης της ενάγουσας λόγω της ελλιπούς επιμελείας του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο της έρευνας που διενεργήθηκε κατόπιν καταγγελίας ως προς το ζήτημα της διαρκείας της εγγραφής στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 του ονόματος της ενάγουσας και αυτής των ονομάτων των λοιπών επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού στον εν λόγω πίνακα.

293 Οι παρανομίες που διεπράχθησαν από τον Διαμεσολαβητή συνιστούν επίσης την καθοριστική αιτία της απωλείας της εμπιστοσύνης της ενάγουσας στον θεσμό του Διαμεσολαβητή και της αισθήσεώς της ότι με την καταγγελία απώλεσε χρόνο και ενέργεια. Επομένως, υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εν λόγω παρανομιών και της προβαλλόμενης ηθικής βλάβης κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 275 ανωτέρω.

294 Τέλος, το ύψος της ηθικής βλάβης που υπέστη η ενάγουσα λόγω των παρανομιών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής πρέπει, υπό το πρίσμα των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, να υπολογιστεί ex aequo et bono σε 7 000 ευρώ.

III – *Επί των αιτημάτων λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων και επί της προβολής νέων αιτιάσεων*

A – *Επί των αιτημάτων που επαναλαμβάνονται στο υπόμνημα απαντήσεως*

295 Όπως παρατίθεται στις σκέψεις 46 επ. ανωτέρω, η ενάγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει τη λήψη ορισμένων μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων.

296 Πρώτον, όσον αφορά το αίτημα να προσκομιστούν τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο της έρευνας, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η ενάγουσα προσκόμισε τα έγγραφα αυτά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατόπιν προσβάσεως στα έγγραφα αυτά στο πλαίσιο της διαδικασίας της υποθέσεως F-9/12 (βλ. τις επιστολές της ενάγουσας της 25ης Απριλίου και της 6ης Ιουνίου 2012). Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος παραδέχθηκε ότι τα έγγραφα αυτά περιελήφθησαν στη δικογραφία υπό την επιφύλαξη της εκτιμήσεως του παραδεκτού και της κρισιμότητάς τους (βλ. αποφάσεις της 23ης Μαΐου 2012 και της 19ης Ιουνίου 2012).

297 Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η προσκόμιση των εγγράφων αυτών είναι παραδεκτή και ότι είναι κρίσιμη για την επίλυση της παρούσας διαφοράς (βλ. σκέψεις 94 επ. ανωτέρω). Ως εκ τούτου, όπως αναγνωρίζει η ενάγουσα με την από 25 Απριλίου 2012 επιστολή της, το αίτημα της λήψεως ορισμένων μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προέβαλε με το υπόμνημα απαντήσεως έχει καταστεί άνευ αντικειμένου. Μόνον το τμήμα του εγγράφου «pooling» της 14ης Μαΐου 2007, του οποίου δεν έχει αρθεί η εμπιστευτικότητα, εξακολουθεί να αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως για τη λήψη μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας. Συναφώς, ανεξαρτήτως της βασιμότητας της διατηρήσεως της εμπιστευτικότητας ορισμένων χωρίων του εγγράφου αυτού, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η επίλυση της παρούσας διαφοράς δεν απαιτεί την πρόσβαση στο σύνολό του εγγράφου αυτού.

298 Δεύτερον, επίσης έχει καταστεί άνευ αντικειμένου το αίτημα περί προσκομίσεως των επιστολών της 24ης και της 31ης Μαΐου 2007 σχετικά με την παράταση της ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98, δεδομένου ότι οι επιστολές αυτές επισυνάφθηκαν στο υπόμνημα απαντήσεως.

299 Τρίτον, όσον αφορά το αίτημα εμφανίσεως του Ν. Διαμαντούρου, πρώην Διαμεσολαβητή, καθώς και των υπαλλήλων του Διαμεσολαβητή και του Κοινοβουλίου που ήσαν επιφορτισμένοι με τον φάκελο της ενάγουσας (βλ. σκέψη 46 ανωτέρω), το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα έγγραφα που κατατέθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως προκειμένου να απαντήσει στις διάφορες αιτιάσεις της ενάγουσας. Επομένως, δεν συντρέχει λόγος να εξεταστούν τα εν λόγω πρόσωπα.

B – *Επί των αιτημάτων που διατυπώθηκαν μετά την υποβολή του υπομνήματος απαντήσεως*

1. Εισαγωγή

300 Μετά την κατάθεση του υπομνήματος απαντήσεως, η ενάγουσα ζήτησε στις 25 Απριλίου, 6 Ιουνίου, 23 Οκτωβρίου και 19 Δεκεμβρίου 2012, καθώς και στις 6 Νοεμβρίου 2013 να της παρασχεθεί η δυνατότητα να καταθέσει νέα αποδεικτικά στοιχεία και να προβάλει νέα επιχειρήματα προς στήριξη της αγωγής της. Με ορισμένες από τις επιστολές αυτές, ζήτησε επίσης από το Γενικό Δικαστήριο τη λήψη νέων μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων.

301 Ειδικότερα, με τις από 25 Απριλίου και 6 Ιουνίου 2012 επιστολές της, η ενάγουσα προέβαλε τρεις νέες αιτιάσεις.

302 Πρώτον, η ενάγουσα θεώρησε ότι το γεγονός ότι κοινοποιήθηκε σε μέλος της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου αντίγραφο της επιστολής που απεστάλη από το Κοινοβούλιο στο Συμβούλιο στις 21 Φεβρουαρίου 2006 επιβεβαίωνε την πρόθεση του Κοινοβουλίου να βλάψει την ενάγουσα όπως είχε εκθέσει στην καταγγελία. Κατ' αυτήν, το γεγονός ότι δεν ερευνήθηκαν οι λόγοι για τους οποίους κοινοποιήθηκε σε μέλος της εν λόγω νομικής υπηρεσίας αντίγραφο της εν λόγω επιστολής εμπόδισε την εξεύρεση της αληθείας. Επιπλέον, επισήμανε ότι ο Διαμεσολαβητής δεν είχε ζητήσει την άρση της εμπιστευτικότητας της επιστολής αυτής.

303 Δεύτερον, η ενάγουσα θεώρησε ότι από την άμυνα του Κοινοβουλίου στην υπόθεση F-9/12 συναγόταν ότι ο φάκελός της είχε καταστραφεί όχι τον Μάρτιο 2010, αλλά τον Ιούλιο 2010, ήτοι μετά την κίνηση, στις 29 Ιουνίου 2010, αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή. Συνήγαγε εντεύθεν ότι το Κοινοβούλιο είχε καταστρέψει σκοπίμως τον φάκελό της.

304 Τρίτον, η ενάγουσα θεώρησε ότι το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής και το Κοινοβούλιο είχαν διαγράψει τους πίνακες των πλέον ικανών υποψηφίων για τους μη ειδικούς και τους ειδικούς διαγωνισμούς διοικητικών υπαλλήλων στο έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 ήταν ανησυχητικό. Κατ' αυτήν, η έννοια της εμπιστευτικότητας ερμηνεύθηκε κατά τρόπο άκρως μεροληπτικό από το Κοινοβούλιο, δεδομένου ότι οι πίνακες των πλέον ικανών υποψηφίων για τους διαγωνισμούς για μη γαλλόφωνους δεν είχαν διαγραφεί. Εντούτοις, ήταν πεπεισμένη ότι υφίσταντο οι ανάγκες σε διοικητικούς υπαλλήλους.

305 Με την από 23 Οκτωβρίου 2012 επιστολή της, η ενάγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο, ως μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων, να καλέσει το Κοινοβούλιο για να προσκομίσει την αίτησή του προς τον Διαμεσολαβητή της 30ής Ιουνίου 2011, καθώς και τον Διαμεσολαβητή για να προσκομίσει την απάντησή του στο Κοινοβούλιο της 1ης Ιουλίου 2011, όπως αυτές πρωτοκολλήθηκαν στο πρωτόκολλο που αφορά τη διαβίβαση εγγράφων που κατέχει ο Διαμεσολαβητής κατόπιν της έρευνας που διενήργησε στο Κοινοβούλιο τον Μάιο 2007.

306 Στις 19 Δεκεμβρίου 2012, η ενάγουσα προσκόμισε νέα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της αγωγής τα οποία ελήφθησαν κατόπιν των απαντήσεων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας που έλαβε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-9/12. Επί τη βάσει αυτών των αποδεικτικών στοιχείων, η ενάγουσα διατύπωσε τις ακόλουθες αιτιάσεις.

307 Πρώτον, η ενάγουσα επανέλαβε τον ισχυρισμό της ότι ο φάκελός της είχε καταστραφεί μετά την κίνηση της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή. Κατ' αυτήν, η σιγή του τελευταίου σε σχέση με το ψεύδος του Κοινοβουλίου για την καταστροφή του φακέλου του διαγωνισμού συνιστούσε παρεμπόδιση στην εξεύρεση της αληθείας. Περαιτέρω, υποστήριξε ότι ο Διαμεσολαβητής δεν ερεύνησε την παράνομη καταστροφή του φακέλου της από το Κοινοβούλιο.

308 Δεύτερον, η ενάγουσα προσάπτει στον Διαμεσολαβητή ότι δεν θεώρησε ότι το Κοινοβούλιο είχε ενεργήσει κατά τρόπο που να συνιστά περίπτωση κακοδιοικήσεως, μολονότι αυτό το τελευταίο δεν είχε προσκομίσει ούτε τον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων όπως αυτός ίσχυε τον Ιούνιο 2005 ούτε αντίγραφο των υποσημειώσεων επιδόσεων του εν λόγω πίνακα.

309 Τρίτον, η ενάγουσα θεώρησε ότι δεν είχε ενημερωθεί για τον αριθμό των κενών θέσεων διοικητικών υπαλλήλων γενικών καθηκόντων του βαθμού Α 7 μεταξύ Ιουνίου 2005 και Αυγούστου 2007 ούτε για τον αριθμό των εκτάκτων υπαλλήλων με τα δικά της προσόντα που διορίστηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής στα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Ωστόσο, κατ' αυτήν, από μια τέτοια ενημέρωση θα μπορούσε να καταδειχθεί ότι κατά πάσα πιθανότητα θα προσλαμβανόταν, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να καταδείξει μια έντιμη έρευνα του Διαμεσολαβητή. Ως εκ τούτου, ζήτησε τη λήψη ενός νέου μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας από το Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να λάβει γνώση των κενών θέσεων των διοικητικών υπαλλήλων γενικών καθηκόντων στο

Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μεταξύ 2005 και Αυγούστου 2007, καθώς και του αριθμού εκτάκτων υπαλλήλων ή υπαλλήλων επί συμβάσει με παρεμφερή προσόντα οι οποίοι προσελήφθησαν κατά την περίοδο αυτή, καθώς και της εθνικότητας των προσληφθέντων.

310 Με την επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου 2012, η ενάγουσα ζήτησε επίσης τη λήψη νέων μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, ήτοι, αφ' ενός, να κληθεί το Συμβούλιο να προσκομίσει αντίγραφα των επιστολών που της απέστειλε στις 9 Φεβρουαρίου 2006 και στις 23 Ιανουαρίου 2007 και, αφ' ετέρου, να κληθεί το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο να προσκομίσουν αντίγραφο του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου το οποίο απέστειλε το Συμβούλιο, μέσω της Ε., στο Κοινοβούλιο τον Φεβρουάριο 2006 προκειμένου να ζητήσει το βιογραφικό της σημείωμα και το έντυπο της υποψηφιότητάς της, καθώς και οποιοδήποτε ενδεχόμενο αίτημα αλληλογραφίας του Συμβουλίου προς το Κοινοβούλιο για την περίπτωσή της και σχετικά με την υποψηφιότητά της.

311 Στις 6 Νοεμβρίου 2013, η ενάγουσα ζήτησε την εμφάνιση της Ε. O'Reilly, ήτοι της νέας Διαμεσολαβήτριας, προκειμένου να παρουσιάσει την άποψή της σχετικά με τις πλημμέλειες που διεπράχθησαν από τον προκάτοχό της και προκειμένου να εκθέσει σε ποιον βαθμό ανελάμβανε τη σχετική ευθύνη ή τις κατήγγειλε.

2. Εκτίμηση

α) Επί της εμπλοκής μέλους της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου

312 Στον βαθμό που η ενάγουσα υποστηρίζει ότι το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Φεβρουαρίου 2006 αποτελεί αρχή αποδείξεως της αντιθέσεως του Κοινοβουλίου στην πρόσληψή της, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της καταγγελίας, της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 και της περιελεύσεως σε γνώση της ενάγουσας του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Φεβρουαρίου 2006 μετά την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, αυτή η νέα αιτίαση είναι παραδεκτή.

313 Αντιθέτως, το γεγονός ότι κοινοποιήθηκε σε μέλος της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου αντίγραφο μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απεστάλη από υπάλληλο του Κοινοβουλίου στις 21 Φεβρουαρίου 2006 με το οποίο διαβιβαζόταν το βιογραφικό και η υποψηφιότητα της ενάγουσας σε υπεύθυνο του Συμβουλίου, δεν συνιστά αρχή αποδείξεως ότι το Κοινοβούλιο παρεμπόδισε οποιονδήποτε διορισμό της ενάγουσας. Πράγματι, το γεγονός αυτό δεν καταδεικνύει ότι το Κοινοβούλιο μπορούσε να έχει κάποιου είδους προκατάληψη έναντι της υποψηφιότητας της ενάγουσας. Η κοινοποίηση αντιγράφου σε μέλος της νομικής υπηρεσίας μπορεί να εξηγηθεί από τη βούληση της διοικήσεως να διασφαλίσει τη νομιμότητα των διαδικασιών εμπλέκοντας σε μεγαλύτερο βαθμό τη νομική υπηρεσία του εν λόγω οργάνου. Αυτός ο έλεγχος της νομιμότητας των εφαρμοζόμενων διαδικασιών αποτελεί μέρος των νόμιμων καθηκόντων μιας νομικής υπηρεσίας.

314 Η δε γνωμοδότηση επί της κοινοποιήσεως για προκαταρκτικό έλεγχο που ελήφθη από τον υπεύθυνο προστασίας δεδομένων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαρτίου 2008, την οποία επικαλείται η ενάγουσα, αυτή είναι άνευ σημασίας συναφώς, δεδομένου ότι πρόκειται για γνωμοδότηση μεταγενέστερη του εν λόγω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και δεδομένου ότι η διαβίβαση του βιογραφικού και της υποψηφιότητας της ενάγουσας στη νομική υπηρεσία του Κοινοβουλίου μπορούν να δικαιολογηθούν υπό το πρίσμα των νομίμων καθηκόντων της υπηρεσίας αυτής.

315 Τέλος, στον βαθμό που η ενάγουσα παρατηρεί ότι ο Διαμεσολαβητής ουδέποτε ζήτησε την άρση της εμπιστευτικότητας αυτού του εγγράφου, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι, δεδομένου ότι δεν εκθέτει για ποιον λόγο ο Διαμεσολαβητής θα έπρεπε να ζητήσει την εν λόγω άρση, η παρατήρηση αυτή δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω.

β) Επί της καταστροφής του φακέλου του Κοινοβουλίου

316 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο σκοπίμως κατέστρεψε τον φάκελό της, μετά την 29η Ιουνίου 2010, ημερομηνία ενάρξεως της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή. Στηρίζει τον ισχυρισμό της αυτόν στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 30ής Ιουνίου και 1ης Ιουλίου 2011 τα οποία αντηλλάγησαν μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Διαμεσολαβητή, στο συνημμένο που επισυνάπτεται στο υπόμνημα αντικρούσεως το οποίο κατατέθηκε στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως το οποίο παραθέτει εν είδει καταλόγου τα έγγραφα που αποτελούν μέρος του φακέλου του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας και στο γεγονός ότι, στο υπόμνημά του αντικρούσεως στην υπόθεση F-9/12, το Κοινοβούλιο επισήμανε ότι ο φάκελος της ενάγουσας είχε καταστραφεί τον Ιούλιο 2010.

317 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο Διαμεσολαβητής προσκόμισε τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 30ής Ιουνίου και της 1ης Ιουλίου 2011 και, ως εκ τούτου, το αίτημα περί λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας για το ζήτημα αυτό έχει καταστεί άνευ αντικειμένου.

318 Περαιτέρω, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε στην παρούσα υπόθεση ότι το Κοινοβούλιο είχε καταστρέψει τον φάκελο της ενάγουσας τον Μάρτιο 2010, ήτοι πριν από την έναρξη της αυτεπάγγελτης έρευνάς του.

319 Στις παρατηρήσεις του επί των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας στην υπόθεση F-9/12, το Κοινοβούλιο επισήμανε ότι έσφαλε ως προς την ημερομηνία καταστροφής του φακέλου της ενάγουσας. Διόρθωσε την ημερομηνία αυτή και επιβεβαίωσε ότι ο φάκελος της ενάγουσας είχε καταστραφεί τον Μάρτιο 2010.

320 Περαιτέρω, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η ενάγουσα, δεν προκύπτει από τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 30ής Ιουνίου και της 1ης Ιουλίου 2011, ότι, κατά τις ημερομηνίες αυτές, το Κοινοβούλιο εξακολουθούσε να έχει στην κατοχή του τον φάκελο της ενάγουσας. Αντιθέτως, με το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 30ής Ιουνίου 2011, αφού εξέθεσε ότι ο φάκελος της ενάγουσας είχε καταστραφεί, ο εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου ζητεί αντίγραφο των εγγράφων του φακέλου του Διαμεσολαβητή που αντιστοιχούν στα έγγραφα του φακέλου του Κοινοβουλίου αντίγραφο των οποίων είχε λάβει ο Διαμεσολαβητής στο πλαίσιο της έρευνάς του.

321 Τέλος, μολονότι, στον κατάλογο των εγγράφων που αποτελούν μέρος του φακέλου του Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας, η χρονολογική σειρά με την οποία μνημονεύονται τα «Εμπιστευτικά έγγραφα που ελήφθησαν στο πλαίσιο της έρευνας του φακέλου» καλύπτει το διάστημα μεταξύ 1ης Ιουνίου και 10ης Ιουνίου 2010, το γεγονός αυτό δεν αποδεικνύει ότι το Κοινοβούλιο δεν κατέστρεψε τα εν λόγω έγγραφα τον Μάρτιο 2010. Πράγματι, από τη σημείωση στον φάκελο της 10ης Ιουνίου 2010 συνάγεται ότι υπήρξε χρονική απόκλιση μεταξύ της περιελεύσεως των εγγράφων αυτών στην κατοχή του Διαμεσολαβητή κατόπιν της έρευνας που διεξήγαγε στους φακέλους του Κοινοβουλίου και της καταχωρίσεώς τους στον φάκελο του Διαμεσολαβητή.

322 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η ενάγουσα δεν αποδεικνύει ότι ο φάκελός της καταστράφηκε από το Κοινοβούλιο μετά την έναρξη της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή. Περαιτέρω, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 209 επ. ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν διέπραξε πλημμέλεια παραλείποντας να ερευνήσει την καταστροφή του φακέλου της ενάγουσας από το Κοινοβούλιο.

γ) Επί των κενών θέσεων εργασίας μεταξύ 2005 και 2007

323 Προκειμένου να αποδείξει ότι είχε όλες τις πιθανότητες να προσληφθεί μεταξύ Ιουνίου 2005 και Αυγούστου 2007, εάν το Κοινοβούλιο δεν είχε εμποδίσει τον διορισμό της, η ενάγουσα ζητεί να προσκομιστεί ο κατάλογος με τις κενές θέσεις διοικητικών υπαλλήλων γενικών καθηκόντων του

βαθμού Α7 μεταξύ Ιουνίου 2005 και Αυγούστου 2007 και του αριθμού των εκτάκτων υπαλλήλων με τα επαγγελματικά προσόντα της ενάγουσας οι οποίοι διορίστηκαν κατά την περίοδο αυτή, καθώς και να γνωστοποιηθεί η εθνικότητα των προσληφθέντων προσώπων.

324 Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι δεν συντρέχει λόγος να δοθεί συνέχεια στο αίτημα αυτό, δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε ότι η ενάγουσα δεν είχε καμία πιθανότητα να προσληφθεί. Πράγματι, εάν ο Διαμεσολαβητής είχε εκτιμήσει ότι η ενάγουσα δεν είχε καμία πιθανότητα να προσληφθεί, δεν θα είχε διεξαγάγει την έρευνα σχετικά με τη γνωστοποίηση της εγγραφής του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98.

δ) Επί των παραλείψεων στο έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007

325 Το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 περιλαμβάνει ορισμένα στοιχεία του Κοινοβουλίου και των λοιπών οργάνων της Ένωσης. Τα στοιχεία τα οποία κρίθηκαν εμπιστευτικά από το Κοινοβούλιο στο έγγραφο που διαβιβάστηκε από τον Διαμεσολαβητή στο Γενικό Δικαστήριο αφορούν άλλα όργανα της Ένωσης. Εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η ενάγουσα, η παράλειψη δεδομένων ούτε δημιουργεί προβλήματα ούτε συνιστά μεροληπτική ερμηνεία της εννοίας της εμπιστευτικότητας εκ μέρους του Κοινοβουλίου. Πράγματι, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να αποκαλύπτει τα δεδομένα άλλων οργάνων χωρίς την έγκρισή τους.

326 Περαιτέρω και εν πάση περιπτώσει, το έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 δεν δίδει απάντηση στο ζήτημα εάν υπήρχαν άλλες διαθέσιμες θέσεις για τους γαλλόφωνους διοικητικούς υπαλλήλους, όπως φαίνεται να υπολαμβάνει η ενάγουσα. Πράγματι, ο κατάλογος αυτός μνημονεύει τα πρόσωπα των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στους πίνακες των πλέον ικανών υποψηφίων, ωστόσο δεν αναφέρει εάν υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας εντός των οργάνων

327 Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών, πρέπει να απορριφθούν οι αιτιάσεις της ενάγουσας κατά της εμπιστευτικότητας ορισμένων τμημάτων του εγγράφου «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 τις οποίες διετύπωσε με τις από 25 Απριλίου και 6 Ιουνίου 2012 επιστολές της.

ε) Επί της μη προσκομίσεως από το Κοινοβούλιο του επίμαχου πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων ως αυτός είχε τον Ιούνιο 2005 και των υποσημειώσεων επιδόσεων

328 Ως προς τον ισχυρισμό ότι ο πίνακας των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας ουδέποτε καταρτίστηκε, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στην από 19 Μαΐου 2005 επιστολή του, ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου ενημέρωσε την ενάγουσα ότι το όνομά της περιλαμβάνοντα εφεξής στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98. Περαιτέρω, η ίδια η ενάγουσα προσκόμισε στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, αντίγραφο της αποφάσεως του γενικού διευθυντή προσωπικού του Κοινοβουλίου της 17ης Μαΐου 2005 με την οποία διαπιστωνόταν ότι το όνομα της ενάγουσας περιλαμβανόταν στον εν λόγω πίνακα. Ως εκ τούτου, αποδεικνύεται επαρκώς κατά νόμον ότι το Κοινοβούλιο πράγματι απέδειξε την ύπαρξη αυτού του πίνακα.

329 Ως προς την αιτίαση ότι ο Διαμεσολαβητής παρέλειψε να διαπιστώσει περίπτωση κακοδιοικήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου λόγω της αδυναμίας του να προσκομίσει αντίγραφο των υποσημειώσεων επιδόσεως του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στον οποίον περιλαμβανόταν το όνομα της ενάγουσας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι πρόκειται για νέα αιτίαση που δεν συνιστά διεύρυνση υφιστάμενης αιτιάσεως ή η οποία στηρίζεται σε νέο πραγματικό περιστατικό. Ως εκ τούτου, η αιτίαση αυτή είναι απαράδεκτη. Στον βαθμό που η αιτίαση της ενάγουσας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά την παράλειψη να ελεγχθεί η ύπαρξη υποσημειώσεων επιδόσεων, πρέπει να γίνει παραπομπή στην εκτίμηση που παρατίθεται στις σκέψεις 97 επ. ανωτέρω.

στ) Επί του αιτήματος προσκομίσεως του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Ε.

330 Η ενάγουσα ζητεί την προσκόμιση του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Ε., στο οποίο το Κοινοβούλιο απάντησε στις 21 Ιουνίου 2006, για τον λόγο ότι το εν λόγω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου περιλαμβάνει στοιχεία που επιβεβαιώνουν τη μη διαβίβαση του επίμαχου πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων από το Κοινοβούλιο. Συμφωνεί, κατ' ουσίαν, ότι αυτό το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου θα μπορούσε πιθανώς να αποδείξει ότι το Συμβούλιο είχε ενημερωθεί για την υποψηφιότητά της από την ίδια και όχι από τη διαβίβαση του εν λόγω πίνακα από το Κοινοβούλιο.

331 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι από το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Φεβρουαρίου 2006 συνάγεται ότι ένας υπάλληλος του Κοινοβουλίου διαβίβασε το βιογραφικό και την υποψηφιότητα της ενάγουσας στην Ε., υπάλληλο του Συμβουλίου, κατόπιν αιτήματός της. Το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Φεβρουαρίου 2006 αποτελούσε μέρος των εγγράφων που περιλαμβάνονται στους «φακέλους» που ετοιμάστηκαν για την έρευνα του Διαμεσολαβητή (βλ. σκέψη 93 ανωτέρω και την επιστολή της ενάγουσας της 6ης Ιουνίου 2012). Με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η έρευνα είχε επιβεβαιώσει ότι το βιογραφικό της ενάγουσας είχε αποσταλεί στην «υπηρεσία» με το αίτημα παροχής πληροφοριών σχετικών με αυτήν, ήτοι στο Συμβούλιο.

332 Εντούτοις, καταδείχθηκε επαρκώς στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως ότι ο Διαμεσολαβητής δεν μπόρεσε να αποδείξει τις παραδοχές που περιλαμβάνονται στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 ως προς την επαρκή ενημέρωση των λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης σχετικά με τη μνεία του ονόματος της ενάγουσας στον πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων του διαγωνισμού EUR/A/151/98 από της εγγραφής της στον εν λόγω πίνακα. Το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Φεβρουαρίου 2006 δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό. Ως εκ τούτου, η προσκόμιση του αιτηθέντος εγγράφου δεν είναι αναγκαία εν προκειμένω.

333 Εξάλλου, το αίτημα προσκομίσεως των επιστολών της 9ης Φεβρουαρίου 2006 και της 23ης Ιανουαρίου 2007 αφορά το ίδιο ζήτημα. Ως εκ τούτου, για τους λόγους που παρατίθενται στη σκέψη 332 ανωτέρω, δεν πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της ενάγουσας.

ζ) Επί του αιτήματος εμφανίσεως της Ε. O'Reilly

334 Το αίτημα να διαταχθεί η εμφάνιση της Ε. O'Reilly ως αποδεικτικό μέτρο πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι τα έγγραφα που κατατέθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς επαρκούν προκειμένου να εκτιμηθεί το βάσιμο της αγωγής της ενάγουσας.

Συμπέρασμα

335 Βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει.

336 Πράγματι, τόσο στο πλαίσιο της έρευνας που διεξήχθη κατόπιν της καταγγελίας της ενάγουσας και η οποία κατέληξε στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 όσο και στο πλαίσιο της αυτεπάγγελτης έρευνάς του που κατάληξε στην απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, ο Διαμεσολαβητής διέπραξε παρανομίες. Οι παρανομίες αυτές που συνίστανται στην παραμόρφωση ενός πραγματικού περιστατικού, στην έλλειψη επιμελείας σε σχέση με ορισμένα καθήκοντα έρευνας και στην υπέρβαση της εύλογης προθεσμίας είναι αρκούντως κατάφωρες προκειμένου να στοιχειοθετηθεί ευθύνη της Ένωσης. Οι παρανομίες αυτές δεν προκάλεσαν στην ενάγουσα την υλική ζημία που αυτή διατείνεται, αλλά ηθική βλάβη η οποία υπολογίστηκε ex aequo et bono σε 7 000 ευρώ.

337 Η αγωγή της ενάγουσας απορρίπτεται κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

338 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα αν οι διάδικοι ηττήθηκαν αντιστοίχως ως προς ένα ή περισσότερα αιτήματα.

339 Εν προκειμένω, τόσο ο Διαμεσολαβητής όσο και η ενάγουσα ηττήθηκαν ως προς ένα ή περισσότερα αιτήματα. Ως εκ τούτου, πρέπει να υποχρεωθεί η ενάγουσα να φέρει το ήμισυ των δαπανών της και το ήμισυ των δαπανών του Διαμεσολαβητή και να υποχρεωθεί αυτός ο τελευταίος να φέρει το ήμισυ των δαπανών του και το ήμισυ των δαπανών της ενάγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υποχρεώνεται να καταβάλει ως αποζημίωση στην Claire Staelen το ποσό των 7 000 ευρώ.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αγωγή.

3) Ο Διαμεσολαβητής φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του, καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της C. Staelen.

4) Η C. Staelen φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της, καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Διαμεσολαβητή.

Prek Labucka Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε στο Λουξεμβούργο σε δημόσια συνεδρίαση στις 29 Απριλίου 2015.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 1

I – Επί των πραγματικών περιστατικών που προηγήθηκαν της καταγγελίας ενώπιον του Διαμεσολαβητή 2

II – Επί της καταγγελίας ενώπιον του Διαμεσολαβητή 3

III – Επί της αυτεπάγγελτης έρευνας του Διαμεσολαβητή 4

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 7

Σκεπτικό 9

I – Επί του παραδεκτού 9

II – Επί της ουσίας 10

A – Εισαγωγή 10

B – Επί της νομολογίας που αφορά τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης 10

Γ – Επί των προσαπτόμενων παρανομιών 12

1. Επί των παρανομιών που συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262, των άρθρων 5 και 9.2 των εκτελεστικών διατάξεων και των αρχών του καθήκοντος μέριμνας και της χρηστής διοικήσεως 12

α) Εισαγωγικές παρατηρήσεις 12

β) Επί των παρανομιών που συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262, των άρθρων 5 και 9.2 των εκτελεστικών διατάξεων και των αρχών του καθήκοντος μέριμνας και της χρηστής διοικήσεως κατά τη διεξαγωγή των ερευνών σε σχέση με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 15

– Εισαγωγή 15

– Επί της υπάρξεως παρανομιών 15

– Επί της υπάρξεως επαρκώς κατάφωρης παραβάσεως 22

– Συμπέρασμα 23

γ) Επί των παρανομιών που συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/262, των άρθρων 5 και 9.2 εκτελεστικών διατάξεων και των αρχών της αρωγής και της χρηστής διοικήσεως σε σχέση με την απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011 25

δ) Συμπέρασμα 27

2. Επί των παρανομιών που συνιστούν πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως 28

Εισαγωγή 28

Επί της παραθέσεως της γνώμης του Κοινοβουλίου στην απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2007 28

Επί της διορθώσεως της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 28

Επί της θέσεως του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων στη διάθεση των λοιπών οργάνων 29

Επί του σημείου 2.2 της αποφάσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007 32

Επί της διαρκείας ισχύος του πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων 32

Επί της καταστροφής του φακέλου της ενάγουσας 35

Επί της απαντήσεως στην επιστολή της 15ης Μαΐου 2007 37

Επί της μη διενέργειας έρευνας σχετικά με την αντίθεση του Κοινοβουλίου στον διορισμό της 37

Συμπέρασμα 38

3. Επί των παρανομιών της ελλείψεως αμεροληψίας, αντικειμενικότητας και ανεξαρτησίας, καθώς και επί της κακής πίστεως του Διαμεσολαβητή και της καταχρήσεως εξουσίας 38

4. Επί των παρανομιών που διεπράχθησαν λόγω προσβολής των αρχών της αρωγής και της «χρηστής διοικήσεως», της εύλογης προθεσμίας, των άρθρων 14 και 17 του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων 42

α) Εισαγωγή 42

β) Επί της εύλογης προθεσμίας 42

γ) Επί της τηρήσεως του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς 44

δ) Επί της ελλείψεως προσβάσεως στον φάκελο 45

Συμπέρασμα 45

Δ – Επί της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας 40

α) Εισαγωγικές παρατηρήσεις 45

β) Επί της υλικής ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της ζημίας αυτής και των παρανομιών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής 46

γ) Επί της ηθικής βλάβης και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της βλάβης αυτής και των παρανομιών που διέπραξε ο Διαμεσολαβητής 48

III – Επί των αιτημάτων λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής των αποδείξεων και επί της προβολής νέων αιτιάσεων 50

Α – Επί των αιτημάτων που επαναλαμβάνονται στο υπόμνημα απαντήσεως 50

Β – Επί των αιτημάτων που διατυπώθηκαν μετά την υποβολή του υπομνήματος απαντήσεως .. 50

1. Εισαγωγή 50

2. Εκτίμηση 52

α) Επί της εμπλοκής μέλους της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου 52

β) Επί της καταστροφής του φακέλου του Κοινοβουλίου 53

γ) Επί των κενών θέσεων εργασίας μεταξύ 2005 και 2007 53

δ) Επί των παραλείψεων στο έγγραφο «pooling» της 14ης Μαΐου 2007 54

ε) Επί της μη προσκομίσεως από το Κοινοβούλιο του επίμαχου πίνακα των πλέον ικανών υποψηφίων ως αυτός είχε τον Ιούνιο 2005 και των υποσημειώσεων επιδόσεων 54

στ) Επί του αιτήματος προσκομίσεως του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Ε. 55

ζ) Επί του αιτήματος εμφανίσεως της E. O'Reilly 55

Συμπέρασμα 55

Επί των δικαστικών εξόδων 56